

II
C, 13016
e

13016. II. C. e. 2. 2.

✓

IX

Tomáša Kempzhána

HÓJA SA KRISTUŠAM;

ZHVETÍRE BUKVE

vnóvizh

is latínskiga v' krajsko-ilírsko prešlávil

Janes Salokar,

Spiritual v' ljublanfki duhóvshnizi.

V' Ljubláni 1820.

Na pródaj v' duhóvshnizi.

Zhe hozhe kdo sa mano priti, naj se satajúje, naj
vsame svoj vsakdajni krish na-fe, ino naj hodi
sa mano.

Jesuf Kristus.

IN-030005390

P R E D G O V O R.

~~~~~

Ljubi bravzi !

Dolgo ste she po Tomášu oprashováli: náte ga sdaj ino beríte, kolikor vtégnete, is serza rad ga vam podám.

Vnovizh je is latinskiga v' nash domazh jesik prestavlén, ino vupam, de ga bote lahko vsiga vuméli, ino radi brati.

V' Tomashovi hóji sa Krístusam najde vsaki dober zhlovek vse, kar je k' pravi kershanski bogabojézhnosti potrebno. V' vsih okoliškinah, sosebno v' bolésni, ali szér v' terplenju najdete v' njemu lepe lepe navúke, veséle tolashbe ino mir svojim serzam. Zhe ga namrezh skerbno berète ino po njegovimu navuku storite, obljubim, de bote zhedálje poterpeshlivshi, mirnishi ino bolishi; ino takó v' vsimu svojem djanju Bogú zhedálje prijetnishi. Marsikdo se je she v' njemu navuzhil: sopernosti savoljo Bogá voljno terpéti, v' Boga védno, v' srézhah ino nesrézhah vupati, smiraj serzhnó ino ponishno sa Krístusam hoditi, ino v' Bogu vselej mirno serze iméti. Tomáš v' teh bukvah shivo véro, terdno savupanje v' Boga, sveto

ljubesen ino poterpeshllivost takó lepo perporóžha, de noben zhlovek ne lepshi. Kristuf is njega povsot govori. Vse je slató, kar je v' teh bukvah písal, vse prav kakor is nashiga serza íspísano. Po svetimu písmo, pravijo vsi, ki ga posnajo, ni sa révno zhlověshko serze nobenih lepshih bukev.

Beríte ga tedaj radi, ino zhe bol pogosto, bol vam bo vshezh ino prijeten. Skorej nikoli se ne perstudi. Beríte pa vselej ponishno ino Boga profíte, de tako storíte, kakor vas vuzhi. — Kér je vsaka rasstáva sama sa-se, ne s' popreshnimi ne s' potlejshnimi natanjko sklenjena, ni rávno tréba, smíraj saporedama brati, temozh kjer se komu sdi, ino vezhkrat tisto, kar koga bol sadéne. Torej naj ga vsaki, kdor ga she ni bral, narprej vsiga od konza do konza prebère, de bo potlej védit sa navúke, ki mu jih bo ob svojimu zhasu tréba.

Is serza shelim, de bi vsi, ki ga bodo brali, svesto ino ponishno sa Kristusam hodili, de bi vsi po boshji vólji bili, ino de bi sa Kristusam ponishno hodé nek-daj h' Kristusu pershli, kjer ne bo nobene nevarnosti vezh, temozh le vézhni mir ino vézhno veselje.

W' Ljubláni 28. réshniga zvéta 1820.

Hója sa Kristufam.

PERVE BUKVE.

Lepe opominvánja, duhóvno ino boga-
bojézhe shivéti.

I. Rasstáva.

*Hoditi sa Kristufam ino sanizhovati vse
svétove nizhémurnosti.*

I. **K**dor sa mano hódi, ne hódi
po tami, temozh bo imel ljúzh
shivlenja. Té so Kristusove beséde,
po ktirih nas opomína ravnati svoje shiv-
lenje ino djanje po njegovimu shivlenju,
de bomo réf rasvetlèni ino od vse slepòte
ferzá résheni. Jesusa Kristusa shivlenje
premislhlováti bodi tedaj naša nar vézhi
fkerb.

2. Kristusov navuk preséshe vse navú-
ke svetníkov, ino fkríti nebesfki krùh bi
najdel v' njemu, kdor bi imel njegóviga
duhá.

Ali kër jih je veliko, de Kristusoviga duhá nimajo, se jim godí, de, ako ravno pogósto svéti Evangelj flíshijo, jih vender níz ne gíne. Kdor pa shelí Kristusove beséde popolnoma rasvuméti ino v' sebi obzhutiti, naj si persadéne ves po njih shivéti.

3. Kaj bi ti pomagalo prepírati se od preskrívne svéte Trojíze, zhe bi poníshnosti ne bilo v' tebi, kar bi te svéti Trojízi soperniga delalo? — Pazh réf! vuzhe ne beséde níkogár ne posvetéino ne opravízhijo, temozh le sveto shivljenje ga Bogú perkúpi. Shéli raji zhutiti v' sebi káf kakor ga popisati snati.

Ko bi vse svéto písmo is gláve védil, ino isréke vsih modrijánov, kaj bi ti vse to pomagálo bres milosti ino ljubésni bóshje? Nizhéurnost tedaj vsih nizhéurnost, ino vse je nizhéurno. le Bogá ljubiti nè, ino njemu samimu flushiti. Svét sanizhováje si persadevati v' nebésno kraljéstvo, to je nar vézhi modrost.

4. Nizhéurnost je tedaj, zhásniga bogástva jískáti, ino va - nj savúpanje stávití. Nizhéurnost je, po zhastéh hrepenéti, ino na kvíshko se kopáti. Nizhéurnost je, telésnim sheljam se sdáti, ino po takih rezhéh sdihováti, sa ktírim ojstra shíba príde.

Nizhéurnost je, dólsiga shivljenja sheléti; sa bogabojézhe pa ne skerbéti. Nizhé-

murnost je, le v' fidájno shivljenje se samísliti; prihódniga pa ne pred ozhmí iméti. Nizhémurnost je le, kar náglo naglo préjde, ljubiti; unimu pa se ne blíshati, kjér je vézhno veselje.

5. Spomni se vezhkrat tistiga prigovora: Nikolj se ne nagléda okó, nikólj ne naslíshi vuhó. Otergúj tedaj svoje serzé od vídnih rezhí ino ga povsdigúj k'nevídnim, kér zhlovek ognúsi vést ino sgubí bòshjo mílost, zhe poteléšno shiví.

2. Rasftáva.

Poníshno mísliti sam od sebe.

1. Zhlovek se she po natóri nikolj sadóst ne navé; pa kaj pomága véditi bres bòshiga strahú? Pazh je boljshi pripróst ino poníshen kmét, ki Bogú svestó flushi, kakor napúhnjen svesdomér, ki sam sebe posábi.

Kdor sam sebe prav posná, se si majhen sdí, ino ga zhlovéshka hvala ne veselí. Ko bi vse védil, karkolj se na svétu godí, ino bi ljubésni ne imel, kaj bi mi to per Bogu pomagálo, ki me bo po mojimu djánju sódil? —

2. Néhaj tedaj prevelíke vuzhenósti sheléti; per takih shéljah je velíko ras-míshljenja ino golfíje. Védeshi se rádi fkasújejo, ino jim je vséhézh, de jih modre

imenújejo. Mnoge rezhí tvoji dúšhi málo ali pa nizh ne pomágajo, zhe jih vésh ali nè. Ino kakó nespámeten je, kdor se v' drúge rezhí samífli, kakor v' tiste, ki so njegóvi dúšhi k' svelízhanju! Velíko besedí dúšhe pazh ne nasíti, ampak le svesto shivljenje serze pokrepzhá, ino zhísta vést imá velíko ino terdno savupanje v' Bogá.

3. Koljkor bol ino vezh vésh, toljko ostréjshi bosh sójen, zhe po temu svetéjshi ne shivísh. Ne napihúj se tedaj savóljo nobéne vuzhenósti ino vumétnosti, temozh she le bój se, de ti je toljko védnosti dáne. Ko se ti dosdéva, de velíko vésh, ino sadósti dobro vumésh, pomífli, de je she velíko vezh rezhí, ki jih ne vésh.

Ne povsdi gúj se s' vuzhenóstjo, ampak rajshi svojo nevédnost sposnávaj. Kaj bi se zhes koga povsdi govál, dokler jih je velíko vuzhenéjshih od tebe, ino bol svurjenih v' postavi? Zhe hozhesh kaj pridniga snati ino se navuzhíti, vúzhi se bitinesnan ino sanizhován na svétu.

4. Nar víkshi vuzhenóst ino nar boljshi navuk je: sam sebe prav sposnáti, ino sanizhovati. Sam sebi nizh biti; od drusih pa smiraj dóbro ino f' zhaštjó mífliti, je velíka modróst ino popolnomast.

Ko bi tudi koga ozhitno vídil greshíti, ali kaj velíziga prelómiti, bi vender ne

smel misliti, de si ti boljšhi kokor on, kér ne vésh, kako dolgo bošh mogel dóber ostáti. Vsi smo szér slabí, pa ne misli, de je kjé kaj slabšnih, ko si ti.

3. Rasstáva.

Resniže blágorni navuk.

1. Blagor mu, kogar resníza sama vuzhí, ne v'podóbah, ino s' minlívím glá-
sam, temozh kakor je sama na sebi. Na-
šhi dosdévki ino našhe misli naš velíkrat
golfájo, ino ne séshejo zlo dèležh.

Zhimú si f' skritmi ino tamnimi rezhmí
glavo beliti, ktirih se nam ne bo tréba
per sòdbi odgovarjati, de jih nismo védli.
Kóljka nespámet je, sa dóbro ino potrébno
ne marati, ino se le f' skrívním ino shkod-
lívím radovédnó pezháti! Imamo ozhí, pa
ne vidimo.

2. Ino kaj se je tréba prepírati od
splòbnihi ino posébnih sapopádkov? — Ko-
gar vézhna resníza vuzhí, kmalo do-
vòlj prasnihi rezhi popustí. Le is ene be-
séde je vse, ino vse le eno sprizhúje, de
je ona všiga sazhétik, ki nam
govorí — Kristuf. Bres nje ni nihzhe
vúmen, ino nihzhe prav ne sòdi.

Komur je vse edino (v' Bogu); kdor
misli vših rezhi le en isvír (Bogá); ino
vse le v' enimu vidi (v' Bogu), bo lahko

védno terden, ino mirno v' Bogá vupal.
O Bog, vezhna resníza! sedíni me sedíni
v' vézhni ljubésni s' seboj.

Kmalo se navelizham mnogih rezhí sli-
shati ali brati; pa sej imash tí vse, kar-
kolj moje serzé sheli. Molzhé naj vprí-
zho tebe vfi vuzheniki; potihnejo naj vse
stvarí, sam tí mi govóri.

3. Zhe bòi kdo sam v' sé gré, ino je
priprostiga serzá, loshej mu je velké ino
globòke rezhí rasvuméti, kér mu Bog vum
rasvetlúje. Zhíst, pripróst, ino terden
dúh tudi per mnogih opravílah ní ras-
míshlen, kér ravná vse le v' bòshjozhast,
ino si persadéva lastno ljubésen v' lebi
popolnoma satréti.

Kaj te pazh bol sadershúje ino nad-
légva, kakor rasposajéne nagnenja tvojiga
serzá? Dóber, bogaflúshen zhlovek vse
prej v' serzu prevdári, kar mu je v' dja-
nju storíti. Se ne ravná po napzhnimu
nagnenju, temozh po navuku prave pa-
meti.

Je li ktiri bòi hujshi, kakor sam s' sa-
bo? Ter ravno to bi móгло biti opra-
vílo vsaziga smed naf, premagovati se nam-
rezh, vsaki dan v' dóbrimu vterdovati,
ino vsaj nekoljko se boljshati.

4. Vsaki popolnomasti v' temu shivle-
nju je nekoljko nepopolnomasti perdru-
sheno, ino zhiste bres vsiga mraka ni no-
bene sbrísnošti. Ponishno sam sebe spos-

navati prej ino gotóvshi perpela k' Bogu, kakor globòke vuzhenósti jískati.

Vuzhenóšt, ali priprosta védnost, se fzer ne smé grájati, dòbra je sama na sebi, ino tudi od Boga sapovédana; pa vendar le smiraj boljshi je zhišta véšt, ino sveto shivljenje. Kér jih je pa vezh, de bol shelé velíko véditi, kakor prav shivéti, torej velíkrat greshé, ino se per njih malo ali skorej nizh sadú ne pokáshe.

5. O ko bi si toljko persadevali v' sebi pregréhe potrebiti, ino zhédnosti sasaditi; kakor si persadévajo, krége ino prepíre napraviti, bi ne bilo toljko húdiga ino pohujshanja med ljudstvam, ne toljko preshérnosti po kloshtrih. Ko sodni dan pride, pazh ne bomo vpráshani, kaj smo brali, ampak kaj smo storili; ne kako lepo smo govoríli, ampak kako svetó smo shivéli.

Povéj, kjé so sdaj vli uni gosspódje ino vuzheníki, ki si jih posnal, dokler so she na svétu bili, ino s' vuzhenóstjo slovíli? — Na njih méstu so she drugi, ino ne vém, zhe se jih kaj spomnijo ali nè. V' svojinu shivljenju so she kaj veljáli: sdaj pa od njih vle molzhí.

6. O kakó náglo prejde svétovo velizhástvo! ko bi le njih shivljenje táko bilo, kakorshina je bila njih vuzhenóšt, bi bili she prav brali ino se vuzhili. Koljko se jih s' nizhémurno posvetno vuzhenóstjo pogubí, ki jih ní skerb Bogú slu-

shiti, ino ga ljubiti! Ino kér so rajšhi višòki kakor ponishni, torej se v'svojih mislih sgubé.

7. Velik je le, kdor imá velíko ljubé-sen. Le tisti je resnízhno velík, ki je sam sebi majhen, ino ki sa nobéno velíko ino višòko zhašt ne mara. Ino moder je le, kdor vse posvetno kakor smerí sanizbuje, de Jesusa Kristusa sadobí. Prav vuzhén le, kdor se po bòshji volji ravná, svojo pa satajúje.

4. Rasstáva.

Vselej s' pametjo delati svoje dela.

1. Ni vsaki besédi verjéti, ne vsaki míšli, ki se pertákne, temozh je tréba vse polágama ino varno prevdarjati, kako je Bogú ljubšhi. O bersh le rajšhi od dru-sih húdo, kakor dóbro verjamemo ino po-vémo, tako slabí smo! Ali popolnoma zhlovek nozhe prezej vsakimu jesíku ver-jéti, kér posná zhloveshko slabóšt k' hú-dimu nágnjeno, ino náгло s' besédo se pre-greshíti.

2. Velíka modrošt je, se v' djanju ne prenágliti, pa tudi ne prevezh svoje ter-me biti. Ne verjéti vfiga, kar ljudjé go-voré; ne prezej drugim v' vushésa sheptá-ti, kar slishimo ali verjamemo, to je tudi modrošt.

S' móšham rasfvetlène vestí ino pameti se poméni, ino stori po njegovimu svetú. Daj se rajšhi podvuzhiti od pametnišhíh ino boljshíh, kakor si tí, namesto de bi délal po svojih mislih. Sveto shivlenje déla zhlovéka po boshji volji modriga, ino mnogovédniga. Le koljkor si ponísh-níshí ino Bogú pokórníshí, toljko v' vshíh rezhéh modrejshí ino mirníshí.

5. Rasstáva.

Kako svéte písmá brati.

1. Resníze jishímo v' svetih písmah, ne sgovórnosti. Vsako sveto písmo se more brati v' dúhu, v' ktirimu je písmo. Le prída si jishímo v' písmah, ne tanjkih besedí.

Berímo priproste ino svete bukve ravno tako radi, kakor vuzhène ino prebrísane. Naj te ne mika sluv píšarja, bodi možh-nó, ali malo vuzhen; le sama ljubésen do resníze te more perganjati h' branju. Ne poprašhúj, kdo je to ali to rékel, ampak poslušhaj, kaj pové.

2. Zhlovek néha biti, resníza bòshja pa je vézhna. Bres raslozhka zhloveka nam Bog mnóshno govori. Náša rado-védnost nam per branju velikrat shkódi; hozhemo rasvuméti ino istuhtati, kjér bi bilo tréba le priprosto dálje jiti.

Zhe hozhefh s'dobizhkam brati, béri ponishno, priprósto ino svesto, ino nikolj ne shèli flúti s'vuzhenóftjo. Poprašhúj rad, ino molzhé poslušhaj navuke svetníkov, ino ne sanizhúj starih prigovorov, kér se ne perpovedújejo saftónj.

6. Rasstáva.

Napzhino poshelenje pela v' nesfrézho.

1. Kadarkolj zhlovek zhefar napzhino shelí, je prezej nepokóijn v' serzu. Prevsétni ino lakomni nikolj ne mirújejo; revni v' dúhu pa ino poníshni imájo dovólj mirú.

Kdor si ni she popolnoma vmereí, ga fkušknjáve pogósto nadlégvajo, ino velíkrat majhne, zlo nizh vrédne rezhí smagújejo. Zhlovek slabiga dubá, ino zhe tudi le nekóljko she potelésen ino k' posvetnimu nagnjen, se od posvetniga teshkó popolnoma lózhi; torej je velíkrat shálošten, ko se more lozhiti, ino ga kmalo v'nevóljo perprávi, zhe mu kdo koljkaj soperva.

2. Zhe pa doséshe, kar je shèlel, mu prezej pregreshenje vést teshí, kér je le po strásti délal, ki mu ne da mirú, kakorshniga bi rad. Branímo se tedaj strastam, zhe hozhemo pravi mír sadobiti, ino ne isdajmo se jim; kér ni pokója

v' posvetnimu serzu, ne v' satelebanimu
v' posémeljisko, temozh le v' bogabojézhi-
mu ino duhóvnimu.

7. Rasstáva.

Nizhémurnosti v' serze varovati.

1. Nizhémern je, kdor v' zhloveka,
ali v' druge stvarí savupa. Ne framúj se
drugim flushiti, ino réven se sdéti temu
svétu, is ljubésni do Jesusa Kristusa. Ne
savúpaj sam v' sé, ampak v' Boga stávi
vše svoje savupanje. Stóri, kolikor mo-
rešh, Bog bo tvojo dóbno vóljo podpéral.

2. Ne sanáfhaj se na svojo vuzhenóšt,
ali na ktiriga zhloveka prekánjenost; te-
mozh le na Bogá, ki poníshnim pomága,
prevsétne pa poníshúje. Ne hváli se bo-
gastva, zhe ga imafsh, ne prijátlov, de
so mogózhni, ampak Bogá se hváli, ki
nam daje vše, kar potrebujemo, ino verh
vliga tudi sam sebe ponúje.

Ne prevsami se, de si vélik ali lép;
kér ti lahko kaka bolésniza shivòtno le-
pòto odvsame, ino v' gnušòbo spremíní.
Ne bodi si vshézh, de si vúren ali pre-
bríšan, szér se Bogú samérísh, zhigar je
vše, karkolj dóbriega po natori imafsh.

3. Ne misli se boljshiga od drusih, de
te morebiti Bog slabshiga ne najde, ki
zhloveka v' serze posná. Ne povsdigúj

se s' svojimi dobrimi déli, kér sodi Bog vse drugázh kakor ljudje; velíkrat saverse, kar je ljudém vfhézh.

Zhe imash kaj dòbriga nad seboj, misli, de so drugi she boljshi, de poníshnost ohranish. Nizh ne shkodi se od vsih drusih nar slábfhiga misliti; shkodi pa slo, se tudi le samo od eniga boljshiga délati. Poníshen imá védno mír; prévsétniga ferze pa je polno ferda ino jése.

8. Rasstáva.

S' ljudmi se ne prevezh snániti.

1. Ne rasodévaj vsakimu svojiga ferza, temozh le pámetnim ino bogabojézhim pravi svoje tesháve. S' mládmí ino ptújimi se velíko ne pezháj. Bogatínam se ne perlisúj, ino visókim se rad ne perkasúj. Samo poníshnim ino pripróftim, bogabojézhim ino jákim se perdrúshvaj, ino se rad od svétih rezhí s' njimi pogovárjaj.

2. S' shénfskim spòlam se ne snáni, temozh sploh sròzhi Bogú ves pobóshen shénfski spòl. Le samo s' Bogam, ino s' njegovimi Angeli délaj snanje; ljudí snanja pa se bój. Ljubésen moremo fzer do vsih ljudí iméti; snaniti pa se s' njimi ni varno.

Vzhasi kdo nesnan ino od délezh flúje ino se svéti; snan pa ino vprízho tamní. Vzhasi ménimo, de je drugim víhézh, zhe se jim perdrúshimo; pa ko nespodobno djanje per nas saglédajo, se nas kmalo navelízhajo.

9. Rasftáva.

Pokórshina.

1. Velíko je vrédno, pod pokórshino víkshiga shivéti, ino sam svoj ne biti. Velíko várníshi je podlóshnim, kakor gosfóski.

Ali velíko jih je pokornih bol is síle, kakor is ljubésni; ino tí imajo tesháve na tesháve, ino kmalo godernjájo. Nikolj ne bodo taki v' duhu svojbodni (prosti), dokler se is zeliga ferza savóljo Boga ne podadó.

2. Tékaš sem ali tjè, pokója ti ne bo, dokler se ponishno svojimu víkshimu v'pokórshino ne podášh. Smíshlovánje, de tù ali tam je boljšhi, jih je she velíko vánalo ino ogolfálo.

Réf je, de vsaki rad po svojih míslíh shiví, ino se raji k' tístim perdrushi, ktiri so njegóve vólje. Ali zhe je Bog med nami, je tréba tudi vzhasi svoje míslí sapustíti, savóljo mirú.

3. Kdo je tolikajn prebrisan, de bi mogel vse rezhí popólnoma prav véditi? To-
rej ne vúpaj si prevezh, temozh raji po-
slúshaj, kaj tudi drugi k' temu pravijo.
Morde je dôbro takó, kakor tí ménish;
pa vender Bogú v' ljubo, rajshi po pá-
meti ino vólji drusih stori; verjámi, de
bosh boljshi.

4. Velíkrat sim slíshal, de je várnishí
svet poslušati, kakor pa svetovati. Lah-
ko de tudi tí prav mislish; pa le nikólj
drugim verjéti, nikólj drusih poslušati,
tudi takrat ne, ko ti pamet velí, ali ko
se vidi, de je potrebnó, to je ozhitno ino
gotóvo snamnje napúha ino terdovrátlosti.

10. Rasstáva.

Od nepotréniga govorjenja.

1. Varovaj se, kar ti je mogózhe v' shúm
ljudi: v' posvetne homatije se méshati slo
shkodi, zhe se tudi nizh hudiga ne misli;
kér nas kmało nizhémurnost ognúsi ino
sapléte.

Shelím, de bi bil vezhkrat molzhal,
ino de bi me velíkrat zlo med ljudmí ne
bilo. Sakaj neki tako radi govòrimo ino
se med seboj poménkvamo, kér vender
malokdaj nehamo bres omádeshvane ve-
stí? — Sató, kér bi bili radi v' pogóvorih
eden od drusiga potolásheni, ino ferze od

toljkajm mnogih misel trúdno se shél od-
dahnuti.

2. Ter nar rajshi od tistih rezhí go-
vòrimo ino mislimo, ki jih nar bol ljubi-
mo, ali nar bol shélimo; ali pa ki jih zhú-
timo, de so nam na potu. Ali Bogú se
vsmili! velíkrat je (vse to) prasno ino
sastonj, kér je svunájno veselje snótrajni-
mu ino bòshjmu slo shkodlivo. Torej je
tréba zhúti ino moliti, de zhaš bres dèla
ne míne.

3. Zhe hozhesh, ali pa zhe je tréba
govoriti, perpovedúj káj poboljšhiga. Sla-
ba naváda ino saníkarnost se poboljšhati,
tó le naš nar bol dèla neskerbne varhe
nashiga jesíka. Bogabojezhi pogóvori pa
od bòshjih rezhí dúhu velíko k'boljšhimu
pomagajo; poséбно kadar so továrshi vsi
ene misli, vsi v' Bogu enákiga duhá.

II. Rasstáva.

Od praviga mirú ino boljšhanja.

1. Velíko mirú bi iméli, ko bi se v'dru-
sih dèla ino pogovore ne mesháli, zhe
nam le tréba ni. Kakó more pazh dolgo
tisti v' míru shivéti, ki se v'ptuje rezhí
vtízhe, ki svunajnih perlóshnost jíshe,
ino malokdáj, ali komaj le nekoliko svoje
misli sbère? — Blagor priprostim; kér
imájo dovòlj mirú!

2. Sakaj so bili nektèri svetníki takó popólnoma, ino vsi v' Bogá samáknjeni? — Sató, kér so si persadéli vse svoje posvetno nagnenje popólnoma vkrotíci; torej so se potlej lahko is vliga serza Bogá dersháli, ino mu bres sadershka flushili.

Mi pa se prevezh svojim strastam vdámo, ino si s' zhásnimi rezhmí glavo bélimo. Malokdaj tudi le eno sámó pregrého v' sebi prav sataremo; ino nizh ne hrepénimo vsaki dan boljshi biti; torej védno mlázhni ino mersli ostánemo.

3. Ali naj bi le sami sebi popólnoma vmerli; naj bi nas v' serzu nizh ne vesalo, kmalo bi samògli boshje rezhí vuméti, ino nekoliko sladkòte nebeshkiga premishlovanja v' sebi obzhutiti.

Ves ali nar vézhi napótlej so v' nas strasti ino poshelenje, ino pa de si nozhemo persadevati po evangelskimu potu svetníkov hoditi. Vzhasi nam zlo majhna sópernost kmalo serzé podère, ino grémo k' ljudém veselja jískat.

4. Ko bi hotli poskushati, v' bòju po junáshko se ne dati premakniti, bi gotóvo nad sabo vidili boshjo pomózh. Kér je Bog perpravljen bojvávzam, ktíri se na njegóvo mílost sanáshajo, pomagati, ki nam sam dáje bojováti se, de bi premagóvali.

Zhe le v' vunájne shège stávimo vse svoje bólshanje, nas bo svetóst kmalo mi-

níla. Ali v' korenino skíro samahnímo, de od strášt ozhísheni serzu mír sadóbimo.

5. Ko bi vsako léto le eno pregrého v' sebi saterel, bi bil kmalo popólnoma mósh. Sdaj se pa velíkrat rajshi naróbe sgodí, de smo bili namrezh perve dní po svoji spreobernítvi boljshi ino zhistéjshi, kakor veliko lét po storjéni obljudi.

Zhedálje bol bi mógli v' dóbrimu rasti, ino po svetósti hrepenéti: ali sdaj je she veliko, zhe kdo le she nekóliko svojiga perviga ognja hráni. Ko bi si bili od konza le nekóliko persadevali, bi bili potlej vse lahko ino s' veséljam storili.

6. Teshkó je navádo sapustíti; pa she téshji svojo termo. Ali zhe májhnih ino lahkíh rezhí ne moresh premagati, kakó bosh pa vézhi?

Nasprótvaj od konza svojimu nagne-nju, ino se odvádi hude navade, de te szhafama v' vézhi saderge ne sapela. — O ko bi premíslil, koljkshin mír bi sebi só-dóbil, ino koljkshino vesélje tudi drugim napravil, ako bi sam prav dóber bil; mé-nim de bi te bilo bol skerb, v' dúhu se boljshati.

12. Rasstáva.

Od prida sópernost.

1. Dòbre so zhlovéku vzhafi kakshine nadlóge ino sópernosti, de vezhkrat sam v' se gré, ino svojiga vupanja v' ktiro posvetno rézh ne postavla, kér vidi, de je (tukaj) na ptujimu.

Dòbro je, de nam vzhafi ljudjé sópervajo, ino naš flabe ino nepopólnoma mislijo, zhe tudi prav storimo ali ménimo. To nam marlikrat k' poníshnosti pomága, ino v' naš varje nizhémerne hvale; kér tazhaf bol jishemo Bogá, prizhe svojiga serza, ko naš od svunaj ljudjé sanizhújejo, ino nizh dòbriga od naš ne verjámejo.

2. Torej bi se mógel zhlovek Bogá prav perjéti, de bi mu ne bilo tréba per ljudéh veselja jiskati. Ko dóber zhlovek britkósti ali skušnjava terpí, ali ko ga hude misli nadlégvajo, takrat bol sposnáva, de mu je Bogá tréba, bres ktiriga ne samore storiti nizh dòbriga.

Takrat shalúje, sdihúje ino móli, kér britkósti terpí. Takrat se mu shivlenje perstúdi, ino smerti shelí, de bi ga is svetà vséla, ino h' Kristufu perpelála. Takrat tudi prav sposná, de praviga mirú ino varniga pokója na svétu ni mogó-zhe iméti.

13. Rastáva.

Od skušnjáv.

1. Dokler na svétu shivimo, ne moremo biti bres nadlóg'ino skušnjáv. To rejje per Jobu pisano: *Skušnjáva je zhloveshko shivljenje na svétu.*

Sléherniga bi tedaj mógle njegove skušnjáve fkerbétí, bi mógel zhúti ino moliti, de ga hudízh sapelati prílike ne dobí, ki nikolj ne prasnúje, ampak védno salesváje hódí, shélen koga poshréti.

Nihzhe ni takó svét ino popolnoma, de bi vzhafi skušnjáv ne imel: ino zhistim bres njih nam ní mózh biti.

2. Pa skušnjáve, desi teshávne ino neperjétné, so zhloveku vender velíkrat možnó dóbne, kér ga ponishújejo, zhistijo ino svúzh jo.

Vsi svetníki so se s' mnogmi britkósti ino skušnjávami vojskovali ino posvétili. Ktíri pa níso mógli skušnjáv prestati, so od Boga odstópili, ino se pogubili. Ni réda (ordna) takó svétiga, ne krája takó fkrítiga, kjer bi skušnjáv ino sóperstvo ne bilo.

3. Zhlovek ni pred skušnjávami nikolj sadošti v' savétu, dokler shiví; kér is na skušnjáve isvírajo, kar smo v'po-

shelenju rojeni. Ena skušnjáva, ali nadlôga odjde, pa druga nastôpi: ino smírej bomo iméli kaj terpéti, kér smo frézho svoje perve nedôishnosti sgubili.

Velíko jih hozhe skušnjávam vbéshati, pa she le bol v' nje sabrédeio. Samo be-sháje ne moremo premagati, ampak le f' poterplenjam, f' pravo poníshnostjo, (ino pa s' bôshjo pomozhjó) smo možh-néjshi, kakor vli nashi sovráshniki.

4. Kdor se le od svúnaj ogíba, kore-níne pa is sebe ne isruje, li ne bo velíko per bolíshinu; ampak she prej se bodo spet nad - nj poverníle, ino she hujshi.

Szhasama, ino pa f' poterplenjam ino poterplenjam, jih bosh (s' bôshjo pomozhjó) berfh premága!, kakor pošilama ino po svôji glavi. V' skušnjávi vsami vezhkrat svet od drusih: ino zhe imá kdo drugi skušnjáve, ne bodi mu ojster, temozh toláshi ga, kakor shelísh, de bi se tebi sgodilo.

5. Szhétik vsake hudôbne skušnjáve je nestanovítност serza, ino majhno savupanje v' Bogá. Kakor valóvi ladjo bres vládarja ino véfla lemterjé gónijo, tako ima tudi zhlovek mnoge skušnjáve, zhe se vlení, ino svoje obljuje v' nemar pustí.

Ogenj skusha sheléso, skušnjáva pravízhniga. Velíkrat ne vémo, koljko samoremo; pa skušnjáva poka-she, koga smo.

6. Zhúti moremo, sosebno od sazhétka fkušhnjáve, kër je tazhaš loshej sovráshnika premagati, ako ga zhes vrata v' serze ne spuštimo, temozh ga she na pragu, bersh ko poterka, prestreshemo ino odvernemo.

Torej je nekdo pél:

„Sazhétku se bráni, in sdrávi teló:
Bolésni bi stáre osdrávit' ne blo.”

Narprej namrezh v' serze sabája sama mísel, potlej shiva podóba ino napzhino poshelenje, pa pervolenje. Ino takó ves hudòben sovrashnik v' nas pride, kër se mu ni od konza branílo. Ino zhe se mu kdo bol odlashta braniti, bol od dné do dné slabí ino mozhnejshi je sovráshnik soper njèga.

7. Nektèri imajo od sazhétka po svoji spreobèrnitvi hujshi fkušhnjáve, nektèri h' konzu; nektèrim se pa ves zhaš njih shivlenja hudo godí. Nektèri so le majhno fkušhani, po modrósti ino pravízi bòshji, ki téhta stan ino saflushenje vsaziga zhloveka, ino vse k' svelizhanju svojih svolenzov obrázha.

8. Torej ne smémo v' fkušhnjávah obvupovati, temozh she le bol Boga profiti, de bi nam v' vsaki britkósti pomagal, ki po svetiga Pavla besédah, nam ho-zhe fkušhnjáve takó obrázhati, de jih boma samògli prestáti.

Poníshajmo se tedaj v' vsaki skušnji ino britkósti, pod vsigamogózhno bòshjo rokó, kér poníshne v' dúhu Bog otéva, ino poviknúje.

9. V' skušnjávah ino britkóstih zhlovek vidi, koliko se je poboljšhal. V' njih je vézhi saflushenje, ino krepóšt se bol pokáshe. Bres tesháve Bogú flushiti ino sa-nj se vnéti, ni nizh posébniga: ali v' sopernostih vse voljnó poterpéti, tó obéta velíko popólnomašt.

Nektèriga velíke skušnjave ne premágajo, majhne ino vsakdanje pa; de bi se poníshan vuzhíl, v' velíkih nikolj v' sé prevezh savupati, kér je she v' majhnih takó slab,

14. Rasftáva.

Predersno ne soditi.

1. Ná-se glej, ino ne sòdi drusih diánja. Druge soditi je prasno délo; zhlovek se velíkrat golfá, ino kmalo gresbí, ki druge sòdi: sebe pa soditi ino prevdarjati je vselej dobro.

Kakor nam je ktira rézh per ferzu, takó od nje vézhdelj sódimo; kér resnízo is lastne ljubésni lahko spred ozhí sgúbimo. Ko bi védno samo Bogá v' sheljah iméli, bi ne bili tokó bersh omóteni, zhe

bi kdo našimu dosdevanju soperval. Pa velíkrat naš nékaj v' serzu, nékaj od svunaj enako shéne.

2. Veliko jih je, ki skrivaj ine nevédama v' svojemu djanju samí sebe jíshejo. Dokler se jim vse po njih vólji ino mislih godí, bi ménil, de so dovóljni: ko se jim da drugazh sníde, kakor bi radi, so prezej rassháleni ino pobíti Savòljo krisham sòdeb ino misel, se velíkrat prijátlj ino rojaki, ino zlo bogaslúshni ino mníhi med sabo skrégajo.

3. Stáro navado je teshkó opustiti, ino kaj verjéti, kar sam ne vidi, je malokdo per vólji. Zhe bol v' svojo pamet ino pridnost savúpash, kakor v' vligamogózhno Jesusa Kristusa mózh, bosh kasno ino malokdaj rasvetlen; kér Bog hozhe, de bi mu bili popólnoma podlóshni, ino de bi vézhi ljubésen iméli, kakor prebrisnost.

15. Rasstáva.

Djanja is ljubésni.

1. Sa nobèno rezh na svétu, ino nobenimu zhlovéku v' ljúbo se ne smé kaj pregréshniga storiti: dòbro delo pa se vender smé vzhafi k' potrebi koga nalash opustiti, ali pa v' boljshi spremíniti. Zhe takó storimo, se dòbro delo ne opúsha, ampak le v' boljshi spremína.

Svunájno delo bres ljubésni ni nizh
vrédno: karkolj se pa is ljubésni storí,
naj bo tudi majhno ino sanizhováno, ka-
kor hozhe, je vender vse dòbro. Bogú
je bol vfhézh dòbro serze, kakor pa délo.

2. Kdor velíko ljubi, velíko storí;
velíko pa storí, kdor prav storí; prav pa
storí, kdor bol sa obzhino (sa druge),
kakor sam sa-se fkerbí. Velíkrat bi
mislil, de je prava ljubésen, pa je lastno
poshelenje; kér naí nerádo popustí na-
torno nagnenje, terma, vupanje zháfní-
ga plazhíla, ino shelje lahkòtniga shivle-
nja.

3. Kdor imá pravo ino popolnoma lju-
bésen, ne jíshe svojiga dobízhka, ampak
le shelí, de bi se bòshja zhast v' vsih re-
zhéh godíla. Tudi nikomur nevoshliv ni,
kér se nozhe le sam veselíti; ino ni sam
sebe vesel, ampak sosebno v' Bogu jíshe
veselja.

Nikomur nizh dòbriga ne perpishe, te-
mozh vse Bogú, is ktiriga vse isvíra ino
v' ktirimu víi svetníki veseló pozhívajo.
O naj bi kdo le jískrizo prave ljubésni
imel, gotóvo bi sposnàl, de je posémlji-
fko vse nizhémurno.

16. Rasstáva.

Drusih napake poterpéti.

1. Kar kdo per sebi, ali per drusih ne more poboljšhati, naj voljno poterpi, dokler Bog drugazh ne oberne. Misli, de je morebiti takó sá - te boljšhi, de se fkušish, ino poterpéti vuzhish, kér bres tega ne veljá veliko nafhe saflushenje. Vender pa savóljo takih napótlejov prósi Boga, de ti jih pomága voljno terpéti.

2. Si koga enkrat ali dvakrat opomínal, ino se nozhe poboljšhati, ne prepíraj se vezh s' njim, temozh vse Bogú sròzhi : njegóva svéta vólja ino zhaft, rézi, naj se per vsh njegovih flushábnikih sgódí, ki vé is húdiga dóbro spelati.

Vadi se napáke ino vse mnoge slabósti drusih poterpéti; kér morejo tudi drugi f' tabo v' marškakshini rézhi poterplenje iméti. Zhe sam ne moresh vselej takó biti, kakor bi rad; kakó zhesht, de bi vsh drugi po tvoji vólji bili?

3. Radi bi, de bi drugi popolnoma bili; samí svojih napák pa ne pobóljšhamo. Hozhemo, de bi bili drugi ojštro svarjèni; samí pa nozhemo svarjèni biti.

Drugih samopáshnosti nam niso vsfhézh; samí sebi pa vse pervólimo, kar poshélimo. Hozhemo, de bi nafhiga blishniga

ojstre postavé krotíle; sámí sebe pa kratko nizh ne pustimo krotíti. Is tega se tedaj vídi, de svojiga blishniga malokdaj takó ljubimo, kakor sámí sebe.

4. Ko bi vsi popolnoma bili, kaj bi pa imeli od drusih sa Bogá terpéti? Bog je sa letó shivljenje takó naredil, de se moremo vuzhíti, eden drusiga butaro nositi: kér ni nihzhe bres slabósti ino tesháv, nizhe sam sebi sadósti, nihzhe sam sebi popolnoma moder; ampak eden s'drugim moremo poterpéti, eden drusiga to-láshiti, eden drugimu pomágati, eden drusiga vuzhíti ino opomínati.

Koljkshina je ktiriga krepósti, ali zhédnost, se nar bol pokáshe v' sopernostih. Sopernosti ino druge perlostnosti zhlovéka ne poslabé; temozh le pokáshejo, kakshin je.

17. Rasstáva.

Kakó se v' kloshtru satajováti.

1. Zhe hozhesh s' drugmi správo ino mír iméti, se moresh v' mnogih rezheh premagováti. Nizh ni majhniga v' kloshtru ali v' sdrushbi nepotoshováje prebivati, ino do smerti svéstimu biti.

Blagor mu, kdor v' kloshtru prav shiví, ino frézhno preshiví! — Zhe hozhesh dóbro obštati, ino se boljshati, se moresh

mísliti prujza ino popótnika na sèmlji. Nevúmen morešh biti (v' polvetnimu) savoljo Kristusa, zhe hozhešh po klošterško sveto shivéti.

2. Obléka ino plata pazh malo pomá-gatje, temozh shivlenje spreoberniti ino strasti v' sebi popolnoma satréti, le tó dé-la praviga klóšterzhana. Kdor (v'kloštru) zhefar drusiga jifhe, kakor samo Bogá ino svoje dúšhe svelízhanja, ne bo drusiga najdel, kakor nadlóge ino britkósti. Ino tudi pokója ne bo tistimu, ktiri nozhe od vsih nar manjšhi ino všim podlóshen biti.

3. Ne gospodovat, ampak flushit si prishel lèš; ne prasnovati ali zhenzhati, ampak terpéti ino délati, védi, si poklízan. Tù se zhlovek zhisti, kakor slató v'pèzhi. Tù nihzhe ne obstoí, kdor se nozhe savoljo Bogá is všiga serza poníshati.

18. Rasstáva.

Sglédi svétih ozhákov.

1. Glej shíve sgléde svétih ozhákov, v' ktirih se je prava svetóšt ino popolnomast svetíla, ino bosšh sposnal, kako majhne ino skorej nizh so vse naše déla. Joi! koga je pazh naše shivlenje, zhe ga njihovimu permérimo? —

Svetníki ino Kristusovi prijáti so vlefkosi shejni ino lazhni, smersli ino nagòtni, strúdeni ino spotèni, zhnjé ino posté, s' molítvami ino svetím premíshlovanjam, preganjani ino saframovani Bogu flushili.

2. O koljko grenkih brítkóft so apostelni, morterniki, sposnovávzi, divíze, ino vsi drugi terpéli, ktiri so hotli sa Kristusam hoditi! Svoj shivòt so na temu svétu sanizhováli, de so ga sa vézhno shivlenje ohraníli.

O kakó ojstro ino samòtno so nekdej svéti ozháki v' pushavah shivéli! kakó dolge ino hude fkušnjáve so iméli! kakó pogosto so bili od húdiga nadlégvani! koljko gorézhih molítev so Bogú darováli! kakó ojstro so se postíli! kakó so po svetósti hrepenéli! kakó pregrého v' sebi satérali! kakó vse zhisto ino narávno le v' bòshjo zhaft obrazhovali! Po dnévu so délali, po nòzhi molíli, defi tudi per délu nikolj niso prenéhali v' ferzu moliti.

3. Vsfaki zhaft so na dóbro obrazhováli, vsaka vura jim je bila prekratka Bogú flushiti. Od prevelíke sladkósti v' premíshlovánju so vzhasi tudi shivòt posabili napasti. Bogáftvu, imenítnim stanovám, zhaftém, prijátlam, snanzam so radi slovo dali; posvetniga niso hotli nízhi iméti.

Komaj sa potrebo so jéli ino píli; telésu tudi v' potrebi strézhi jim je bilo jináko.

Sromáki so tedaj bili v' posvetnemu; v' zhednostih pa ino v' bõshji gnadi veliki bogatini. Le od svúnaj réveshi; samí v' sebi pa polni bõshje milosti ino svétiga veselja.

4. Na svétu so bili ptujzi; Bogu pa blíšni ino domázhi prijatli. V' svojih ozhéh nizh, ino od svéta sanizhovani; od Bogá pa isvoljeni ino velíko zhíslani.

V' pravi poníshnosti, v' priprosti pokórsnosti, v' ljubésni ino v' poterpeshlívosti so od dné do dné v' duhu se boljshali, ino per Bogu velíko mílost sadobili. Lep sgled so všim bogahojézhim; ino bol bi naš mogli sa poboljšhanje vnéti, kakor bi naš sméli toljkajn mlazhnih pohujshati.

5. O kako pridni so bili vsi mníhi od sazhétka svojih svétih rédov (ordnov)! kako poboshni v' molítvah! kako hrepénzhi eden bol od drusiga po zhednostih! kako svesti v' svojih sapóvdih! kako sposh-tujejózhi svoje víkshi! kako pokorni per povéljih svojih vuzheníkov!

Sprizhúje she fléd, ki so ga nam sapustili, kako sveti ino popolnoma moshjé so réf bili, ki so se tako junashko bojevali, de so vse posvetno premagali. Sdaj pa se she velík sdí, kdor le sapoved ne prelomlúje, ino kdor svoje butaro voljno nósi.

6. Oj mlázhnost ino lenòba naša, de se tako bersh vlénimo, ino se nam is ne-

marnosti ino sanškarnosti she zlo shivéti
tósbi! O de bi ne imel le prasnih she-
ljá se poboljšhati, ki si dostikrat velíko
svétih sglédov vidil! —

19. Rasstáva.

Mníshko shivljenje.

1. Mníhov (ino vsih kristjánov) shivle-
nje more biti vse v' zhednostih, de so ta-
ki v' serzu, kakoršni se vídijo ljudem od
svunaj. Ino she boljshi morejo biti v' ser-
zu, kakor so viditi od svunaj; kér naš
Bog (tudi v' serze) vídi, ki ga moremo
povlót nar bol zhaštíti, ino smírej sveto,
kakor angeli, vprizho njéga shivéti.

Vsaki dan moremo svoje obljube po-
novlati, ino se po pridnost vnémati, ka-
kor de bi se bili she le danš spreoberní-
li; ino Bogá profiti, rekozh: Moj Bog
ino Gospod! pomágaj mi sta-
novítnimu biti v' dóbrimu ino
v' tvoji svéti flushbi; ino daj
mi danš prav sazhéti, kér ni
vse nizh, kar sim do sdaj storil.

2. Kakor so obljube, tako je boljsha-
nje. Kdor hozhe v' dóbrimu hitro rasti,
si more možnó persadevati. Zhe tisti,
ki terdno obéta, velíkrat péfha, kaj bo
pazh tisti, ki le po rédkim, ino she ta-
zhaš terdno nè? —

Marškako pa smo svojim obljubam ne-
 svěsti, ino zhe tudi le nekoliko dobro
 opúšhamo, ne bo bres škode. — Pra-
 vízhni se sanášhajo per svojih obljubah
 bol na bòshjo mílost, v' ktiro stávjjo
 védno vse svoje savupanje, kakor na svo-
 jo modróst. Zhlovek obrázha, Bog pa
 oberne. Nashe pota niso v' naši ròki.

3. Ako vzhási is svétiga naména, ali
 k' pridu svojiga blishniga, káko navadno
 opravílo opuštísh, ga bosh she potlej
 lahko nadoméstil. Zhe pa is stúda ali is
 nemarnosti bersh jenjash, je možno na-
 pak, ino bosh kmalo škodo zhutil.

Persadevájmo si le, koljkor nam je mo-
 gózhe; she takó bomo mnogo péshali.
 Smíraj pa se moremo f' zhim gotóvim
 vojskováti, slásti s' nágnenjam, ktiro nam
 je bol škodlivo. Svoje svunájno ino
 snótrajno djánje moremo pregledováti ino
 sravnováti, kér naš takó obóje bóljsha.

4. Zhe ne moresh smíraj sbránih mí-
 sel biti, sbéri jih vsáj zhási, ter zhási náрманj
 dvakrat v' dnévu, sjútraj ino svezher.
 Sjútraj obétaj sveto shivéti; svezher se
 sprashúj, kakshine so bile po dnévu tvoje
 míšli, beséde ino djánja, morebiti si s' nji-
 mi Bogá ino svojiga blishniga shánil? —

Junášhko se perprávlaj soper hudízho-
 ve škufhnjáve. Kròri posbréshnost, ino
 bosh lóshej vse meséno poshelenje vkró-
 til. Zhisto bres déla nikólj ne bodi; tes

mozh ali béri, ali píshi, ali mòli, ali premíshlúj, ali pa kaj prídniga déljaj. Shívòtne déla pa se morejo f' premíshlikam délati; vsáko opravílo ni sa vsáziga.

5. Kar vsi ne déljajo, ne káshi drúgim: posébnje opravíla je várníshi posámesnim opravlati. Vender pa váruj, de ne bošh lén per obzhinih délih, per posámesnih pa príden; temozh ko obzhine dolshnosti vse ino svesto oprávišh, kar je zhafa prásniga, oberni ga sam sa-se, po svojih dòbrih sheljah.

Vsáka pobóshba ni sa vsáziga: nekomu je tó boljshi, nekomu tó. Tudi zhafimájo svojo spodóbnost: nektère naváde se spodóbijo bol ob prásnikih, nektère bol pòstne dní. Nektère so nam bol potrebne v' fkušnjávi, nektère bol v' mírnimu ino pokójnimu zhafu. Nektère rezhí radi premíshlújemo, kadar smo shálostni; nektère ko smo v' Bogu veselí.

6. Ob vézhih prásnikih ino godíshah se morejo svéte opravíla ponovlati, ino bol is serza svetníkov pomózh profiti. Od prásnika do prásnika moremo pobóljshanje obétati, kakor de bi nam bilo príhódni prásnik is svetá v' nebésa jiti, vézhne prásnike obhajati.

Torej se moremo ob svétih dnévih fkerbno perprávlati, svetéjshi shivéti, ino vse sapovdi svestéjshi dopolnovati, ráv-

no kakor de bi zhaš she blízo bil, svoji-
ga déla plazhílo od Bogá prejéti.

7. Ino zhe naš tudi Bog she takrat is-
svetá ne vsáme, míšlímó, de morebiti
she nísmo bili prav perprávléní, ino
nevrédni tólikšhine zhaští, ki se bo ob
svòjimu zhasu nad-námi rasodéla; torej
se pa she bol na pót perpravljámo. Bla-
gor hlapzu, pravi Jeshúš, kógar
Gospod príshevsíhi najde takó
délati. Gotóvo vam povém, go-
spodárja ga bo postávil všíga
svojiga premóshenja.

20. Rasftáva.

Bodi rad sam ino molzhez.

1. Jíshí prízízhniga zhasa sam biti, ino
smíraj pomni bòshje darí. Ne bodi radové-
den. Take bukve rajshí béri, ki te ne
rasmíshlajo, ampak ki gréhov káf v' tebe
budé.

Zhe ne poslušash nepotrébni^h pogó-
vorov, hrúpa ino novíz; ino zhe prasno
ne postópash, bosh dovòlj lepiga zhasa
imel, svéte rezhí premíshlováti. Nar vé-
zhi svetníki so se, koljkor je bilo mogó-
zhe, ljudí ogibáli, ino so rajshí natíhama
Bogú shivéli.

2. She nékdo ájdov je djál: Kolj-
korkrat sim per ljudéh bil, sim

flábshi domú prishet. To velíkrat skúfimo, kadar se dolgo pogovarjamo. Lóshej je smíraj molzháti, kakor govoré nikólj greshíti.

Lóshej je domá natíhama biti, kakor svúnaj se popolnoma obvárovati. Kdor tedaj sheli snótrajno ino duhóvno shivlenje iméti, more s' Jesufam druhale popúshati.

3. Nikómur se ni manj bati, med ljudí jiti, kakor kdor samòto ljubi. Nikómur se ni manj bati, govoriti, kakor kdor rad molzhí. Nikómur se ni manj bati vikshimu biti, kakor kdor je rad podlóshen. Nikómur se ni manj bati gospodováti, kakor kdor je prav pokórfhine vájen. Nikómur se ni lóshej veselíti, kakor kdor ima dòbro ino zhísto vélt.

Vender pa je bilo svetníkov vápanje vselej polno bòshjiga strahú. Desirávno so bili v'zhédnostih ino v' bòshji mílosti bogáti, vender niso bili sató nízha manj fkerbni ino poníshni.

Hudòbnih savúpanje pa isvíra is napúha ino predersnosti, ino se konzhá s' lástno gósfijo. — Nikólj si ne obétaj varnosti v' temu shivlenju, zhe te tudi drugi svetiga mníha, ali pushavnika míslijo.

4. Velíkrat so rávno tísti, ki so per ljudéh nar vezh veljáti, v' nar gerfhi pregréhe sáfhi, kér so sami sebi prevezh vúpali. Torej je márfskomu bóljshi, ne

bres vsih skušnjáv biti, temozh jih vezh-
krat terpéti, de ni bres s'kerbí, ino de
svunájniga veselja preshéno ne jíshe.

O kakó zhisto vést bi védno ohránil,
kdor bi minlíviga veselja nikólj ne jískal,
ino se s' svétam ne pezhàl! O kóljks'hin
mír ino pòkoj bi imel, kdor bi prasne
s'kerbí v' nemar púshal, ino le sveli-
zhan'ské bòshje rezhí premishlovàl, ino
pa samo v' Bogá vse svoje savúpanje stá-
vil! —

5. Nihzhe ni vréden bòshje toláshbe,
kdor ni prav vájen svétiga shalovánja.
Zhe hozhes'h svoje serze mezhíti, sapri
se v' svojo hís'hzo, ino váruj k' sebi po-
svetniga hrúpa, po besédah svétiga písmá:
V' spávnizah svoje serza ome-
zhújte.

V' hís'hzi se sadobí, kar se svúnaj velí-
krat s'gubí. Zhe bol ostájash domá, bol
ti bo priyéten dóm; zhe pa bol hódish od
dóma, bol ti bo dolgozhásen dóm. Zhe
se prezej od sazhétka svoje spreobernítve
svesto dóma ders'hísh, ti bo domá biti
fzhásama nar ljubíhi ino nar priyétnishí.

6. V' tihóti ino v' pokóju se bogabo-
jézhá dúsha bóljsha, ino rasvuméva své-
tih písem skrivnósti. V' samóti najde po-
tóke sòls, v' ktirih se vsako nozh omíva
ino zhisti, de se s' svojim stvárníkam tolj-
kajn bol snáni, kóljkor bol je lózhena od
posvetniga hrúpa.

Kdor se tedaj od svojih snánoz ino priátlov odtergúje, se mu Bog s' svétmi angeli perblishúje. Boljšhi je natíhama biti ino sam sa-se fkerbéti, kakor med ljudstvam zhúdeshe délati, ino sam sebe samuditi.

7. Hvale vrédno je, máhu (ino vsakimu bogabojézhimu zhlovéku) le porédkim od dóma hoditi, se ljudém ne velíko perkasováti, ino jih tudi gledati ne hotéti. Zhimú je glédati, kar se ne smé iméti? Svét ino njegóvo poshele-
nje bo preshlo.

Meséne shelle vábijo szér na prostórno, pa kaj pernésefh po sprehódu drusiga domú, kakor teshko vést ino rasgublèno serze? — Se gré veseló od dóma, pa se príde velíkrat shálostno domú; ino dólgo v' nozh se veselezh je sjútraj klávern ino pobít. Tako se vsáko teléšno veselje sladko perzhénja; ko pa míne, sazhne grísti ino kláti.

8. Kaj zhesfh neki drugót viditi, kar domá ne vidífh? Lej semljo ino nebó, ino vse sazhníne: is téh le so vse rezbí. Kaj zhesfh drugót viditi, kar bi samóglo biti stanovítniga pod solnzam?

Ménífh ká-li, de se bosh nasítel? — Ne bosh dobil ne, kar shelífh. Ko bi tudi vse rezbí pred seboj vidil, kaj bi bilo pazh vse to drusiga, kakor prasen pogled? — Povsdígni svoje ozhí na kvíshko

k' Bogu, inò pròsi ga sa odpushtenje svojih gréhov ino saníkarnost.

9. Prepústi nizhémurnosti nizhémurnim; tebe pa naj bo tistiga skerb, kar ti Bog sapové. Sapri sa sabo svoje dúri, ino klízhi k' sebi Jesusa svojiga prijátla. Ostaní per njemu dóma sapert, kér ne najdesi nekjer drugéj tóliko mirú.

Ko bi ne bil od domá hòdil, bi tudi govorjenja ne bil slíshal; bi bil tedaj bol pokojin ostal. Kar te je pa jélo veseliti vzhási novíze slíshati, moresi od tistiga zhasa velíkrat nepòkoj v' serzu terpéti.

21. Rasstáva.

Kasati se gréhov.

1. Zhe hozhesi v' dóbrimu rásti, óhráni se v' bòshjimu stráhu, ino ne bodi samopáshen, temozh króti vse svoje pozhútke, ino nespámetnimu veselju se níkólj ne sdájaj. Daj si serze omezhíti, pa bosi pobóshen.

Is omezhéniga serza velíko dòbriga isvíra, kar se per samopáshnosti kmalo sgubí. Zhudo, de se more zhlovek v' temu shivlenju kdaj možnó veselíti, zhe svoje ptujstvo ino tólikaja nevárnost svoje duše premíshlúje.

2. Savòljo preshérnosti serza ino saníkarnosti per svojih napákih, ne zhútimo

fvojih dúšhnih nadlóg: temozh se velíkrat fhiròko sméjamo, ko bi se nam bilo tréba jokati. Práva fvojbódnost (prostòst) ino shídano veselje najdesih le v' bòshjimn stráhu ino v' dòbri vésti.

Blágor mu, kdor se more rasmisshlenja prav várovati, ino sam v' sebi sveto shalovàti! Blágor mu, kdor se všimu odpové, kar bi mu vtegnílo vést omádeshovati ino obteshíti!

Junáshko se vojskúj: naváda navádo premagúje. Zhe tí druge per míru pustísh, bodo tudi drugi tebe, de fvoje déla storísh.

3. Ne nakopúj si na glávo opravíl drusih ljudi, ino ne méshaj se v' právde víkshih. Glej na - se, ino opomínaj prej sebe, kakor ktiriga tudi nar ljubshiga prijátla.

Ne shalúj, zhe ti ljudjé niso dòbri; shalúj rajsh, de sam takó prav ino skerbno ne shivísh, kakor se spodóbi bòshjimu flushabniku, ino bogabojézhímu zhlovéku.

Bóljshi ino várnishi je skorej splòh, ne véško veselja iméti v' temu shívlenu, posebno teléshiga. De pa bòshjiga ali zlo nímamo, ali vsaj porédkim, smo sami kriví; kér si ne jishemo serza omezhíti, ino se nozhemo nizhémurniga svunájnega veselja zhisto snebíti.

4. Sposnaj, de si nevréden bòshje toláshbe — ampak vréden velíziga terplenja. —

Ko je zhlovek v' serze prav sadét, mu je ves svet grenak ino teshaven.

Dóbri zhlovek vé, sakaj mu je jokati ino shalovati. Naj ali sam sebe, ali pa svojiga blishniga premishlúje, vidi, de ni na temu svétu nihzhe bres britkosti. Ino zhe bol se premishlúje, bol shalúje.

Savòlj svojih pregréh ino hudobij se nam po pravízi spodóbi shalovati, ino se jih v' serzu kafati, kér smo v' njih takó sako-páni, de she porédko ne moremo nebeskih rezhi misliti.

5. Ko bi si imel pogostishi na svumu svojo smert, kakor dólgo shivljenje, vápam, de bi se bol hitel pobóljhati.

Ino ko bi tudi prihodni peklénski ali vízni ogenj prav v' serzu premishloval, ménim, de bi vse nadlóge ino britkosti voljnějšhi terpel ino se nobène zhasne ojštrósti ne bal. Ali kér nas vse to nizh ne gíne, ino she sveta perlisovánje ljubi-mo, torej ostanemo smíraj mersli, ino filno leni.

6. Velíkrat isvírajo is dúshne nesmosh-nosti révniga shivòta potóshbe. Pròsi te-daj poníshno Bogá sa omezhèno serze, ino rèzi s' prerókam: Napájaj me s' sol-sámi, o Bog! ino daj mi obilno sols v' ozhi.

22. Rasstáva.

Zhlověshka révshina.

1. Révna stvar si, bodi kjerkolj, ino oberni se, kamur hozhesi, zhe se k' Bonu ne. Sakaj si shálosten, de se ti ne sníde vse po tvoji vólji ino po tvojih sheljah? Kdo imá vse po svoji vólji? Ne jes, ne ti, ino noben zhlovek na sémliji.

Nikogar ni na svétu bres vsh britkósti ino teshav, bodi tudi králj ali pápesh. Komu je pa vender nar bolj? — Tistimu, ki more kaj sa Bogá terpéti.

2. Velíko slábih ino nevúmeih ljudí právi: Lej, lej, kakó je unimu zhloveku dóbro! kakó je bógat! kakó mogózhen! kakó imenítien! kakó sál ino lép!

Ali glej le, kaj je v'nebésih, ino bosí vidil, de je vse to zhasno gólo nizh; de je negotóvo, ino de bol teshí, kakor dóbro dène, kér zhasniga nigdar ni mozh imeti bres stráha ino skerbí. Zhasnih rezhi obilno iméti pazh ni nobéna frézha; frédna rézh je she dósti.

Réf shálostno je shivéti na svétu. Zhe se bol kdo hozhe poduhóvshiti ino posvetíti, grenkéjsi se mu déla letó shivlenje, kér bol zhúti, ino ozhítishí vidi napáke zhloveshke popázhuosti.

Jésti, píti, zhúti, spáti, pozhívati, délati, ino druge natórne potrebe iméti,

je bogaflušnimu réš možnó jináko ino britko, ki se shelí od všiga posvetniga odtergati, ino bres všiga gréha biti.

3. Telésne potrebe na svétu snótrajni-ga zhloveka možnó teshé. Torej prè-rok pohlévno prósi, de bi ga Bog od njih réshel, rekozh: Réshi me, o Bog! od mojih potreb.

Gorjè pa všim, ktiri svoje révfhine ne sposnájo; ino she bol gorjè tistim, ki to révno ino strohlívo shivljenje ljubijo! — Nektèri se namrezh va-nj takó satelebajo, de bi zló sa nebéfško kraljèstvo ne mārali, ko bi jim bilo mogózhè tukaj védno shivéti, desirávno li komaj tóljko perdélajo ali nabèrejo, kóljkor jim je prav sa sílo potreba.

4. O nevúmne ino nevérne serza! ki se takó globòko v'posémljisko samíslijo, de drusiga ne posnájo, kakor telésno! Pa na sádnje bodo révzhiki she grenko zhutíli, kakó prásno ino nízh je bilo vse, kar so toljkašn ljubíli.

Bòshjih svetníkov, pa ino bogabojézhnih Kristusovih prijátlov ni bilo mār tístiga, kar telésu dóbro déne, ali kar le tukaj flúje; temozh vse njih vúpanje ino vse njih míslí, so bile po vézhnimu. Vse njih shelje so fble na kvíshko, k' stanovitnim ino nevídanim rezhém, ki so se bali, de bi jih ljubésen do vídnih rezhí na sémlijo ne vesála.

5. Nikár, ljubi brat! sgúblati savúpa-
nja se bol poduhóvšhiti. She je zhaš ino
vura, she; le odláshati nê. Sakaj néki
na júter svoje obljúbe odláshati? Na nó-
ge! prezej sazhni ino rèzi: Sdaj je zhaš
déla, sdaj zhaš bòja, sdaj prilzhen zhaš
pobólshanja. Ko se ti slo godí, ko ter-
plenje nad-te letí, takrat je zhaš per
Bogu kaj saflushiti.

Zhes ogenj ino vodo bosh mógel ho-
diti, prejden k' pozhítku prídesih. Zhe se
is vse možhí ne vpresh, ne bosh vstra-
hoval pregréhe. Dokler ta pregreshlívi
shivòt nófimo, nam ne bo mogózhe biti
zhístim bres gréha, ne bres toshlívosti ino
britkósti shivéti.

Radi bi ref pred všimi nadlógami mír-
iméli; pa kér smo greshé nedólshnost sgu-
bili, smo tudi ob právo svelízhanje pershli.
Torej moremo poterpéti ino bòshjiga všmí-
lenja vúpati, dokler hudobíja ne míne,
ino se ta vmerjózhnost v' shivlenje ne spre-
miní.

6. O kóljkshina je pazh ref zhlovésh-
ka slabóšt, de smo smiraj k' húdimu takó
nágñjeni! Daní se spovésh svojih pregréh:
júter pa she spet greshlísh, zhesar ti se
vzhéraj spóvedoval. Sdaj obétash varo-
vati se greha: zhes eno vuro pa she spet
shívish, kakor de bi ne bil nikólj nizh
obliubil.

Po pravízi se nam tedaj gré pontshati,

ino nikólj kaj veliziga od sebe mísliti; kér smo takó slabi ino nestanovítni. Is sanikarnosti se namrezh kmalo sgubí, kar se je s' velíkim pótam ino s' bôshjo pomozhjó komaj sadobilo.

7. Kaj bo she le h'konzu is naf, ki smo she takó sgodaj mlázhni ino mersli?

Gorjè nam, zhe se takó k' míru podámo, kakor de bi réš she sdaj bres nevárnosti mír bil, kér se vender per naf po toljkajn she storjenih obljúbah she bilka prave svetósti ne vídi.

Pazh bi bilo potrebnó, de bi naf so-
pet, kakor dobre novíze, od konza vu-
zhíli sveto shivéti; morde bi bilo ven-
der vúpati, de bi se kdaj pobóljšhali ino
bol posvetíli. —

23. Rasstáva;

Od smerti.

1. Kmalo kmalo bo tukaj po tebi; glej tedaj, kako shivísh. Danfi je zhlo-
vek, júter pa she míne. — Ko pa spred
ozhí sgíne, ga tudi ljudjé kmalo posábijo.

O teslost ino terdôbo zhlovéshkiga ser-
zá, de se le v' sídanje samíšli, prihódno
pa v' nemar pusha! Táki móresh biti
v' vsih svojih míslíh ino djánjih, kakor
de bi ti bilo she danfi vmréti. Ko bi zhi-
sto vést imel, bi se smerti toljko ne bal.

Bóljšhi bi se bilo gréha bai, kakor smerti. Zhe danš niš perprávlen, kakó bol'h pa júter? Júteršhniga dné si ni obétati: kdo vé, zhe ga bošh došível?

2. Kaj pa pomága dólgo shivéti, kér se takó málo pobóljšhamo? O dólgo shivlenje naš pazh malokdaj pobóljšha, ampak velíkrat šhe le bol sadolšhi!

Bog, de bi bili vsaj en dan prav shivéli! — Máršikdo šhteje léta svoje spreobérnitve, pa velíkrat je málo sadú pobóljšhanja. Zhe je strašhnó vmréti, morde je šhe nevárníšhi dólgo shivéti?

Blágor mu, kdor imá svojo smertno vuro védno pred ozhmí, ino se vsaki dan k'smerti perprávla! Zhe si vídil kdaj koga vmírati, míšli, de se bo tudi š' tabo rávno takó godílo.

3. Šjútraj míšli, de morebiti vezhera ne došivíšh, svezher pa š' jútra ne ob taj. Bodi tedaj védno perprávlen, ino smíraj takó shívi, de te smert nigdar neperprávleniga ne najde.

Velíko jih na náglima ino neprevídama vmerje: kér zhlovékov Sin (Krištus) rad príde ob vuri, ko se ga ne nádjamo. Ko ti bo pošledna vura bíla, takrat bošh sazhél od svojiga pretezhéniga shivlenja vse drugázh míšliti; ino se bošh kafál, de si takó nemárn ino saníkarn bil.

4. Kako frézhen inó pámeten je, kdor si persadéva sdáj takó biti, kakor shelí, de bi ob smerti bil! Kdor namrezh sdáj posvetno popólnoma sanizhúje, ino po svetósti hrepení; kdor sdáj ojstrósti ljubi, ino pokóro rad déla, ino vúrno slúsha, ino sam sebe satajúje, ino is ljubésni do Kristusa vse mnoge sópernosti voljné terpí: mu je možnó vúpati frézhne smerti.

Dokler si sdráv, lakko velíko dòbriga storísh; bólnimu pa ne vém, kóljko ti bo mòzh. Bolésen málokoga pobóljsha, kakor se tudi málokdej posveté, ktiri radi po bóshjih pótih hódijo.

5. Ne sanášhaj se na svoje prijátle ino snánze; ino ne odlášhaj v' prihódno svojiga svelízhanja: kér prej, ko ménish, te bodo ljudjé posabíli. Várnish si je ob právimu zhasu preskerbétí, ino káj dòbriga pred sabo na un svét posláti, kakor na pomózh drúsih se sanášhati. Zhe sdáj sam sa - se ne skerbísh, kdo bo pazh na unimu svétu sa - te skerbel?

Sdáj sdáj je predrági zhas. Ali joj, de ga bol ne obernesht! sdáj si lahkó vézhno shivlénje saflúshish! Prishel bo zhas, ko si bosh sa pobóljshanje le ene same vure shélel, pa ne vém, zhe jo bosh dobil.

6. Ovbe, ljub brat! is kóljkshine nevárnosti se lahkó otmésh, od kóljkshiniga strahú réshish, zhe sdáj védno bogabojé-

zhe shivísh, ino si imášh svojo smert na svúmu. Shívi sdaj takó, de se ti bo ob smerti mòzh bol veselíti, kakor bati.

Vmri sdaj svétu, de bošh potlej s' Kristusam shível. Vúzhi se sdaj vse posvetno sanizhováti, de bošh potlej mógel bres sadershka h' Kristusu príti. Pokòri sdaj svoje teló, de bošh potlej lahko terdno savúpanje imel.

7. Oj nevúma? kaj si obétašh dolsiga shivlenja, kér she eniga samiga dnéva nimášh obljúbleniga? — Kóljakaj se jih je she goltálo, ki so bili na náglima is shivòta poklizani!

Kóljkrat si slíshal praviti, de uniga je mèzh prederel, un je vtònìl, un is víshiga pádel ino si vrat vlòmìl, un se sadávil, un se per jigrah sgrúdl. Eden je v' ognju, eden s' oròshjam, eden od kúge, eden od rasbòjnikov konzhan ino tako smert vse konzhá; ino vse zhlovéshko shivlenje náгло, kakor sénza, míne! —

8. Kdo se te bo po smerti spómnìl? kdo sa-te mòlil? Stóri stóri rajshì sdaj, kóljkor morešh, kér ne vésh, kdaj bošh vmerel, ino kako se ti bo po smerti godílo. — Sdaj, dokler imášh zhaš, si nabéraj nestrohlíviga blagá. Le svoje svelízhanje míslì, ino le bòshjih rezhí naj te bo skerb. Délaj si sdaj prijátle boshje svetníke; zhásti jih, ino posnémaj njih shivle-

nje, de te po smerti spréjmejo v' vézhne prebiváljsha.

9. Bodi na svétu popótník ino ptújiz, kakor de bi f' svétam ne imel nizh oprá-viti. Ohráni svoje serze zhísto, ino k' Bogu ga na kvíshko povsdigúj, kér ti tukaj ni védno ostáti. K' Bogu posbílej vsaki dan svoje pròshnje, svoje sdíhleje ino solsé, de bo tvoja dúsha vrédna po smerti frézhno k' svojimu stvárniku príti. Amen.

24. Rasstáva.

Sòdba ino gréha plazhílo.

1. V' vsih rezhéh glej na posledno; ino míšli, kakó teshkó bo pred ojštrim sodníkam obstáti, ktírimu ni nizh skríti-ga, ktíri se s' darmí ne da podkupiti, ino sgóvorov nozhe poslúshati, ampak bo só-dil vse po pravízi. O réven réven ino nevúmen gréshnik! ki se vzhási pred ser-dítim zhlovékam trésefh, kakó se bofh Bogú odgovóril, ki vse tvoje gréhe vé?

Sakaj se sa sódni dan ne preskerbífh, ko te ne bo mógel nihzhe ne isgovoriti ne vbrániti; temozh ko bo fléhern f' svojo lastno butaro sadósti obteshen? Sdáj se tvo-je délo saflúshno, sdáj tvoj jók Bogu pri-jéten, tvoji sdíhleji vflíshhlivi, s' sbalo-vánjam pokorífh ino isbrísfújesh gréhe.

2. Velíke ref, pa dòbre víze imá poterpeshlivi zhlovek na svétu, ki per krivízi bol svojiga blíšniga hudobíjo, kakor svojo lastno fškódo obshalúje: ki sa svoje sópernike rad móli, ino jim is ferza odpúfha: ki se ne opresúje sa saméro profiti; ki se raji všmílva, kakor jesí: ki fi is vse mozhi persadéva svoje teló vstrahováti ino dúhu pokórno storíti.

Varníshi se je sdaj od gréhov zhístiti, ino vso hudobíjo is sebe potrébiti, kakor tako opravílo v' prihodno odláshati. Gotóvo se velíkrat is nápszine ljubésni goláfamo, ki jo imámo do svojiga shivóta.

3. Kaj bo pazh tamkaj ogenj drusiga shgál, kakor tvoje gréhe? Zhe fi bol sdaj pregledújesh ino po telésnih shéljah shivísh, bol bofh tám tepen, ino vezh gorjáve bofh f' labo néfil. V' ktírih rezhéh se je kdo bol pregréshil, v' tístih bo bol terpel.

Tám bodo léne s' gorézhmi oftmí drégali; poshréshniki ino pijanzi bodo grósnó shéjo ino lákoto terpéli. Tam bodo nezhístnike ino flastázhe s' gorézhó smoló ino f' smerdlívim shvéplam oblíváli; togótni bodo, kakor pfi, od bolézhíne skvenzháli, ino nevoshlívzi od shálosti tulíli.

4. Vláka pregréha bo svojo múko (martro) iméla. Tám bodo napúhnjeni vši ofromoteni; lákomne ino fškópe bo révna révna firóshina stískála. Tam bo eno vu-

ro téshji preterpéti, kakor tukaj sto lét nar ostréjsi pokóro délati. Tam ne bo pogublénim obeniga pozhítka, obeniga veselja; tukaj vsaj zháti ter zháti pozhívamo ino se per prijátlj rasveselimo.

5. Bodi tedaj rajši tukaj skerben, ino objokúj svoje gréhe, de bošh sódni dan smel per isvolenih biti. Kér bodo takrat pravízni s' velíko serzhnóstjo stáli nasprot svojim stískávzam ino oderníkam. Takrat bo sódil druge, kdor tukaj poníhno terpi, de ga drugi sódiyo.

Takrat bo vse savúpanje imel vbógi ino poníshni; oshábni pa bo od stráha kopernil. Takrat se bo pokazálo, de je bil na svétu moder, kdor se je vuzhíl sa Krištusa nevúmen ino sanizhován biti.

6. Takrat nam bodo vséhzh britkósti, ki jih tukaj voljáno terpimo: vsa hudobíja pa bo omolknila. Takrat se bodo veselili vsi bogabojézhi; gréshniki pa bodo shalováli. Takrat bo spokorjéno teló od veselja poskakoválo, bol kakor zhe bi se bilo smíraj slástno redílo.

Takrat se bo lóden svétíl: tenzhíza pa ino shída bo otemnéla. Takrat bo révno pohíhtvo bol slovílo, kakor sídájín poslazhen kraljév dvór. Takrat bo stanóvtno poterplenje vezh pomagálo, kakor vsíga sveta oblást.

7. Takrat bo priprósta pokórshina bolj povikshana, kakor vsa posvetna prekánjenost. Takrat bo zhišta ino dobra vést bolj veselíla, kakor globòka vuzhenóst. Takrat bo sanízhovánje posvetniga blagá vezh snéšlo, kakor vsi sakládi (sházi) zeliga svetá.

Takrat bo svéta molítuv vézhi dobízhék, kakor imenítna zhasna pojédnja. Takrat ti bo ljubshi, de si rad molzhál, kokor ko bi bil tukaj she toljko zhenzhál. Takrat bodo vezh veljále svéte déla, kakor stém vezh lépih besedí. Takrat te bo bolj veselílo bogabojézhiga shivlenja ino ojsre pokóre, kakor vsih túkajshnih slástí.

8. Vúzhi se tedaj rajshi tú nekóljko terpéti, de bosh tám od hújshiga terplenja reshen. Poskuši prej tú, kóljko ti bo mózh tám terpéti. Zhe sdaj ne moresh kaj majhniga na - se vséti, kakó bosh pa vézhno terplenje prestál? Zhe sdaj per majhnimu terplénju godernjásh, kaj bo pa v' peklu? —

Lej! dvójniga veselja res ne moresh iméti, ne moresh na temu svétu se veselíti, ino pa tudi potlej s' Kristusbm v' nebésh kraljováti. Ko bi bil tudi dosdaj védno v' zhashteh ino v' slástih shível, kaj bi ti vse to pomagálo, zhe bi she to vuro mógel vmréti?

9. Vse je tedaj nizhémurno; le Bogá ljubiti nè, ino njemu samimu flushiti.

Kdor namrežh Bogá is vřiga ferza ljubi, se ne boji ne grosovítne smerti, ne sòd-be, ne pekla, kër se smé popolnoma ljubésen bres stráha k' Bogu podáti.

Kogar pa she gréh veselí, ni zhudo, de se she smerti ino sòd-be boji. Pa dòbro bi vender bilo, de bi te vsaj peklénski oženj ostráshil, zhe te bòshja ljubéson ne more od gréha odverniti. Ali kdor se she Bogá prav ne boji, ne bo mogel ne dolgo dober biti, temozh se bo kmalo spet v' hudízhove mréshe vjél.

25. Rasstáva.

Prídno vse svoje shivljenje bolijhati.

1. Bodi zhujèzh ino príden v' bòshji slúshbi, ino pogósto premíshlúj, sakaj si svét sapústil, ino lèš príshel. Ali ne sató, de bi Bogú slúshil, ino svét zhlo-vek bil? —

Hrepèni tedaj po svetósti, kër bosh zhes málo zhása svojiga déla plazhílo prejel, ino potlej ne bo v' tvojih krájih vezh shá-losti ino strahú. Majhno se she trudi; vèlik pòkoj ino zlo vézhno veselje bosh sató imel.

Zhe bosh tí smíraj svesto ino prídno délal, bo potlej bres dvoma tudi Bog svesto ino obilno plazhovál. Terdno moreš vézhni vénez vúpatí: bres stráha pa

vender ne biti, de se ne vlenísh ino ne prevsámesh.

2. Ko sta někoga strahopeslíviga pogosto strah ino vúpanje obhájala, gré někrat ves shálosten v' zirkuv, poklékne pred altár, móli, ino takó sam per sebi právi: „O ko bi védil, de bom v' dóbrimu stanovíten!“ Na to prezej bòshji odgóvor v' serzu saslíshí rekózh: „Kaj bi storil, ko bi to védil? Délaj sdaj, kar bi tazhaf rad storil, pa se ti ne bo tréba bati.“

Prezej se rasveseljen ino pokrepzhán v' bòshjo voljo srozhí, ga teshávnost míne; ino nozhe vezh radovédno skerbéti, kaj se bo v' prihódnimu s' njim godilo, temozh je rajshí míslil, kaj Bog sapové; kako je Bogú prav prijétno vsako dobro délo sazbéti ino storíti.

3. Vúpaj v' Bogá, ino délaj dobro; prebiváje na sémliji bosh vshíval njene darí, pravi prèrok. Ena sama rézh jih velíko sadershúje, de se ne spokoré ino ne pobóljshajo: namrezh grósa tesháv ali strah bòja.

Ali tisti se v' zhédnostih nar bol od vsih drusih vkorenínijo, ktiri se persadénejo v' téshjih ino soperníshih rezhéh se mòshko premagováti; kér takó zhlovek bol ráste v' dóbrimu, ko se bol premagúje, ino v' serzu satajúje.

Pa vsi nimajo rávno tóliko premagováti, ino satérati. Ali pridnimu po svetósti hrepenívu bo smiraj lóshej se bóljshati, naj ima tudi vezh strášt, kakor drug fzer bogabojézh, pa mánj po zhednostih hrepenézh.

Dvé rezhi fosebno pomágajo shivlenje prav bóljshati: posílama se namrezh lozhiti od tistiga, h' ktirimu je spázhena natóra nágnjena; ino pa pridno si persadevati po tistimu dóbrimu, ki mu je bol potrešno.

4. Váruj se tudi posébnó takih rezhi ino jih premagúj, ki ti nad drugmi niso vthezh. Vse povsot naj ti bo k' bóljshanju; postávim, zhe lépe sgléde vídish, ali slíshish, vnámi se jih posnémati.

Zhe si pa kaj napzhniga per drúsih saglédal, váruj, de tudi tí takó ne storish; zhe si pa kdaj storil, híti popráviti. Kakor tvoje okó po drujih gléda, tako tudi drugi po tebi.

5. Kako lepo ino veseló je viditi pridne ino bogabojézhe bráte (krístjáne), ki sveto ino pámetno shivé! kakó shálostno pa ino jináko samopáshne, ki se po svojimu poklízu ne ravnájo! Kakó shkódlívo je v' nemar púfhati dolshností svojiga stánú, ino svoje ferze per prepovédanih rezhéh iméti! —

6. Spomni se svojih obljúb, ino pódóbo Kríshaniga iméj pred ozhmí. Pazh

se moreh framováti, zhe shivlenje Jesusa Kristusa premíslíh, de se nílí she bol pokrístušhal, defirávno sí she toľko zhafa na bõshjimu pótu.

Klõshterški zhlovek (ino vsaki víren), ki se skerbnò ino pobõshno presvetiga Kristusoviga shivlenja ino terplenja vuzbí, najde v' njemu obílnò vse, kar mu je dòbro ino potrebnò, ino mu ní tréba nízhe bóľshiga jískati, kakor Jesusa. O ko bi kríshan Jesus v' nashimu serzu shível, kako bersh ino sadõsti bi bili vuzhèni!

7. Pridni kloshterzhan (ino vsaki bogabojèzh krístján) vse rad na - se vsáme, ino vumé, kar se mu sapové ali pergodí. Léni pa ino mlázhni terpí te háve ino tesháve, ino je stískan od vsíh straní: kér nima snotrajniga vesèlja, ino svunájniga ne smé jískati.

Muñh, ki nozhe pod stráham biti, je v' nevárnosti slo greshíti. Kdor preshèrniga ino lahkiga shivlenja jíshe, bo védno v' britkosti: kér mu bo sdaj to, sdaj to nevshèzh.

8. Kako ravnájo po toľkajn drújih klõshtrih, ki po kloshterških sapovdih oistro shivé? malokdaj hódijo od dóma, so lózheni od svetá, révno révno jedó, oistre oblazhíla nólíjo, velíko déľajo, málo govore, dólgo zhújejo, sgóďaj vstájejo, dólgo mólíjo, pogósto beró, ino se velíke oístròte dershe. — Poglej Kartusjáne,

Zisterzenfe ino drusih rédov mníhe ino núné : kakó o polnozhí vřtájejo Bogu zhařt ino hvalo prepévát. — Torej bi bi-li tebi gerdó sa takó řveto délo lénimu biti , ko toljka trůma mníhov sazhné Boga hvaliti.

9. O de bi drusiga opravíla ne imel , kakor Gospod - Bogá is vřiga řerza ino po vřih vuřtih zhařtiti ! O de bi ti ne bilo tréba nikólj ne jěřti , ne píti , ne řpáti ; temozh de bi mógel vědno le Bogá hvaliti , ino mu ř' řvétmi déli řlúřhiti , bi bil pazh velíko řřezhuřřhi kakor řdái , ko moreřh telěřu v' kaki potrebi řřez-zhi ! — Bog de bi telěřnih potreb ne bi-lo , temozh le duhovni řřívesh , ki ga joj ! tóljkrat posábimo.

10. Ko zhlovek takó dělezh pride , de v' noběni řézhi vezh řvojiga veřělja ne jířhe , takrat mu řhe le sazhne Bog prav prijeten biti , ino je ř' vřimi pergódbami dovóljin.

Takrat ře ne veřelí ne velike řezhí , ino ne řhalúje řavóljo májhne ; temozh ře veř ř' otrózhjim řavúpanjam Bogú srozhi , ki mu je vře v' vřih řezhéb ; ktirimu , ře vé , nizh ne prejde , nizh ne vmerje ; ampak vře řhiví , ino vře na okomig řlúřhi.

11. řpómni ře vřelej konza , ino de ře řgublěni zhař vezh ne verne. Bres řkerbí ino persadevanja ře ne bořh nikólj pořvétíl.

Zhe se sazhnes'h leníti, sazhnes'h tudi slabíti. Zhe se pa sa dóbro vnames'h, bosh najdel veľik pòkoj, ino ti bo lóshej délati, savòlj bòshje pomózhi, ino savòljo ljubésni do zhédnosti.

12. Gorezh ino priden zhlovek je per-práven sa vse. Hujshi délo je se gréhu ino strastam braniti, kakor per shivòtnih délah se potíti. Kdor se pregréshkov ne váruje, bo szhálama v' velike pregréhe sašel.

Svezher bosh vselej vesel, zhe bosh dan dóbro dopernéfil. Zhúj sam nad seboj, opomínaj se, vnémaj se; naj bodo drugi, kakor hozhejo, le sam sebe ne posábi. Kóljkor si bosh persadel, tóljko se bosh bóljchal.

Hója sa Kristufam.

DRÚGE BUKVE.

Opominvánja k' snótrajnimu shivlenju.

I. Rasstáva,

Snótrajno shivlenje.

Bòshje kraljéstvo je v' vas, právi Kristuf. Oberni se is zeliga serza k' Bogú, ino sapústi letá révni svét, de svòjimu duhu mír sadobish. Sanizhúj svunánje rezhí, ino pojdi sam v' sé, ino bo v' tebi bòshje kraljéstvo.

Bòshje kraljéstvo je mír ino vesèlje svétiga Duhá, ktiriga hudòbni nimajo. Prishel bo Kristuf k' tebi, ino te rasvesélil, zhe mu v' sebi zhédno prebivávnizo perprávis.

Vša zhaft ino lepòra sa - nj je od snótraj; serze mu je prijetno. Snótrajniga zhlovéka objiskúje, se prijasno s' njim pogovárja, ga sladko toláshi, mu obílno míru delí, ino se s' njim prezhúdno domázhi.

2. Nùj, véna dúšha! perprávi temu shéninu svoje ferze, de k'tebi príde, ino v' tebi oftáne; kér sam právi: Kdor me ljúbi, se dersbí po mòjih navúkih; moj ózhe ga ljúbi, bóva k' njému prishlà ino per njému prebivála. Délaj potemtákim v' sebi Kristusu pròstor, všim drugim rezhém pa bráni k' sebi.

Zhe imášh Kristusa, si bogat, ino imášh she sadòsti. On te bo ofkerbel, ino svešto s' všim prevídil, de ti ne bo tréba v' ljudí vúpati. Zhlovek se kmalo spreminí, ino je bersh nesvést; Kristus pa je vézhno nespreninliv, ino svést do sádniga.

3. Na slábiga ino vmerjózhiga zhlovéka se ni velíko sanáshati, naj nam bo tudi dóber ino ljúb: pa tudi velíko shalováti ni vrédno, zhe nam vzháti vklebúje ino sóperva. Kdor je dansi f' tabo, bo morde jutri soper tebe, ali pa naróbe. Ljudjé so vezhdélj kakor vrème. —

Stávi le v' Bogá vse svoje savúpanje; le njéga se bój, ino njéga ljúbi: on se bo sa-te ponésil, ino bo obravnál, kakor vé, de je boljšhi. Tukaj ti ni védne oftáje, temozh ptujiz ino popótnik si, kjer si kolj, ino tudi pokója ti ne bo, dokler se f' Kristusam popólnoma ne sklénesh.

4. Kaj se tot osérašh, kjer tvojiga dóma ni? V' nebésih je tvoj dóm; zhašne

rezhi pa le kakor mengredó ogledúj. Vše bo presblo, ino ti tudi. Váruj, de se v' zhašno ne sahomotásh, ino svoje dúshe ne pogubísh. —

Per nar Víkshimu (per Bogu) imej svoje misli, ino móli h' Kristusu neprenéhamá. Zhe ne snásh víšókih ino nebesških rezhi premíshlováti, ostáni pa per terplenju Kristusovimu, ino njegóve svéte ráne rad premíshlúj. Zhe namrezh h' Jesufovím ránam ino presvétim snámňam pobóshno perbeshújesh, bosh velíko mózh zhútil v' britkósti, ino ti ne bo veliko már od ljudí sanizhovánimu biti, ino strupéne beséde opravlivzov ti bo lahko preslúhati.

5. Tudi Kristus je bil na svétu od ljudí sanizhován, ino v' velíkih velíkih potrebah ino v' framóti od svojih snánzov ino prijátlov sapushén. Kristus je rad terpel ino sanizhován bil, ino ti se vúpash potóshiti? Kristus je imel sópernike ino opravlivze, bózhesh le tí sgól prijátle ino zhaštívze iméti? —

Kakó bo tvoja poterpeshlívost ovénzhe-na, zhe nobéne sópernosti zhes - te ne príde? — Zhe nózhesh nizh húdiga terpéti, kako bosh pa Kristusov prijátel? — Terpi tedaj f' Kristusam ino sa Kristusa, zhe hózhesh f' Kristusam kraljováti.

6. Ko bi kdáj prav v' presvéto Jesufovo ferze shel, ino le nekóljko njegove gorézhe ljubésmi obzhútil, bi te lastniga

dobízhka ino laštne shkóde ne bilo mār, temozh bi se she le svojiga sanizhovánja veselíl, kér Jesufova ljubésen storí, de zhlovek sam sebe sanizhúje.

Práv ino perferzhen Jesufov prijátel nima nápzhniga poshelenja: se lahko bres sadershka k' Bogú podá, ino v' dúhu verh sebe povsdigne, ino mírno vshíva, kar ljúbi.

7. Komur so vse rezhí takó vshézh, kakor so samé na sebi, ne pa kakor imájo fluv ali zéno per ljudéh, tisti je resnízhno móder, ino bol od Bogá kakor od ljudí svuzhén. Sná posnótranje shivéti, ino sa svunánje rezhí malo mārati: ne jíshe krája ino ne zháka zhása svéte déla storíti.

Snótrajin zhlovek se kmalo své, kér se nigdar ne dá ves rasmísliti. Svunánje déla, ino druge ob zhálih potrebne oprávilá mu niso shkodlíve, kér se ravná po pergódbah, kakor se godé.

Kdor je sam v' sebi prav v' versti ino v' rédi, ne mára sa drujih slábe ino spázhené djánja. Zhe se bol zhlovek s' vunájnimi rezhmí pezhá, bol se opotíka, ino rasmíshlúje.

8. Ko bi práviga ino zhístiga serzá bil, bi ti vse k' dobrimu ino bóljshanju pomagálo. Sató ti she marskaj ni vshézh ino te velíkrat móti, kér si nifi she popólnoma vmerel, ino se od vsíga posvetniga odtergal.

Nizh takó ne popázhi ino ne saplète zhlovéshkiga serzá, kakor nezhísta lju-bésen do stvárí. Zhe pa sa svúnajno ve-selje ne marash, bosh lahko nebéshke re-zhí premishlovál, ino velíkrat obílno ve-selja v' sebi imel.

2. Rasstáva.

Ponishnost ino krotkóst.

1. Ne máraj velíko, kdo je s' tabo, ali kdo soper tebe; temozh le tó glej ino sferbi, de bo v' vsímu tvòjimu djánju Bog s' teboj. Iméj zhisto vést, ino Bog te bo vároval. Kogar pa Bog váruje, mu no-bèna hudobíja ne móre shkodovati.

Zhe ti molzhé poterpísh, bosh bres dvòma zhutil v' sebi bòshjo pomózh. Bog shé vé, kdáj ino kakó te otéti; tórej se mu moresh ves srozhití. Pomagati ino od framòte réshiti je le per Bogu.

2. Maríkrat nam to možnó pomága ponishnost ohrániti, zhe drúgi nashe slabósti vedó, ino jih nam ozhítajo. Ko se zhlovek savòljo svojih pregréshkov ponisha, lahko drúge potoláshi ino rasshalenim sadoštúje.

Ponishne Bog váruje ino otéva: ponish-ne ljúbi ino toláshi: k' ponishnim se ponishúje, ino jim obílno mílosti dáje; ino ponishane spét vsdigúje ino pozhastí. Po-

níshnim rasodéva svoje fkrivnostíi, ino jih ljubesnivo k' sebi vábi ino síli.

Zhe je poníshen tudi oframotén ino sanizhován, je vender v' míru, kér se ne sanášha na svét, ampak na Bogá. — Ne míšli, de si bóljshi, dokler se od vsih drúsih narmanjšhiga ne zhútish.

3. Rasstáva.

Dóber ino míren zhlovek.

1. Vmíri prej sebe, potlej bosh lahko drúge miril. Míren zhlovek bol pomága, kakor globòko vuzhen. Nepokójin pa tudi dóbro v' húdo obrázha, ino rad húdo verjáme.

Dóber ino míren vse na dóbro ravná, ino od nikogar húdiga ne míšli: nedovólniga pa ino rasposajéniga mnógi dosdévki nadlégvajo: sam nima pozhítká, ino ga tudi drugim ne dá.

Velíkrat kaj rězhe ino storí, kar bi ne smel, ino opustí, kar bi se mu storíti velíkrat bol ípodóbilo. Drúsih dolshností vídi, svojih pa nè.

2. Serdi se tedaj poprej nad sabo, potlej se bosh po pravízi smel nad drugim serdíti. Svoje déla snash sgovárjati ino polépshtovati; drúsih sgóvorov pa nozhesh poslúshati. Bol bi bilo prav sam sebe toshiti, ino svojiga blíšhniga sagovárjati.

Zhe hozhefh, de bi te drugi péstovali, péstovaj tudi tí druge. Lej, kakó malo imafh fhe práve ljubésni ino poníshnosti, kròtkih do drúsih, ino le nad-se ne-vóljnih.

3. S' dobrim ino pohlévnim v' míru biti ni nizh velíziga; to je she natórno, de je per pohlévnih vsaki rad pohléven, ino de so mu ljubfhi enáki, kot drugi. Ali f' terdim, hudòbnim, rasvujsdánim ino sópernim v' míru shivéti, to je lepó, to velíke hvále vrédno ino moshkó.

4. Nektéri so mírni sámí v' sebi, ino imájo tudi s' drugmi mír. Nektéri pa nimájo sámí v' sebi míru, ino ga tudi drugim ne pufté: drugim so nadléshni, sebi pa fhe bol. Nektéri pa sámí sebe v' míru ohránijo, ino tudi drúge jífhejo vmi-ríti.

Vender pa obftoji vef nafh mír v' temu révnimu shivlenju bol v' pohlévnimu poterplenju kakor v' neobzhutenju sópernost. Ktíri bol vé terpéti, tífti imá vézhi mír: táki je sam fvoj premagováviz, sveta góspodováviz, Kríftusov prijátel, ino dedízh nebéf.

4. Rasstáva.

Pripróstoť ino zhištoť.

1. Dvé perúti zhlovéka od posémoljiškiga sdvigújetje, pripróstoť namrezh, pa zhištoť. Pripróstoť more biti v' míflih; zhištoť v' shéljah. Pripróstoť (v' všímu) Bogá jíshe: zhištoť ga nájde ino vshíva.

Nobéno dobro délo ti ne bo teshko, zhe bosh v' serzu bres všiga nápzhniga poshelenja. Zhe drusiga ne shelíh ino ne jíshefh, kakor bòshje prijasnosti ino prída svòjiga blíshniga, bosh v' sebi svojboden (prošť).

2. Ko bi bilo tvoje serze pravízžno, bi ti bila všaka stvár shivlenja sgled ino bukve svétiga navúka; kér ni takó májhne ino slábe rezhí, de bi dobróte bòshje ne sprizhovála. Ko bi bilo tvoje serzé dòbro ino zhišto, bi vše lahko sposnával ino svuméval.

Zhišto serze pregleda nebó ino pekel. Kakor je ktíriga serze, táke so njegóve svunánje sòdbe: (sòdbe zhištiga so práv; nezhištiga kríve ino nápak). Zhe je le kjé na svétu kako veselje, ga imá gotóvo zhišto serzé: pa tudi zhe je le kjé kaka brickóšť ali tasháva, jo teshka véšť narbol posná.

3. Kakor sheléso v' ognju rjo sgubí, ino se vse rasbéli, tako tudi zhlovek k' Bogú ves obernjen, lenòbo odpravi, ino se ves prenoví.

Ko se zhlovek sazhne leníti, se bojí tudi lahkiga déla, ino imá rad svunájno veselje. Ko se pa sazhne prav premagovati, ino moshkó bòshje stese dersháti, takrat ga tisto manj fkerbí, kar mu je prej teshkó djálo.

5. Rasstáva.

Kakò sam sebe premishlováti.

1. Ne smémo prevezh samí sebi verjéti, kér nam permanjkúje vúma ino bòshjiga rasvetlenja. Májhna ljúzhiza v' nas merlí, ino she ta nam kmalo vgásne, zhe prav ne fkerbimo. Velíkrat tudi ne sposnámo svòjiga serza slepòte. Velíkrat nápak stórimo: pa she bol nápak sgovárjamo.

Sraști naš marlikdaj shenejo, pa ménimo, de smo prídni. Májhni rezhí druge svárimo, svojih velíkih pa ne vídimo. Koljko nam drugi terplenja napravijo, bersh zhútimo ino pretebtújemo: kóljko pa mí drugim, nam she v' misel ne príde.

2. Kdor bi sam svoje djánja premishloval, bi ne védil sakaj drusih húdiga soditi. Snótrajin zhlovek prej sa svòje,

pòtlej sa drúsih pobóljšhanje fkerbí; ino kdor imá sebe svesto pred ozhmí, mu je lahko od drúsih molzháti.

Ne bošh se prej ponótrajnschal ino posvétit, dokler od drusih rad ne molzhíšh, ino sosebno na - se ne glédash. Zhe imash le sebe ino Bogá védno pred ozhmí, bošh zlo malo máral, kaj te od svúnaj sadéne.

Kjé si, kadar nisi sam sebi prizhijózh? ino kóljko si bóljšhi, kadar si s' míslimi vse prehòdil sam sebe posabé? — Zhe ho-zheslh mír ino právo edínošt sadobíti, morelh ves svét na stran djáti, le Bogá pred ozhmí iméti, ino sam nad sabo védno zhúti.

3. Velíko boljshi bošh, zhe se pred zhasnimi fkerbmi neomádeshoveniga ohránish: slo pa bošh slabil, zhe kaj zhasniga velíko zhíslash. Nizh naj ti ne bo véliko, visòko, imenítno ino prijetno, kakor sam Bog, ino kar je v' Bogu.

Míslji, de se je prásno veselíti, bodi ktirekolj stvarí. Kdor Bogá zhes vse ljúbí, sanizbúje savòljo njega vse. Le sam vézhni, neskhòzhni ino vsigaprizhijózhni Bog je dúshhi toláshba ino serzu právo veselje.

6. Rasftáva.

Dobra věst.

1. Zhašt dõbriga zhlovéka je sprizhová-
nje dõbre věstí. Imej dõbro věst, pa
bošh lahko smíraj vesel. Dõbra věst sa-
more veliko veliko preněsti, ino je tudi
v' nestrězhi možnó možnó veselá. Húda
věst pa je vědno plášhna ino nepokójna.

Sladko bošh vselej spál, zhe ti ne bo
věst nizh ozhítala. Le takrat bodi ve-
sél, kadar prav storíšh. Hudõbni nimajo
nikõli praviga veselja ino snótrajnega mi-
rú. Hudõbnim ní mirú, pravi Bog.

Ino ko bi tudi rěkli: „V' míru smo,
nizh húdiga se nam ne more pergodíti.
Kdo se nam bo vúpál kàj sháliga storíci?“ —
ne verjámí jim, kër náglo bo nad njih bõ-
shji ferd perderel, vse njih djánja rasdjál,
ino njih naklépe pokonzhál.

2. Kdor Bogá ljubi, se mu britkóšt hvá-
liti ni teshkó, kër kàj taziga se hváliti,
se je Kristusoviga krísha hváliti. Pazh je
krátka zhašt, ktira se od ljudi dobíva.
Shálost pride vselej sa posvetno zhaštjó.

Dõbríh hvála je v' njih věstí, ne na je-
síku ljudi. Veselje pravizhnih je od Bogá
ino v' Bogu, ino le tó veselje je právo.
Kdor prave ino vézhne zhaští shelí, ne
mára sa zháfno.

Kdor pa zhašne sbelí, ali je is ferza ne sanizhúje, pokáshe, de nebéshke veliko ne ljúbi. Velik mír imá v'ferzu, komur ni nizh ne sa grájo, ne sa hválo.

3. Lahko je míren ino dovóljin, kdor imá zhísto vést. Nizh nifi svetéjshi, zhe te kdo hváli; pa tudi nizh manj vréden, zhe te kdo grája. Kar si, tó si. Kar si pred Bógam, tó si, pa nizh vezh. Zhe smíslíh, kaki si v'ferzu, ne bošh máral, kaj ljudjé svúnaj od tebe govoré.

Zhlovek vídi oblízhje; Bog pa ferzé, Zhlovek sódi le déla, Bog pa míslí.

Smíraj prav délati, ino od sebe májhne míslí iméti, je snámnje poníshnosti. Se ne hotéti stvárí veselíti, je snámnje velíke zhístoosti ino terdniga savúpanja v' Bogá.

4. Kdor si nobéne svunánje prízhje ne jíshje, pokáshe, de se je ves Bógú srózhil. Dokler ni tísti pravízhen, ki se sam hváli, temozh le, kogar Bog hváli. V'ferzu s' Bogam biti, ino se od svúnaj nobenimu poshelenju ne sdáti, tó je stán snótrajnega zhlovéka.

7. Rashtáva.

Ljubésen do Jesusa zhes vse.

1. Blágor mu, kdor vé, kaj je to: Jesusa ljubiti, ino savóljo Jesusa sam sebe sanizhováti. Ljuba rézh se móre sa-

vòljo ljubka sapustiti, kër hozhe Jesuf sam od vsih rezhí nar bol ljublen biti. Stvari ljubésen je golšiva ino nestanovítna; Jesufa ljubésen pa svésta ino nevgašliva.

Kdor se na stvari navéshe, bo padel s'njimi vred; kdor je pa s'Jesufam sklé-njen, bo vézhno terden. Njéga ljubi, ino imej prijátla, ki te ne bo sapústil, zhe te rávno vse sapustí; ino ne bo perpústil, de bi bil poslednizh pogublen. Rad ali nerad, lozhiti se bošh nekďaj mogel od vsiga.

2. V'shivlenju ino v'fmerti se Jesufa dershi, ino v'njegóve svéste roké sròzhi, ki ti sam samóre pomagati, zhe tudi vsi drugi omágajo. Tvoj prijátel je táke natóre, de nobène postránski ljubésni per tebi ne terpí; temozh sam hozhe vse tvoje serze iméti, ino na njemu, kakor na svòjimu kraljévimu sédeshu sedéti.

Ko bi tí hotel vse stvari sapustíti, bi tudi Jesuf rad hotel per tebi biti. Vse, verjámi, je sgublèno, sanési se na kogar kolj hózhešh, zhe na Jesufa nè. Ne savúpaj ino ne našlánjaj se na lahko peró, ki ga véter mája semtertjè. Vef shivòt je tráva, vsa njegóva zhaft zvét, ki popáda na tla.

3. Le kmalo se bošh golšal, zhe le samo na svunánje per ljudéh glédášh. Zhe

per drúsih svojiga toláshka ino dobízhka jíshefh, bofh velíkrat fhkódo terpel. Zhe Jesufa v' vñh rezhéh jíshefh, bofh go-
tóvo Jesufa nafhel.

Zhe pa sam sebe jíshefh, se bofh tu-
di, pa k' svòjimu pogublenju nafhel. Bol
fi fhkódi zhlovek, zhe Jesufa ne jíshe,
kakor mu samorejo fhkódi vef svét ino
vñh sovráshniki.

8. Rasftáva.

Sosebna prijasnost s' Jesusam.

1. Kadar je Jesus per tebi je vse dò-
bro ino lahko: kadar pa Jesufa ni, je vse
teshko ino soperno. Dokler Jesus v' ser-
zu ne govori, ni nobéniga práviga ve-
selja.

Zhe pa le éno besédo Jesus pové, se
veliko veselje serzu godí. Ni le Marija
berfh vstála od mésta, kjer se je jokála,
kadar ji je Márta rékla: Gospód je
tù, klizhe te? —

O srézhna vúra, kadar Jesus klizhe od
sols k' duhóvnimu veselju! O kakó súh ino
terd si bres Jesufa! kako nespámeten ino
nizhémer, zhe kai drúsiga shelífh, ka-
kor Jesufa! Ni le to vézhi sgúba, kakor
sgúba vesólniga svetá? —

2. Kaj ti more pazh svét dati bres Je-
sufa? — Bres Jesufa biti je shívi pekel:

s' Jesufam pa biti, je vesel vesel raj. Zhe bo Jesus per tebi, ti ne bo mogel shkodovati noben sovrasnik.

Kdor Jesufa najde, najde predrag saklad, ino dobroto zhes vse dobre. Kdor pa Jesus sgubi, sgubi groso veliko, vezh ko ves svet. Revzhik je, kdor bres Jesufa shivi; velik bogatin pa, kdor ima prijatla Jesufa.

3. Mozhno je prebrisan, kdor sna s' Jesufam shiveti: ino nar vumnisthi, kdor ve Jesufa per sebi obdershati. Bodi ponishen ino miren, pa bo Jesus per tebi. Zhe se pa v' svunanje rezhí sahomatásh, bota prezej s' Jesufam vsaki sebi.

Zhe pa Jesufa isshefesh ino sgubish, h' komu bosh potlej shel? ino koga si prijatla jiskal? — Bres prijatla ne morefsh biti, ino zhe ne bo Jesus pred vsm drugim tvoj prijatel, bosh silno klavern ino zapushen. Nespametno tedaj ravnash, zhe se koga drusiga primefsh ino veselish.

4. Boljshi je imeti ves svet sovrasnika, kakor se Jesusu sameriti. Torej imej smed vsih prajatlov fosebniga prijatla le samiga Jesufa. Ljubi vse ljudi savoljo Jesufa; Jesufa pa savoljo njega samiga.

Le sam Jesus Kristus je nar ljubesnivshi, ki je le sam dober ino svest, bol ko vsi drugi. Savolj njega ino v' njemu imej prijatle ino neprijatle sa ljubo; ino sa

vše ga pròfi, de bi ga vsi sposnáli ino ljubíli.

5. Nikólj ne shéli sosebne hvále ali ljubésni, kér vse to gré le Bogú, ki mu ni nizh enáziga. Pa tudi ne terpi, de bi kdo zhes cvòje serzé gospodoval, ino tí se v' nikógar ne saljúbi: temozh Jesuf naj bo v' tebi, ino v' vsákimu dobrimu zblovéku.

Bodi zhistiga ino prostiga serzá: bres vse navése na svét. Zhisto ino zhédno serzé imej do Kristusa, zhe hozhesi fkufti ino zhuriti, kakó fladak je Bog.

6. Ino réš tega ne bosí sadóbil, dokler ti njegóva mílost ne pomóre, ino te k' temu ne napela, de se vsih stvarí snébísh, vsim slovó dasíh, ino se sam s' samim — s' Bógam sedínish. Kadar imá zblovek bòshjo mílost, takrat mu je vse lahko; kadar ga pa sapustí, je révzhik ino vbóshiz, kakor v' tepesh odlózhen.

V' temu ne smésh serza sgublati, ino ohvúpovati; temozh enáko se moresh bòshji vólji srozhati, ino vse, karkólj nadre príde, Kristusu h' zhasi terpéti. Sa símo nastópi léto, sa nozhjó dan, ino po hédimu vreménu se rádo vse nebó vbríshe. —

9. Rasstáva.

Seržé bres toláshbe.

1. Sa zhlovéshko toláshbo ne márati je lahkó, kadar imámo bòshjo. Ali bres zhlovéshke ino bòshje biti: všo pufhábo serzá Bogú h' zhaští voljnó terpéti: sam sebe v' nobèni rezhí ne jískáti: na lastno saflushenje ne mísliti, tó je velíko ino sálo.

Kaj je posebniga, zhe si vesel ino dóber, kadar je bòshja mílost v' rebi? To imá vsáki rad. Kogar bòshja mílost nófi, lahkó jesdári? — Ino kaj zhúdo, ako téshe ne zhúti, kogar Vfigamogózhni nófi, ino nar víkshi vosník vósi? —

2. Zhlovek si rad kaj sa veselje perhráni, ino ne gré rad sam is sebe. Svéti múzhenz (márternik) Lavrenz je s' svojim máshnikam svét premágal, kér je sanizhovával vse posvetne prijetnosti. Is ljubésni do Kristusa je namrezh vélkiga bòshjiga máshnika (pápesha) Sísta, ki ga je is serza ljubil, voljnó pústil od sebe vséti.

Is ljubésni do stvárnika je tedaj ljubésen dô zhlovéka premágal, ino namésto zhlovéshke toláshbe rájshi hótél, de se bòshja vólja sgodí. Takó se vúzhi tudi tí, ktirigakolj potrebniga ino ljubiga prijátla, is ljubésni do Boga sapustíti (zhe je tréba); ino ne prevezh nevoljin ali

shálosten biti, zhe te prijátel sapustí, kér
vésh, de se bomo mógli nékrat vsi eden
od drusiga lozhiti. —

3. Dolgo se more zhlovek sam f' sabo
vojškováti, prédén se popolnoma premá-
ga, ino vse svoje shelje v' Bogá oberne.
Kadar zhlovek sam v' sé savúpa, rad per
ljudéh toláshbe jíshe.

Ali pravi Kristusov prijátel, ino po
zhédnostih hrepeníviz ne mára sa tako
taláshbo, ino ne jíshe telésnih sladkóst,
temozh ráji sa Kristusa mózhne skúshi-
nje ino terde déla prévsame.

4. Kadar ti tedaj Bog duhóvno vesel-
lje dá, bodi mu hvaléshen sa-nj, ino
sposnaj, de je bòshji dar, ne tvoje sa-
flushenje; ino ne prevsámi se. Ne bodi
prevezh vesel, ne nizhémerno ofháben;
temozh ráji poníshnihi savóljo prejéti
dobróti: rasvúmaíshji ino bogabojézhíshji
per vsih svojih délih; kér meníla te bo
spet ta vúra, ino skushnjáva se bo ver-
níla.

Kadar ti bo veselje odvseóto, ne obvú-
paj préz; temozh poníshno ino poterpes-
livo zhákaj nebéshkiga objískánja; ker je
Bog mogózhén, ti spet she vézhi mílost
ino veselje dati. Kdor je bòshje vóje vá-
jen, mu ni to nizh noviga ino nesnáni-
ga; kér so tudi velíki svetníki ino stári
preróki take spremínítve v' sebi obzhuto-
váli.

5. Torej je nekdo s' milostjo obdarovan, djál: V' svojem obilnim veselju sim míslil: Nigdar se ne bom dál premakniti. Sgubivši pa milost tudi pové, kaj je sam v' sebi skušil rekózh: Svoje oblížhje si od mene obernil, kar sim bil ves smórtjen. Pa vender sráven ni obvúpal, temozh še le bol v' Bogá klížhe ino právi: K'tebí o Bog vpíjem ino te lepo prósim, moj Bog!

Sádnizh pové, kaj mu je molítuv pomagála, ino sprizhúje, de je bil vslíshan, kér pòje: Slíshal me je Bog, všmílil se me je: Bog mi je bil pomozhnik. Ali v'zhimu? Moj jók, (pravi), si mi v' veselje spreobernil, s' obilnim veseljam si me obdál.

Zhe se je pa s' velikmi svetniki takó godílo, tudi mi nadlòshni ino révni ne smémo obvupovati, ako smo vzhási vsi krepenézhi, vzhási pa vsi mersli. Dúh príde, pa spet gré, kakor se mu sdí. Torej právi svéti Job: Sgóda jga (zhlovéka) objíshesh, ino ga kmalo pofkúfísh; (pa ga spet popuštísh).

6. Na koga se tedaj zhem sanésti, v' koga savúpati, zhe v' bòshjo modróst, ino v' nebéshko pomózh nè? — Dobri ljudje, bogabojézhi brátje, svésti prijátli, svéte búkve, lepi pogóvori, prijetne pésmi; vse to málo pomága, ino málo veselí, zhe sim bres bòshje milosti, ino zhe me Bog

v' moji révšhini pušči. Takrat ni nihz bôljšhiga, kakor se poterpé ino satajé bôshji vólji srozšíti.

7. Šhe nikólj nikógar nisim tako švé-tiga ino pobôshniga najdel, de bi mu ne bila vzhafi bôshja mîlost odvšéta, ali hre-penôšt pománjšhana. Nikolj noben svetník ni bil takó globôko samáknjen, ali ras-svetlen, de bi prej ali posnej skušnjàv ne bil imel.

Kdor se ni vuzhíl sa Bogá káke brit-kôšti terpéti, ni vréden škrívnih bôshjih rezhí premišhlováti, kér le sa skušnjàvo rada pride tolashba: Kristuf jo je škúšha-nim obljúbil rekózh: Kdor bo pre-mágál, mu bom dal jéšti šádu šhivlenja.

8. Bog zhlovéka sató toláshi, de bi bil terdnejšhi v' sópernostih. Potlej pa špet skušnjàve pošhíla, de se zhlovek v' dó-brimu ne prévšáme. Ne spí šhe ne hu-dízh, ino tudi teló ni šhe mertvó: torej se le védno na vojskó naprávlaj, dokler ímašh šovrášhnike na déšno ino na lévo, ki nikólj ne pozhívajo.

10. Rasštáva.

Šahváliti Bogá sa mîlost.

1. Kaj jîšhešh pokója, kér si rôjen sa délo? Perprávlaj se rájšhi terpéti, kakor

toláshbe jiskáti; ráji krísh na - se vséti, kakor se veselíti,

Ktíri tudi posveten zhlovek bi ne imel rad toláshbe ino duhóvniga veselja, ko bi mu bilo vselej mózh? Kér je duhóvno veselje; bóljshi, kot vse posvetne prijetnosti, ino vse telésne slásti.

Dokler vse posvetne slasti so, ali ostúдне, ali pa práсне: duhóvne pa so prijetne, poshténe, svírajo is zhédnost, ino jih Bog zhístim ferzam dáje. Tode jih ne more nihzhe smíraj po svòji vólji vshivati, kér zhaš bres skushnjáv ne terpí dolgo.

2. Ali nebéshkimu objiskováanju je golfíva ferzá svojbódnost (prostóst), ino velíko v' sé savúpanje nar bol na pótu. Bog prav storí, ko nam toláshno mílost dá: zhlovek pa nápak déla, de Bogú všíga hvaléshno ne perpíshe.

Ino sató ne mórejo v' nas bóshji daróvi tészhi, kér smo darovávzu nehvaléshni, ino ne damo, de bi se vse spet v' svoj prvi vír stekalo. Prav hvaléshnimu Bog védno mílost delí: prevsétnimu pa odvśáme, kar le poníshnim rad dáje.

3. Nozhem toláshbe, ktíra mi gréhov káf jemle, ino mi ne da samiga sebe sposnáti; ino tudi premíshlováti ne shelím, zhe v' prevsétnost sapela. Ni vse sveto, kar je imenítno; ne vse zhístlo, kar je prijetno; ne vse dóbno, kar je sladkó; ne vse Bogú vshézh, kar je komu ljubo.

Take míloſti ſhelím, de bi bil po njej bol poníſhen ino bogabojezh, ino vóljin ſatajováti ſe. Kogar daróvi bòshje míloſti ſvuzhé, ino ſhíbe odvſete míloſti ſvúmijo, ſe ne vúpa káj dòbriga ſam ſebi perpíſati: temozh ſpoſná, de je ſam od ſebe réva ino ſiróta.

Daj Bogú, kar je bòshjiga; ſebi pa, kar je tvòjiga: Bogá namrezh ſahváli ſa prejéte míloſti; ſam ſebe pa míſli krivízhniga, ino ſató kásni (tepésha) vrédniga.

4. Vſédi ſe vſelej rad na nísko, ino te bodo víſhe pomaknili: kér ni nizh víſòziga bres nískiga. Nar vézhi ſvetníki per Bogu ſo nar manjši ſamí v' ſebi: ino kóljkor zhaſtílivſhi, tóljko v' ſerzu poníſhniſhi. Kér ſo polni reſníze ino nebéſhke zhaſtí, niſo praſne hvále lákomni.

V' Bogu vkoreninjeni ino vterjeni, ne morejo nizh vezh prevsétni biti: ino kér vſe Bogú perpíſhejo, karkolj dòbriga imájo, ne jíſhejo zhlovéſhke zhaſtí; temozh le zhaſtí, ktíra je od Bogá: ino nar bol ſhelé, de bi Bog v' njih ino v' vſih ſvetníkih zhes vſe zheſhen bil; ino po temu védno hrepené.

5. Bodi tedaj ſa málo hvaléſhen, ino boſh vréden vezh dobiti. Nar manjši dar imej ſa nar vézhiga, ino tudi káj ſanizhlíviga ſa poſébno dobróto. Zhe víſokóſt ino imenítnoſt dobrótnika premíſliſh, ſe ti ne bo noben dar majhin, ali málo

vréden sdel: dokler ni nizh majhniga, kar nar víkshi Gospod dá.

Ino zhe tudi kasnúje ino tépe, naj bo ljubo; kér ravná Bog vse k' svelízhanju naše dushe, karkólj pustí zhes naš priti. Kdor shél bòshjo mílost ohraniti, naj bo sa prejéto hvaléshen, ino sa odvse-to poterpeshliv: naj móli, de se sgublèna verne; ino pa váren ino poníshen, de je spet ne sgubí.

II. Rasftáva.

*Veliko kristjánov; pa malo ljubivzov
Kristusoviga krísha.*

1. Jesus imá sdáj velíko prijátlov svojiga nebéshkiga kraljéstva; málo pa nószov svojiga krísha. Velíko shélnih veselja; malo pa shélnih terpenja. Marfikdo bi se rad s' njim gostíl, malokdo pa s' njim pòstil.

Vsi bi se radi f' Kristusam veselíli: malokdo pa rad sa - nj kàj terpel. Velíko jih gré sa Kristusam, dokler krùh lomi: malo pa, ko sazhne kelh terpenja píti. Velíko jih zhaští njegóve zhudeshe; malo pa jih nóti sa njim framòto krísha.

2. Velíko jih Jesusa ljubi, dokler ni nobéne sópernosti: velíko jih ga hváli ino blagofloví, dokler jih toláshi. Naj se pa le Jesus fkríje, ino jih nekoljko sapustí,

sdajzi sazbnó ali godernjáti, ali pa vse savúpanje sguhlati.

Ali ktíri Jesusa savóljo Jesusa, ne pa savóljo kake toláshbe ljubijo, ga v' vsakimu terplenju ino v' vsaki stíski rávno tako blagoflové, kakor v' nar vézhi toláshbi. Ko bi jih tudi nikólj ne hotel toláshiti ino veselíti, bi ga vender vselej radi hvalíli ino zhaftíli.

3. O koliko pazli samóre zhísta ljubésen do Jesusa, zhe ni nízih lastniga dobízhka ali lastne ljubésni per njej! Ali niso vsi najémniki, ktíri per Jesusu védno le toláshkov jíshejo?

Ali ne ljubijo bol samí sebe, kakor Jesusa, ktíri védno le po lastnimu dobízhku ino po svojimu prídu túhtajo? — Ké je ktíri táki, de bi hotel saftónj Bogú flushiti? —

4. Teshkó je najti koga takó duhóvni-ga, de bi bil lózhen od vsiga. Kdo najde resnízhno révniga v' dúhu, ino od vsih stvárí odvésaniga? Od dolnih krájov bi ga mógli po velíki zeni perpelati. Ko bi zhlovek vse svoje premoshenje rasdál, bi ne bilo she nízih. Ino ko bi velíko pokóro stóril, bi bilo she vselej málo.

Ino ko bi vse snál, bi bil vender she dèlezih. Ino ko bi bil poln zhédnost, ino ves gorèzh v' bòshji slúshbi, bi mu vender she smíraj velíko mánjkalo: né-

kaj namrežh, kar mu je nar potrebni-
shi.

Koga? — Tega, de bi vse stvarí sapu-
stivshi tudi sam sebe sapustil; de bi ves
is sebe shel, ino nizh lastne ljubésni v' ser-
zu ne ohránil: ino pa de bi sposnal, de
ni she nizh stóril, zhe je tudi vse oprá-
vil, kar je vedil, de je njegóva dolsh-
nóšt.

Nizh velíziga mu ne smé biti tó, de je
morebiti per drusih vèlik; temozh po pra-
vizi se more neprídiga hlapza imenová-
ti, kakor vézhna resníza Jesuf pravi:
Ko vse stórite, kar vam je vká-
sano, rezíte: Neprídni klapzi
smo; kar smo bili dolshní stóri-
ti, smo stóрили.

Takó mu bo réf lahko révnimu ino zhí-
stimu v' dúhu biti, ino f' prerókam réžhi:
Sgol sam ino vbóg sim. Ino nih-
zhe ni bogátishi, nizhe svojbódnishi, nih-
zhe mogózhnishi od tistiga, ki sná sam
sebe ino vse sapustíti ino nar nishji biti.

12. Rasstáva.

Kraljévi pót svétiga krísha.

1. Marškomu se letó povélje preoístro
sdí: Satáj se, sadèni na-se svoj
krísh, ino hòdi sa Jesufam. Pa
she ostréjshi jim bo tále posledni gróm:

Poberíte se pred mene, prekléti, v' vézhni ogenj.

Kdor namrežh sdaj návuk krísha rad pošlúfha, ino po njemu shiví, se mu nek-daj ne bo tréba bati strašhniga šklépa saflúfhati, de je obšójen v' vézhno pogublenje.

To snámnje krísha bo na nebu, kadar bo prišel Kristuf soditi. Takrat bodo vsi flushábniki krísha, ki so bili v' shivlenju kríshanimu Kristufa podobni, s' velikim savúpanjam k' svojmu sodníku Kristufa perštopíli.

2. Kaj se tedaj krísha bojíšh, kér se le po kríshu v' kraljéstvo bòshje gré? V' kríshu je svelízhanje, v' kríshu shivlenje, v' kríshu pred sovrašnikam branílo; v' kríshu vír nebesške sladkosti, v' kríshu krepóšt rasvúmnosti, v' kríshu duhóvno veselje, v' kríshu sapopádik zhédnost, v' kríshu popolnomast svetósti.

Dúšhe svelízhanje, ino vupanje vézhniga shivlenja je le v' kríshu. Sadèni tedaj na - se svoj krísh ino hòdi sa Jesufam, de prídešh v' vézhno shivlenje.

Jesuf je krísh nòfil pred tabo, ino je vmerel sa - te na kríshu, de bi tudi tí svoj krísh nòfil, ino shélil na kríshu vmréti; kér bos h shívil s' Jesufam, zhe s' Jesufam vmerješh, ino bos h njegóve zhaští deléshen, zhe si deléshen njegóviga terplenja.

3. Lej v' kríshu je vse, ino na smerti je vse leshézhe, ino ni drusiga póta v' shivlenje, ino k' právimu snótrajnimu miru, kakor pót svétiga krísha, ino vlaškidánja satájba pozhútkov. Idi, kamur zhes'h, jishe, kar zhes'h; imenítis'higa póta ni sgòrej, ne várnis'higa spòdej, kakor pót svétiga krísha.

Délaj ino ravnaj vse po svoji pámeti ino vólji; vender bos'h vídil, de je tréba smíraj káj terpéti, rad ali nerad; krísh je povsót. Kér zhútil bos'h ali bolezhíne na shivótu, ali pa britkósti na dúshi.

4. Vzhasi bos'h od Bogá sapushén; vzhasi od blíshniga dráshen: velikrat pa, kar je she hújs'hi, bos'h tudi sam sebi tesháven: ino nobène pomózhi, nobène toláshbe ino odláge ne bo, ampak terpéti bos'h mógel, dokler bo Bog hotel.

Kér Bog hozhe, de se vádis'h, britkósti tudi bres tolashbe terpéti, se njemu ves podáti, ino po britkósti ponishnis'hi biti. Nihzhe ne sapopáde takó globòko Kristufoviga terplenja, kakor tisti, ki se mu je permérilo káj enáziga prestáti.

5. Krísh ti je tedaj védno perpráven, ino te povsót zháka. Ne more'h mu vjíti, bés'hi, kamur zhes'h; dokler sam sebe nésesh, kamurkolj grés'h, ino sam sebe povsót najdes'h.

Pojdi gòri ali dòli, nóter ali vun, povsót bos'h krísh nas'hel, ino povsót more'h po-

terpéti, zhe hozhesf v' sebi mír ohraniti ino vézhni vénez saflushiti.

Zhe krish voljno nófsh, te bo tudi on nófil, ino k' shélnimu konzu pernésil, kjer bo néhal ves terpesf. Zhe pa nevóljno nófsh, si she bol tésho délafsh, ino morefsh vender nositi. Zhe se eniga krisha snebísh, bosf pa drujiga, morde she téshiga, dobil.

6. Se hozhesf le tí ogníci, zhéfar se she noben zhlovek ni mógel? Ktíri svetník je bil kdaj na svétu bres krisha ino terplenja? She nash Gospod Jeshuf Kristuf ne: tudi le eno vúro ni bil bres terplenja, dokler je na temu svétu shívil.

Mógel je namrezh Kristuf terpéti, od mertviga vstati, ino takó v' svòjo zhást jiti: kakó zhesf tedaj tí drúsiga póta jískati, kakor tega kraljéviga, svétiga krisha? —

7. Krish ino múka je bilo vse Kristusovo shivljenje; tí pa si jíshesf pozhítka ino vesélja? Mótish se mótish, zhe ménish kàj drusiga najti, kakor krish ino britkóft; dokler ni vse nafhe fidájno strohlívo shivljenje drusiga, kakor jezero krishov ino rév. Ino zhe se bol kdo v' dúhu boljsha, vézhi krishe vezhdélj najde, kér mu je svoje ptújshtvo per ljubésni (nebésfkiga dóma) jinákshi.

8. Ino desí imá táki mnóge britkósti, vender ni bres toláshbe, kér vé, de se

mu veľik dobízhič déla, zhe voljnó kri-
she terpi. Zhe se namrezh rad pod kri-
she dá, mu savúpanje v' bòshjo toláshbo
všo britko tésho polajsha; ino zhe se bol
teló v' britkósti pokorí, bol se duh po
snótrajnimu veľelju krepzhá.

Ino vzbati ga shelje ino ljubésen do
britkósti ino tesháv, ino podobnosti do
krishaniga Kristusa takó pokrepzhájo, de
she biti nozhe bres shálosti ino terplenja;
kér méni, de je Bogú toljko prijétnišhi,
kolikor vézhi ino hujšni rezhí is ljubésni
do njèga terpi.

9. Ali tega ne déla sama zhlovéshka
krepósti, temozh Kristusova milost, ki
toljkšhine rezhí v' slábimu shivòru samóre
ino ravná, de se hrepenèzh duh lóti ino
dodéla, zhéfar se natóra védno bojí ino
ogíba.

To pazh ni zhlovéshko: krish namrezh
ljubiti ino nositi, teló strahováti ino dúhu
podlóshno storiti, zhaští se ogibati, sa-
nizhovánje voljnó terpéti, sam sebe sa-
nizhováti, ino sanizhovánja sheléti; per
svoji nesfrézhi ino shkódi molzháti, ino
nobène posvetne frézhe ne sheléti.

Zhe sam sebe prav premíslísh, bosh
sposnál, de is svòje mozhí nizh taziga ne
samóresh; zhe pa v' Bogá savúpash, bosh
is nebél mózh sadóbil, svét ino teló pre-
magati. Ino she hudízha se ne bosh bal,

zhe ti bo véra òròshje, ino Kristusovi krish snámnje.

10. Podáj se tedaj enáko dòbrim ino svéstim Kristusovim slushábnikam junášhko nosíti krish svojiga Gospóda, ki se je dal is ljubésni do tebe na krish perbíti.

Perprávlaj se terpéti velíke sópernosti ino mnóge tesháve v' temu révnimu shivlenju, kér takó se ti bo godílo, kjer bosť kolj: terpéti bosť mogel povsót. Takó more biti: nadlóg ino tesháv se drugázhi ni mòzh ogníti, kakor de jih terpísh.

11. Pi rad kelh svojiga Gospóda, zhe hozhesť biti njegóv prijátel, ino deléshen njegóve zhaští: svoje toláshbe pa Bogú sròzhi; on, rèzi, naj s' mano stori, kakor je bol po njegovi volji.

Tí pa se perprávlaj nadlóge terpéti, ino naj te tó nar bol toláshi, de ni vrédno fidájno terplenje prihódne zhaští, ki se bo nad nami rasodéla, zhe bi tudi sam mógel vse húdo terpéti.

Ko bosť takó terden, de ti bodo savóljo Kristusa tudi britkósti prijétne ino fladké, takrat mífli, de je prav sa-te: kér si ráj na svétu nashel.

12. Dokler ti je pa terplenje sóperno, ino se ga bojísh, takó dolgo se ti bo húdo godílo; ino nadlóge ti bodo sa petámi, kamurkolj pobeshísh. Zhe per sebi sklénesh, kar je potrébno, namrezh terpéti

ino vmréti, bosh prezej boljshi ino mír-
nishi.

Ko bi bil tudi f' svétim Pavlam v' trétje
nebó samáknjen, bi si s'he vselej ne bil
svést biti bres vsih sópernost, kér je sam
Jesuf od svétiga Pavla djál: Bo vídil,
koljko bo mogel savóljo moji-
ga iména terpéti. Terpéti tedaj
morest, zhe hozhest Jesusa ljubiti ino
mu védno flushiti.

13. O de bi pazh vréden bil savóljo
Jesufoviga iména kaj terpéti! koljkshina
zhašt bi ti bila! koljkshino veselje bi dé-
lal vsim bòshjim svetníkam! kakó lép sgléd
bi bil tudi svojmu blishnimu! Poterpesh-
lívost szér vsi perporózhajo; terpéti pa
je malokdo per vólji.

Po pravízi bi mógel sa Kristusa rad
majhne rezhí terpéti, kér jih je tolikanj,
de velíko vezh sa svét terpé. Védi réf,
de vmerjozhe more biti tvoje shivljenje na
svétu: ino de koljkor bol sam sebi vmí-
rasth, toljko bol sazhnesth Bogú shivéti.

14. Nihzhe ne vé nebéshkih rezhí
rasvumévati, kdor se ni poníshal sóper-
nost sa Kristusa terpéti. Nizh ni Bogú
ljubshiga, nizh tebi boljshiga, kakor vo-
ljno kaj sa Kristusa terpéti.

Ino ko bi ti bilo na sber dáno (terpéti
ali pa veselíti se), bi si mogel svoliti
rajshi sa Kristusa sópernosti terpéti, ka-
kor v' velíkim veselju shivéti: kér bi bil

takó Kristusu podobníši, ino všim njegóvim svetníkam enákšbi.

Kér ni našhe saflúshenje ino boljšanje v' velíkemu veselju ino v' mnogih prijetnostih; temozh v' poterplenju velíkih britkósti ino tesháv.

15. Ko bi kaj drusiga bol pomagálo zhloveka svelízhati, kakor terplenje, se vé, de bi bil Kristus s' besédo ino s' djánjam pokásal. Ali svoje vuzhenze, ki so sa njim shli, ino vse, ktiri hozhejo sa njim hoditi, ozníčno opomína; de naj krish sa njim nóšijo, rekózh: Zhe hozhe kdo sa mano príti, naj sam sebe satajúje, naj svoj krish na - se vsame, ino naj sa mano hódi. Is všiga tedaj, kar smo do sdáj bráli ino premishlováli, sadnizh tóle sklénemo: De le po mnógih britkóstih moremo v' nebéshko kraljéstvo jiti.

Hója sa Kristufam.

TRÉTJE BUKVE.

Toláshbe bôshje v' pogóvorih med Bógam ino vérníkam.

---

1. Rasftáva,

Kristuf véрни dúshi od snótraj govori.

1. **V** érník. Bom poslúshal, kàj bo v' meni Gospod Bog govóril.

Bog. Blágor dúshi, ktira slíshi v' sebi Bogá govóriti, ino is njegóvih vúst toláshno besédo dobíva! Blágor vushésam, ktire svétiga Duhá sheptánje slíshijo, ino sa svétovo sheptánje ne márajo!

Blágor, blágor vushésam, ktire ne poslušajo glasú od svúnaj hrumézhiga, temozh le resnízo od snótraj vuzhézhó! Blágor ozhém, ktire so svunájnim rezhém saperte; v' snótranje pa vperte!

Blágor jim, ktiri snótranje rezhí vuméjo, ino se vsaki dan poboshováje zhe-

dálje bol perprávlajo nebesške rezhi sapopasti! Blágor jim, ktiri si persadévajo Bogú flushiti; od vseh posvetnih sadershkov pa se odtergújejo!

2. V érník. Imej si to na svúmu, o môja dúsha! ino sapri shivòtniga poshele-nja dúri, de bosh môgla slíshati, kaj ti bo govóril tvoj Gospod Bog.

Bog. To le právi ljubzhik tvoj: T v ò-je svelízhanje sim jes, tvoj mír ino tvòje shivljenje. Oštáni per meni, ino bosh v' míru: sapústi vse zhášno, ino jíshe le vézhniga.

Kaj je pazh vse zhasno drusiga, kakor sapelívo? ino kaj ti morejo pomagati vse stvarí, zhe te tvoj stvarník sapustí? — Dai tedaj slovo všimu, ino bodi svojimu stvarniku všéhzh ino svésta, de pravo svelízhanje sadobísh.

2. Rasstáva.

Resniza vuzhi od snotraj bres glasnih besedi.

1. V érník. „Govòri le o Bog! tvoj hlapez poslúsha. Tvoj hlapez sim jes, ras-svetli moj vum, de bom tvoje sapovdi spos-nal. Nagni k' svojim besédam moje serze; naj gré v' mé kakor desh tvoj navuk?“

Njéga dní so Israélzi Mojsefu djali: Tí nam govòri, ino bomo poslúshá-

li: nikár nam naj Bog ne govori, de morebiti (od stráha) ne pomerjemo. Jes pa ne prósim takó ne, o Gospod! ampak raji s' prerókam Samuèlam poníshno ino gorézhe shelím: Govòri, o Bog! tvoj hlapcz poslúsha. Naj mi ne govori Mojses, ali ktir drugi prèrok: ampak rajshi tí govòri, Gospod Bog, nadihováviz ino rasvetováviz vsih prerókov! kér me samóresh tí sam bres njih popolnoma podvuzhiti; oní pa bres tebe nè.

2. Samorejo se szèr glafiti; duhá pa ne dadó. Lepo lepo povedó, ferzá pa ne vnámejo, zhe tí molzhísh. Písma vuzhé; pomén pa le tí rasodévash. Skrivnosti perpovedújejo; njih fkríti vúm pa le tí odkrívash. Sapóvdi osnanújejo; po njih shivéti pa le tí pomagash.

Pót kashejo; po njèmu hoditi pa le tí mózh dájesh. Njih déla so le svunánje; tí pa ferza vuzhísh ino rasvetlújesh. Oni le od svúnaj shkropé; tí pa rásho delísh. Oni le na vushéfa krizhé; ti pa naš vúmne délash.

3. Ne Mojses tedaj, ampak tí, moj Gospod Bog, vézhna resnúza! mi govòri, de morebiti ne vmerjem, ino bres sadú ne ostánem, ako sim le od svúnaj opomínjan, v' ferzu pa ne vnét, ino de mi ne bo v' sòdbo slíshano povélje, pa ne stor-

jěno; sposnáo, pa ne prijětno; verjěto, pa v' nemar pušhěno.

Govòri tedaj, o Bog! tvoj hla-
pez poslušha: vėzhniga shivle-
nja besěde imášh. Govòri mi, de
bo moji dušhi káko veselje, ino boljshi
vše moje shivljenje: tebi pa vezhna hvála
ino zhášh.

3. Rasstáva.

*Ponishno poslušhati bòshjo besědo, ino
po njej shivěti.*

1. Bog. Moj sín! poslušhaj moje be-
sěde, prešládke besěde, ki presėshejo vu-
zhenóšt vših posvétnih vuzheníkov ino
modrijánov. Moje besěde so skriv-
nóšt ino shivljenje; se ne smějo po
zhlověshkimu vúmu pretehtováti. Ne ba-
hati s' njimi; temozh natíhama jih poslu-
shati, ino s' vso ponishnostjo ino s' velí-
ko ljuběsnjo v' serze vsěti.

Věrník. Ino sim djél: Blagor zhlo-
véku, kogar tí, o Bog! vuzhíšh,
ino v' svojih postávah vúrish,
de mu je hude dní lóshej, ino
de ne obvúpa na světu.

2. Bog. Jes, pravi Bog, sim od sa-
zhětka preróke vuzhíl, ino do sdai ním
preněhal všim govoriti: tode velíko jih

je glúbih ino terdovratnih do moſga na-
vúka.

Vezh jih je sveta poſluſhavzov, kakor
Bogá: vezh ſe jih rajſhi po ſvojimu te-
léſnimu poſhelenju ravná, kakor po bô-
shji vólji. Svét obéta zháſno ino prasno,
ino vſe dère ſa njim. Jeſt obétam nar ime-
nítniſhi ino vézhno, pa ſo nemárne
vmerjózhih ſerza.

3. Kdo ſluſhi ino ſluſha mene ſ' tólj-
ko ſkerbjó, kakor ſvét, ino poſvetne go-
ſpóde? — Sramuj ſe Sídón: ino zhe
vpráſhaſh, ſakáj, poſlúſhaj. Sa majhne
perhódke (ſa nekoljki dobízhih) ni nika-
mur predélezh: ſa vézhno ſhivlenje pa
jih velíko komaj nogo premákne.

Prasno blagó ſe ſkerbno jiſhe: ſa vía
narzhik ſe vzhafi gerdó púlijo: ſa nizhé-
merno rézhizo, ſa majhin obétik ſe ni
preteshkó nozh ino dan truditi: ali, Bo-
gu ſe vſmíli! ſa neſpreminlivo blagó, ſa
neſrezhéno plazhílo, ſa nar vézhi zháſt,
ſa vézhno svelízhanje ſe jim tóshi, ſi le
nekóljko persadéti.

4. Sramuj ſe tedaj, lenuh ino toſhk-
viz! de ſo uni bol prídni ſa pogublenje,
kakor tí ſa ſhivlenje, uni bol veſéli pras-
nih rezhí, kakor tí reſníze.

Marlikdaj ſo tudi v' ſvojimu vupanju
golſáni; moje oblube pa nikogar ne gol-
ſajo, ino v' mé ſavupajózhiga ne ſavánajo.
Kar oblubim, mu bom dal: kar rézhem, bom

storil; kdorkolj v' moji ljubéni do konca svest ostáne. Jes sim plazhováviz vsih dobrih, ino môzhen skušhováviz vsih svétih.

5. Sapíšhi si v' serze moje beséde, ino jih pridno premíshluj: v' skušnjavai ti jih bo možnó treba. Kar ne vuméšh beré, bošh vumel objíškán.

Dvojno navádo imam svoje prijátle objíškováti; s' skušnjavao namrežb, pa s' tolašbo. Ino dva navúka jim vsaki dan bère; eniga, jim obzbitáje njih pregréhe; eniga pa, jih opominováje k' poboljšhannju. Kdor moje beséde poslušha, ino jih sanizhúje, ga bodo sódni dan sodíle.

M O L Í T U V

Sa milost pobóshnosti.

6. V é r n i k. Gospod-Bog! vsa moja dobróta si tí. Pa koga sim jes, de smém s' tabo govoriti! — Nar révníshhi hlápzhik tvoj sim, ino savershen zhervízhik, toljkajn réven ino sanizhliv, de sam ne vém, ino se ne vúpam rézhi.

Pa sej véšh, o Bog! de nísim nízh, de nimam nízh, ino de ne samorem nízh. Tí sam si dóber, pravízhen ino svét. Tí vse samorešh, vse dásh, vse napolnísh; samo gréšhnika prasniga pústísh. Spomni

se svojiga vsmilenja, o Bog! ino napolni
moje serze s' svojo mîlostjo, kër nozhesh,
de bi tvoje stvarí prasne bile.

7. Kakó se bom prenáshal v' temu révni-
mu shivlenju, zhe mi tvoje vsmilenje ino
tvoja mîlost moží ne dá! Ne obrni se
od mene: ne odláshaj me objískati: ne
odvsami mi svoje toláshbe. de ti ne bo
moja dúha súhi sèmlji enáka.

O Bog! vúzhi me tvojo voljo prav spos-
náti, ino pred tvojim ozhém vrédno ino
poníshno shivéti; kër tí si moja modróst,
ki me v' resnízi posrásh, ino si me pos-
nal, prej ko je svét bil, ino prej, ko sim
bil ròjen na svétu.

4. Rasstáva.

*Shivéti pred Bogam po resnízi ino
poníshno.*

1. Bog. Sín! shívi pred mano po
resnízi, ino s' pripróstim serzam me védno
jísti. Kdor pred mano po resnízi shíví,
ga hudòba ne salése, ino resníza ga od
hudòbnih sapelívzov ino opravlívzov očé-
va. Zhe te resníza osvojbodi (oprosti),
bošh réf svojboden, ino ti nizhémernih
zhlovéshkih besedí ne bo már.

2. Vèrnik. Gospod, réf je, kar prá-
vish; naj se tedaj, te prósim, s' mano ta-
kó sgodi. Tvoja resníza naj me vuzhí;

ona naj me váruje, ino k' svelizhanimu konzu perpela. Ona naj me réfhi od vſhiga hudiga poſhelenja, ino od napzhine ljubeshi; ino bom ſ' tabo v' velíki ferza ſvojbodnoſti shível.

3. Bog. Vézhna reſniza právi: Jes te bom vuzhíla, kar je prav ino meni vſhézh. Pomni s' velíkim štúdam, ino s' sháloſtjo ſvoje gréhe: ino nikolj ne miſli, de ſi kaj, ſavóljo ſvojih dobrih dél. Gréſhnik ſi réf, ino poln nápzhniga nagnenja.

Sam od ſebe smíraj v' nizh bitíſh: kma-lo pádeſh; ſi berſh premágan: naglo smótjen: hitro raſgublen. Nizh nimafh, zheſar bi ſe mógel hvaliti: velíko pa, ſa kar bi ſe mogel ſanizhováti; kér ſi velíko ſlabſhi, kakor ſamoreſh ſapopáſti.

4. Karkoli tedaj ſtoríſh, naj ſe ti ne ſdi nizh velíziga, nizh ſáliga, nizh pre-drágiga, nizh prezhúdniga, nizh ſláve vrédniga: kér le ſamo vézhno je viſòko, po pravízi zhaſtítlivo ino ſheléti vrédno.

Reſniza naj ti bo zheſ vſe nar bol vſhézh: tvoja prevelíka práſnoſt pa nar bol nevſhézh. Nizheſar ſe toljakaj ne bój, nizheſar toljakaj ne štúdi, ino ſe ne váruj, kakor ſvojih hudobíj ino gréhov: ki ſe jih moreſh bol bati, kakor vſáke zháfne fhkóde.

Nektèri pa ne hódijo narávno pred ma-no; temozh radovédni ino oſhábní; ho-

zhejo moje skrivnósti sapōpasti, ino glo-
bozháve bōshje preméríti; sebe ino svoje
svelizhanje pa v' nemar pusté. Ti le mar-
fikrat v' velíke skušnǵjave ino gréhe sa-
vóljo svoje prevsétnosti ino radovédnosti
padejo, kér sim jim jes nasprót.

5. Bāti se bāti boshjih sōdeb: trésti se
pred serdam Vřigamogózhniga; ne pa so-
diti dél nar Víkřhiga. Rajřhi svoje hudo-
bije prejiskùj. V' koljkih rezhéh si se pre-
grěřhil? ino koliko dōbriga samúdil?
Nektèri imájo svojo svetóřt v' bukvah:
nektèri v' podóbah: nektèri v' svunánjih
snamnjah ino obrásih. Nektèri me imajo
pogóřtim na jezíku, malo pa v' serzu.

Še drugi pa, ki so rasřvetlène páme-
ti, ino zhířtiga serza, hrepené védno le
po vézhnimu, posřvetno nerádi poslúřha-
jo, natornim potrebám jináko řréshejo:
ino tí vuméjo, kaj jih řvétí Dúh vuzhí:
ko jim velí zhásno sanizhováti, neběřhko
ljubiti, řvét na strani pustiti, ino neběřa
nozh ino dan řheléti.

5. Rasřtáva.

Prezhúdna móřh bōshje ljuběřni.

1. Věrník. Zhast ti bodi neběřhki
Ozhe, Ozhe mojiga Gospóda Jesusa Kri-
řtusa, de se me révesha mílořtlivo řpomniřh.
O Ozhe vřmílenja, ino Bog vře tolashbe,

sahvám te, de me nobène toláshbe vrédniga vzhafi objíshesh ino rasveselísh.

Blagosloví ino povsdigová te bom védno, s' tvojim edínim Sínam vréd ino s' svétim Duham poterdníkam, vselej ino vékoma. Ju, moj Gospod Bog, moj svét prijátel, ko tí prídešh v' moje serze, bo vse v' meni od veselja poskakovalo. Tí si moja zhašt, ino veselje mojiga serza: tí moje vupanje ino perbesháljše v' vuri stíške ino britkósti.

2. Pa, kér sim s'he sláb v' ljubésni, ino nepopólnoma v' zhédnostih, mi je tedaj tvoje pomózhi ino toláshbe tréba. Torej objískuj me vezhkrat, ino podvúzhaj v' svojimu svétimu navúku. Réšhi me od hudòbnih strášt, ino osdravljaj moje serze od napzhniga poshelenja ino od pregréh; de od snótraj osdrávlan ino sadósti ozhíshen sim perpráven sa ljubésen, mòzhen v' terplenju ino stanovíten v' svestòbi.

3. Bog. Velíka rézh je ljubésen, velíka velíka dobróta, ki le sama polájs'ha vse téshe, ino enáko prenése vse neenáko. Tés'ho namrezh lahko nósi, ino vse grenkòbe so ji prijétne ino sladke.

Imenítna Jesufova ljubésen shéne k' velíkim délam ino vnéma k' zhedálje bol popólnoma sheljam. Svéta ljubésen hozhe biti verh vřiga, ino se ne dá na posém-ljísko navesováti. Ljubésen hozhe svojbodna biti, ino déležh od vřiga posvetni-

ga poshelenja, de se njène snótrajno sheli ne sadershé: de je kaki zhashen dobízhi ne samóti, ali kaka shkóda ne premága.

Nizh ni slájs'higa, nizh mozhnéjs'higa, nizh víshiga, nizh shírshiga, nizh pri-jétnishiga, nizh pólnishiga, nizh boljshiga ne v' nebésh, ne na sémli, kakor ljubésen: kér ljubésen is Bogá svíra, ino le v' Bogu mirúje, ino v' nobèni stvári nè.

4. Kdor ljubi: léta, téka, se veseli: je svojboden, ino se ne dá sadershati: dá vse sa vse (sa Bogá), ino imá vse v' všimu (v' Bogu); kér v' eni, nar víkshi dobróti nad všim mirúje, is ktíre vse dóbro svíra ino príde. Ne gléda darú, ampak darovníka, zbes vse darí.

Ljubésen velíkrat nozhe slíshati ne od krája ne od konza, ampak zbes vse gorí. Ljubésen ne zhuti téshe, se ne navelízha déla: hozhe vezh storiti, kakor more: nizh se ji nemogózhniga ne sdí; kér méni, de vse samore ino vse smé.

Sa vse je tedaj, ino velíko spólni ino storí, ko neljubijózh omagúje ino lesbi. Ljubésen zhúje, ino spézha ne spí. Trud je ne vtrúdi; stíška je ne stísne: strah je ne vstráshi; temozh enáko shívimu ple-ménu, ino gorézhimu ognju na kvíshko vdári, ino vse sadershke presthíne.

5. Vérnik. Kdor ljubi, vé, kaj je ljubésen. Velík krízh v' bòshjih vushé-

ših so gorézhe shelje dufhe, ki pravi: „Moj „Bog! moja ljubésen! Ti si ves moj, ino „jest ves tvoj“. Raschíri me v' ljubésni, de s' serzhnimi vústi poskúšbam, kakó sladko je ljubiti, se v' ljubésni ves stajati ino plávati v' njej.

Naj me shène ljubésen, de se ves gorézh ino zhudijózh verh sebe povsdígnem. Naj prepévam pésmizo ljubésni; naj grém sa tabo na kvíshko, moj ljubzhik! naj se te hvalé ves ispójem v' ljubésni veselju. O de bi te ljubil bol, kot sebe, ino sebe le savólj tebe, ino vse v' tebi, ktírikolj te resnízhno ljubijo; kakor sapoved ljubésni, ki se svéti is tebe, vkasúje.

6. Bog. Ljubésen je vurna, odkrito-serzhna ino bogabojézha; je veselá ino sladka, možna ino poterpeshlíva, svéta ino vúmna, sapernashlíva ino moshka, ino sama sebe nikolj ne jíshe; kér tisti nima vezh (práve) ljubésni, ki sam sebe jíshe.

Ljubésen je prevídna, poníshna ino narávna; ne mehkušna, ne nestanovítna, ne nizhémerna; je trésna, zhísta, stánovítna, mírna, ino v' vsih svojih pozhútkih várna.

Ljubésen je podlóshna ino víkshim pokórna, je sama sebi majhna, ino se sanizhúje, je v' Bogá savúpliva ino mu hvaléshna; se na Bogá vedno sanásha, ino va-nj vúpa, zhe ji tudi ni prijéten Bog; kér bres britkosti se ne shiví v' ljubésni.

7. Kdor ni vóljin sa svojiga ljubika vse terpeti, ino se po njegóvi vólji ravnáti, ni vreden, de bi se ljubik imenoval. Ljubik more sa svojiga ljubika vse teshko ino grenko rad na-se vséti, ino nobéna sópernost mu ga ne smé nesvéstiga storíti.

6. Rasstáva.

Skúshnja prijátla.

1. Bog. Sín! tvoja ljubésen ni she terdna ino pámetna.

Vérnik. Sakáj ne, Gospod?

Bog. Sató, kér savoljo majhne sópernosti sazhéto popustísh; ino presílama to-láshbe jíshesh.

2. Mózhén ljubíviz terdno stoji v' skúshnjávah, ino ne verjáme svítim sovráshnikóvim nagóvorim. Kakor sim mu veselé dní, takó tudi shálostne vshézh.

3. Pámeten ljubíviz ne gléda tolikajn prijátloviga darú, ampak njegóvo ljubésen; bol serze, kakor svunánje délo; prijátel mu je ljubíhi od vsih daróv. Právi ljubíviz ni sadovóljin s' dáram, ampak le mene sheli poverh vsih daróv.

4. Sató ni vse sgubléno, zhe vzhafí od mene, ali od mojih svetníkov tako práv ne míslísh, kakor bi rad. Svéte ino prijétne shelje, ki jih vzhafí imash, so od prizhijózhe mílosti, ino néka pre-

pokúšnja nebeš: ktirim ni veliko verjéti, kér pridejo, ino prejdejo.

Ali bojovati se soper hudòbno poshele-
nje serza, ino sanizhovati hudízhove nav-
dáve, to je sála krepost ino veliko saflu-
shenje. Ne dàj se tedaj motiti od nesná-
nih mísel, naj pridejo, od koder hozhejo.

5. Mòshki ostáni per svoji obljudi,
ino vse v' bòshjo zhašt ravnaš. Svétost
ni prasna, zhe si vzhasi na náglima v' du-
hu ves gorezh, ino spet bersh po navádi
mersel. Dokler to bol s' nevóljo, kakor rad
terpísh: dokler ti je sóperno ino se mu
branísh, ni sguba, ampak saflushenje.

Vedi, de si stári sovrašnik is vse mo-
zhí persadéva, tvoj hrepen po dóbrimu
sadershati, ino te od vsiga poboshniga
djanja odverniti; od zheshenja namrezh
svetnikov, od svétiga spomína mojiga ter-
plenja, od korístniga premíshlovánja svojih
gréhov, od várovanja svojiga serza, ino
od terdne oblube rasti v' svetósti.

6. Velíko hudòbnih mísel pertikúje,
de bi ti strah ino stud naprávil: de bi te
od molítve ino od svétiga branja odgual.
Poníshne spóvdi ne more terpéti; ino ko
bi mu bilo mogózhe, bi ti tudi svéto ob-
hajšlo rad perstúdil. Ali ne verjámi mu,
ino ne maraj sa-nj, zhe ti ravno she tolj-
krat sapelívo mrésho nastávla.

Ko ti pregréshne ino gerde míšli po-
núje, nasaj mu jih sashèni, ino rèzi:

„Pobèri se nesnáshen dúh! framúj se ger-
 „dòba! ves si nezhíst, ki mi takè rezhi
 „v' míli dájesh. Spravi se hudòben sape-
 „liviz! ne bofh ne nizu per meni imel;
 „Jesuf bo per meni, mózhni branítei: ti
 „pa bofh v'framòti oštai. Rajshi hozhem
 „vmréti, ino vse húdo terpéti, kakor te-
 „bi pervoljiti”.

Mólzhi ino mirúj: nízv vezh te ne po-
 flúsham, dráshi me koljkor ino dokler
 zhesf. Bog je moja svetlòba ino
 moje svelízhanje, koga se mi je
 bati? Nar vikshi Gospod varh
 mojiga shivlenja, pred komu se
 mi je trésti? Vojška tudi naj nad-
 me gré, ne vstráshhi se je moje
 serzé. Bog je moj pomozhník ino
 odresheník.

7. Brani se junáshko; ino zhe vzbasi
 is slabosti padesh, versi se na noge she
 bol serzhnó, savupajozh v' mojo obítu-
 shi pomózh. Ino fosebno váruj v' sé se
 saljubiti ino prevséten biti.

To, (lastna ljubésen namrezh ino pre-
 vsétnost), jih velíko v' smóte ino v' neos-
 dravljivo slepòto sapela. Naj ti bo ta po-
 gres napúhneshev, ki so bábzi toljkajn
 v' sé savúpali, v' spomín, de se káj taziga
 fkerbno várujesh, ino védno poníshen
 oštánesf.

7. Rasstáva.

Ponishnost ohráni milost bôshjo.

1. Bog. Sín! boljshi ino varnish ti je fkrivati milost pobôshnosti, s' njo se ne povsdigovati, od njê ne veliko govoriti, ino na - njo se ne prevezh sanáshati, temozh se sanizhováti, ino bati, de bi ne bila nevrédnemu dána.

Svétim obzhútlejam ni veliko verjéti, kér se kmalo v' drugazhne spremené. Mílli v' mîlosti, kako réven ino prasen si bres njê.

2. Duhóvno boljshanje ni samo v' svétimu veselju; ampak v' ponishnimu, tíhimu ino voljnemu poterplenju per odvésétimu veselju; takó de tazhaf ne popúthafh zlo ne molítve, ne drusih opravíl, ino navádnih dolshnost; temozh storísh vse, kakor nar bol moresh ino vumésh, rad, koljkor ti je mogózhe; ino sam sebe sa óljo fuhóte ino britkósti duhá, ki jo zhútišh, nikolj popolnoma ne posábish.

Velíko jih je namrezh kmalo nepoterpeshlívih, ali pa toshlívih, zhe se jim le vse po njih volji ne godí. Ali nafhe póta niso vselej v' nafhi oblásti; ampak sam Bog daje milost ino toláshbo, kadar, koljkor ino komur hozhe; kakor mu je všhézh, pa nizh drugázh.

Nektèri nespámetni so v' obilni póbshnosti sami sebe vgonobili, kër so hotli vezh storiti, kakor so mògli ne prevdarjaje svoje flabósti, temozh rajshi serzáshelje, kakor pameti svet poslušháje. Ino kër so si vezh naloshili, kakor so mogli nositi, ali kakor je Bogú vshézh; satorej so kmalo ob boshjo mílost pershli.

V' nebéla so si bili gnjesdo snéšli, ino so se v' réve ino púshábe pogresnili, de se poníshani ino ovbóshani vuzhé ne s'svoji-mi perúti létati, ampak pod mojimi vúpami. Ktiri so s'he novízi ino nesvédni bóshje póti, so lahko ogolfáni ino sápelani, zhe se po svetu pámetnih ne dershé.

4. Zhe se rajshi po svoji, kakor po skúshanih pámeti ravnájo, ne bodo dobro s'hájali, ako se ne bodo dali pogovoriti. Sam svoj modrováviz se ne da rad poníshno od drusih voditi.

Boljšhi je majhna ino poníshna modróst s' majhnim vúmnam, kakor velíko bogastvo vuzhenóst s' nizhémerno lastno ljubénjo. Boljšhi ti je malo iméti, kakor velíko, kar bi te morebiti pooshábilo.

Tisti ne ravná práv pámetno, ktiri se ves' veselju sdá posabé svoje poprés'hnje s'iroshine, ino svétiga strahú bóshjiga, ki se bojí sadoblèno mílost sgubiti. Pa tudi tisti ne déla sadósti vúmno, ktiri je obzhasu sopernosti ali kake tesháve prevezh

obvupliv, inó nima v' mé tolikšhiniga savúpanja, kakor je tréba.

5. Kdor je ob zhasu mirú, veš bres škerbi, bo v' nepokojnimu velíkrat prevezh pobít ino bojezh. Ko bi védil sam v' sebi smiraj majhin ino poníshen biti, ino svojga duhá prav váditi ino vodíti, bi ne peršhel tako bersh v' nevárnosti ino spotikleje.

Dòbro je spomniti, kadar se duh veš vnáme, kaj bo, ko ogenj pogorí. Kadar pa réš pogorí, míšli, de se bo morebiti špet vnél, ki sim ga sebi k' zhasi; tebi pa v' várnost nekoljko zhasa odvsel.

6. Boljši je, de imash tako škúšh-njo, kakor de bi ti védno vse frézhno po tvoji volji shlo. Kér se ne smé saflushe-nje po temu mériti, zhe imá kdo vezh samáknjenj ino tolásheb, ali zhe je písem vuzhén, ali v' visokimu stanu: temozh po temu, zhe je v' pravi poníshn sti vter-jen, ino poln bòshje ljubésni; zhe le samo bòshje zhasí vselej jíshe; zhe je sam sebi majhin, ino se v' relnízi sanizhúje, ino zhe je bol vesel, de ga tudi drugi sanizhújejo ino ponishújejo, kakor de bi ga zhasíli.

3. Rasstáva.

Majhniga se misliti pred Bógam.

1. Vérnik, S' svojim Bogam bom govoril, deširavno sim prah ino pepél. Ko bi se kaj vezh délal, lej, tí me vstávish, ino moje pregréhe resnízo sprizhújejo, ne morem tajiti.

Zhe pa sam sebe pomanjšújem, ino v' nízih ponishújem, ino vse lastno hvalo na stran dénem, ino se prah mílim, kar sim réš, mi bo milostliva tvoja milost, ino kmalo v' meni tvoja ljuzh; ino vsa moja zhašt, kakorkolj majhna, se bo v' dolíni mojiga nízih zhisto rasgubíla, ino vézhno sgíníla.

Tù mi bosh pokásal, koga sim, koga sim bil, ino kam sim prishel, kér nisim nízih, ino nisim védil. Sam od sebe lej, nisim nízih; ves slab sim: zhe se pa le tí na-me osrešh, sim prezej krepák ino nóviga veselja poln.

2. Ino gròsno zhúdnó je, de takó hìtro vstánem: ino me tako mílostlivo sprejámesh, kér me lastna téshta védno le na tla shéne. Tvoja ljubésen to déla, ki mi bres mojiga saslushenja na próti príde, mi v' toljkskhinih potrebah pomága, me tudi v' velíkih nevárnostih váruie, ino — de prav rézhem — od bres shtevíla velíko húdiga otéva.

Ko sim se nápszno ljubil, sim se pogúbil; ko sim pa sazhel samo tebe jíkati ino f'zhísto ljubésno ljubiti, sim obá kmalo, tebe ino sebe nashel; ino se is ljubésni fhe globokéjsi v' níz pogrésnil; kér tí o nar Ljubesnívsi! ravnási s' mano vse bol, ko saflushim, ino bol ko smém vúpati ali profiti.

3. Zhéshen bodi, moj Bog! de mi tvoja svetósti ino breskónzhna dobróta, desi nobéne dobróte ne vrédnimu, ne néha dobrótliva biti; ino ne le meni, ampak tudi drugim, zlo nehvaléshnim, ino delezih od tebe lózhenim. Oberai nas k' sebi, de bomo hvaléshni, poníshni ino bogabojézhi: kér tí si nashe svelízhanje, nasha mózh ino krepósti.

9. Rasstáva.

V' Bogá, ki je naš posledni konez, vse djánja obrázhati.

1. Bog. Sín! jes ti morem biti nar viksi ino posledni konez, zhe réš shelíh svelízhan biti. Ta mísel bo zhístila tvojeshelje, ki so velíkrat v' té ino v'stvarí nápszno obernjene. Kér kmalo v' sebi oslabísi ino vsahnesi, zhe v' kaki rézhi sam sebe jísheš.

Obrazhuj tedaj sosebno vse v' mé, kér sim le jes vse dál. Takó míšli vsako rézhi,

de isvíra vse is mene, nar vřkřhi dos
bróte; ino de se more sató v' mé, svoj
pervi vír vse špet obrazhati.

2. V' meni, shívimu študěnzú, vši,
majhin ino veľik, réven ino bogat, shí-
vo vodo sajémajo. Ino ktiri meni rado-
vóljno ino is ljubésni slúshijo, bodo mí-
lost sa mílost (ljubésen sa ljubésen) pre-
jéli. Kdor se pa hozhe bres mene hva-
liti, — ali pošébe kake rezhí veselíti, —
ne bo imel praviga veselja, ne rasřhíra-
niga ferza, ampak vse mu bo šemtertje
preósko ino na pótu.

Nizh dòbriga tedaj si ne perpishúj; ino
ne míšli, de je kdo is svoje mozhi švét-
temozh vse daj meni, svojimu Bogú, bres
ktiriga zhlovek nizh nima. Jes sim vse
dal, jes hozhem vse špet s' veľiko hva-
léshnostjo nasáj.

3. Tó je resníza, ki presěne nizhé-
murno hvalo. Ino zhe nebésřka mílost
ino prava ljubésen v' té pridetje, takrat
ne bo vezh nevořhlívosti, ne tesnóbe,
ne lastne ljubésni v' tebi. Kér bòshja lju-
bésen vse premága, ino vse duřhne mozhi
rasřhíri. Zhe imash pravo pámet, se bořh
le v' meni veselíl, ino samo v' mé vupal:
kér je le sam Bog dober, ktirimu gré zhes
vse nar vézhi hvala ino zhařt.

10. Rasstáva.

*Posvétno sanizhováje Bogú slushiti
je sladko.*

1. V é r n i k. Sdaj bom spet s' Bogam govóril, ino ne bom molzhàl: na vufhása svojiga Bogá, Gospóda ino Králja, ki je na višhávi, bom právil: O koljkshina, Gospód! je tvoja sladkóšt, ktiro na skrívnim tístim hránish, ktiri se te bojé! Kaj si she le svojim ljubim prijátlam! kaj pa she le svojim svéstim slushábnikam! —

Réf nesrezhèna sladkóšt je premishlováti tvojo ljubésen, kar svòjim prijátlam dájesh. S' tem si mi nar bol pokásal sladkóšt svoje ljubésni, kér si me vstváril, ko me ni bilo; / ino me spet k' svoji slushbi perpélal, ko sim bil dèležh od tebe safhel; ino mi ljubiti te sapovédal.

2. O studénz vézhne ljubésni! kaj zhem od tebe govoriti? — Kakó te bom mogel posabiti, ki si se me mílostlivo spomnil, tudi tazhaf, ko sim bil she ves v' gréhu sakopán ino pogublen? — Vse bol, kot je bilo vupati, si bil mílostliv svojimu hlapzu; ino vse bol, kakor sim saflushil, si mi všmilenje ino prijánost skásal.

Kaj ti bom sa tó dobróto povernil? Kér všim ni dáno se všiga snebíti, svét sapustíti, ino v' kľoshtru (ali v' samòti)

shivéti. To ni nizh velíziga, de ti flushim, komur morejo flushiti vse stvarí.

To se mi ne smé nizh velíziga sdéti, de ti flushim: ampak to je velíko ino prezhúdno, de si hozhesh tako nevrédni-ga révesha v' flúshbo vséti, ino ga svojim ljubim flushábnikam perdrúshiti.

3. Lej, vse je tvoje, kar imam, ino s' zhimur ti flúshim. Pa naspróti she le tí meni bol flúshish, kakor jes tebi. Lej sèmlja ino nebó, ki si ju zhlovéku v' flúsh-bo vstváril, šta ti pokórna, ino stórita vsa-ki dan, kar si jima vkásal.

Ter to she ni velíko: ampak zlo An-gele si zhloveku v' flúshbo vstváril ino odlózhil. Preséshe pa she vse to, de si se tí sam poníshal zhlovéku flushiti, ino si mu sam sebe obljudil.

4. Kaj ti bom dal sa toljko jéser do-brót? O de bi ti pazh mógel ves zhas' svojiga shivlenja flushiti! Ali de bi ti mógel vsaj en dan vrédno flushiti!

Gotóvo si tí vréden vse flushbe, vse zhas'tí ino vézhne hvale! Gospod moj si réf; jes pa tvoj réven hlapez, ki sim tí dolshán is vse mozhí flushiti, ino ki bi se mi zhas'títi te nikolj ne smélo vtoshiti. Takó hozhem, takó shelím. Kar mi pa manjka, tí míloslivo namésti.

5. Velíka zhas't, velíka imenítnost je tebi flushiti, ino vse (posvetno) savolj tebe sanizhovári; kér bodo sadobili velí-

ko mílost, ktíri se sami radi v' tvojo pre-
svéto slushbo podadô. Svéti Duh jih bo
sladko sladko toláshil, ktíri is ljubésni
do tebe sa nobéno teléšno veselje ne má-
rajo. Veliko svojbodnost (prostôst) bodo
svojimu serzu sadobili, ktíri savolj tvoji-
ga iména po pravimu (oskimu) pótu hó-
dijo, vse posvetne skerbí sapusté.

6. O sladka ino veselá bôshja slúsh-
ba, v' ktíri se zhlovek réš osvojbódi ino
posvetí! O svéti stan bogaslúshnikov! ki
déla zhloveka Angelam enáziga, Bogú
prijétniga, hudízhu stráshniga, ino všim
vérnim leposglédniga. O slúshba! sheléti
si je je védno, ino va - njo se podáti, kér
se v' njej nar vézhi dobróta (Bog) saflúe-
shi, ino vézhno veselje sadobí.

II. Rasstáva.

Na svúmu iméti svòje shelje.

I. Bog. Sín! she marškoga se moresh
navuzhiti, kar she práv ne snash.

Vérnik. Koga, Gospod?

Bog. Tega, de ravnásh svoje shelje
popolnoma takó, kakor je meni všézh:
ino de ne ljubísh sam sebe; temozh de
samo po moji volji rad délash.

Velíkrat se v' tebi shelje vnémajo, ino
te do kake rezhí možhnó shénejo; pa le
premisli, zhe savolj moje zhasí, ali bol

savóljo lastniga dobízhka. Zhe savóljo mene, ti bo práv, kakorkolj obernem. Zhe pa kolikaj savóljo lastniga dobízhka, lej to ti je na pótu, ino te teshí.

2. Váruj tedaj, de bres mojiga sveta svojim sheljam prevezh ne perpuštíh: de ti morebiti potlej ne bo shal ino nevshézh, kar ti je bilo prej ljubo, ino po ktirimu si hrepenil, kakor po nar boljšhimu. Vsa-ki shélji, naj se tudi dobra sdi, ni prezej verjéti: pa tudi vsake soperne se ni prezej o pervimu bati.

Vzhati se je tréba tudi per dobrih sheljah ino v' sveti hrepenósti perdershováti, de se v' nepokoju ne rasmíslíh: de s' preshérnostjo slabim pokujschanja ne dásh; ali pa de se per vklúbih drusih ne smótiš ino ne pádesih.

Vzhati pa si je tréba posiliti, ino telef-nimu poshelenju junáshko nasprótovati, ino ne márati, kaj je teléfu ljubo, ali kaj né: temozh le tó bol skerbéti, de je dúhu pokórno, zhe tudi ne rado.

Ino tako dolgo ga strahovati ino v' pokorshino filiti, dokler ni k' všimu voljnó; ino se ne navuzhí s' málím sadovóljno biti, priprostno ljubiti, ino zhes kaj neprijet-niga ne godernjáti.

12. Rasstáva.

*Od poterpeshlivoſti, ino od brambe ſoper
húdo.*

1. V é r n i k. Moj Goſpod - Bog! kakor vídim, mi je poterpeshlivoſti možná tréba, dokler ſe velíko sóperniga na temu ſvétu pergodí. Kakorkolj obernem, de bi mír imél, vender ni bres voſſke ino ſhaloſti moje ſhivlenje.

2. B o g. Kaj pa de, moj Sín! Ali nozhem, de bi ſi taziga mirú jiſkal, ki je bres ſopernoſt ino ſkuſhnjáv; temozh miſli, de ſi mír ſhe tazhaſ najdel, ko ſi mnoge britkóſti preterpel, ino velíko sópernoſt poſkúſil. Zhe praviſh, de ne moreſh velíko terpéti, kaj bo pa v' vizah?

Is dvéh ſlegov (nadróg) ſi je manjſhi vſelej ſvoljiti. Skuſi tedaj ſidánje nadróge ſavolj Bogá voljnó terpéti, de prihódnimu vézhnimu terplenju odjídesh. Méniſh, de poſvetni ljudje nizh ali malo terpé? Nikógar ne najdeſh, tudi med ſhe takó néſhnim (ſzartlánim) nè.

3. Pa imajo, praviſh, dovolj veſelja, ino ſhivé po ſvoji volji; torej malo marajo ſa ſvoje nadróge. — Kaj ſató, zhe tudi imajo vſe, kar poſhelé: kakó dolgo pa, méniſh, bo to terpélo?

Lej, kakor dim, jih bo vſe poſvétno minílo: ino tazhaſ bodo poprěſhne ſláſti

posáblene, ino fhe sdaj, dokler takó shivé, niso bres grenkosti, stúda ino strahú.

Rávno tisto namrezh, kar jih veselí, se jim velíkrat v' ojtro shíbo spreberne. Ino práv se jim godí, de flášt bres framòte ino grenkosti ne vshivajo, ki jih nespámetno shelé ino jíshejo.

4. O kako krátke so vse posvetne flásti! kako golíve! kako napzhne ino ostúдне! ali nevúmne réve od slepòte ino pijánosti tega ne sposnájo: temozh enáki nespámetni shivíni savóljo majhniga veselja strohlíviga shivlenja v' dúshno smert sajdejo.

Ne shívi tedaj tí, Sín! po svoji-mu poshelenju, ino ne ravnaj se po svoji volji. V' Bogu se veselí, ki ti bo dal, kar tvoje serze shelí.

5. Zhe se hozhefh réf veselíti, ino od mene vézhi tolashbo dobíti, lej, sanizhúj vse posvétno, ino odtergúj se od vliga posémljiskiga veselja, ino bosh fré-zhen, ino od mene obílno toláshen. Ino koljkor bol stvarí toláshbe sanizhújesh, toljko sladkéjshi ino vézhi toláshbe bosh per meni nashel.

7. Ali od sazhétka jih ne bosh bres vse britkosti, bres truda ino bòja dosé-gel. Stára naváda se ti bo namrezh vstav-lála; pa s' boljshi navádo jo bosh vender premágal.

Teló bo gódernjálo; pa hrepenézh duh
ga bo vkrótil. Stára kázha te bo píkala
ino jesíla; pa s' molítuvjo jo bošh pregnal,
ino s' prídnim délam ji k' sebi pót terdno
sadélal.

13. Rasstáva.

Jesuf ponishnosti ino pokórshine sgled.

1. Jesuf. Sín! kdor se spod po-
kórshine ismusúje, se ismusúje spod mílo-
sti bòshje. Ino kdor si kaj lastniga jíshe,
ob obzhno príde. Kdor se rad ino volj-
nó svojimu víkshimu v' pokórshino ne po-
dá, pokáshe, de mu teló she ni práv
podlòshno, ampak de she velíkrat berza
ino gódernjá.

Vúzhi se tedaj svojimu víkshimu vurno
pokóren biti, zhe shelísh svoje teló vstra-
hováti. Kér se bersh premága svunajni
sovráshnik, zhe ni snótrajni zhlovek ras-
dján. Hujshiga ino nodléshnishiga dúshe
sovráshnika ni, kakor teló, ki ni práv
v' správi s' duham.

2. Réf réf sanizhováti se moresh,
zhe hozhesht teló ino krí premagati. Kér
se she prenápzhno ljubísh, se bojísh v' dru-
sih voljo se popolnoma vdáti.

Ali kaj je velíziga, zhe se tí práh ino
nízh, savóljo Bogá zhloveku v' pokórshi-
no podášh, kér sim se jes Vligamogózhni

ino nar Víkshi, ki fim vse is nìzh vřtva-
ril, savolj tebe zhloveku poníshno podál?
Pod vse fim se pománřhal ino poníshal,
de bi tí svojo ofhábnořt po moji ponísh-
nořti premagováł.

3. Vúzhi se prah! pokoren biti: vú-
zhi se parřt ino blato! poníshati se, ino
pod noge vřih se svíti: vúzhi se svojo
termo vlomiti, ino v' flúshnořt vřih se
podáci.

Sr ř nad-se, ino ne puřti v' sebi napú-
ha prebívati; ampak takó podlošniga ino
majhniga se řtori, de bodo mògli vři po
tebi hoditi, ino te, kakor blato na zěřti,
potaptati.

4. Sakař se zbeřh potóřhiti, o nizhé-
mern zhlovek? Kař moreřh zhes svoje obre-
kovávze pregovarjati, nagnúřen greřh-
nik! ki ři tolřkrat Bogá rasshálil, ino she
tolřkrat pekel sařlúshil? Pa moje okó ři
je sapernářhalo, kěr mi je bila tvoja du-
řha drága: de bi mòřo ljubėsen řposnál:
de bi mi sa mòje dobróte védno hvalářhen
bil: de bi se vúrno v' pravo pokorřhino
ino poníshnořt podál, ino de bi vse sa-
nizhovánje od řvojiga blířhniga voljnó
terpel.

14. Rasstáva.

Premishlováti preskrivne bôshje sòdbe, de se v' dóbrimu ne prevsámemo.

1. V é r n i k. O Bog! tvòje sòdbe nadme gromé: ino stráha ino trepeta so polne vse moje kostí, ino moja dusha se gròsno bojí. Vse stermím premishluvájé, de she nebésa niso zhísté pred tabo. Zhe si per Angelih hudobíjo spásil, ino jim nisi sanéfil, kaj bo s' mano?

Svésde so od néba pádle, ino jes práh kaj si hozhem vúpati? Tisti, ktírih déla so se hvále vrédne sdéle, so se globòko glabòko pogresnli, ino ktiri so angelski krùh jedli, sim jih vidil svinških otróbov sheléti.

2. Ni je tedaj nobene svetósti vezh, zhe nam, o Bog! svojo roko odmaknesh. Nobena modrost nizh ne pomága, zhe vládati neháfsh: nobena mózh nizh ne samore, zhe je ne ohránish. Nobena zhístost ni bres nevárnosti, zhe je nisi varh: nobena strásha nizh ne veljá, zhe nisi zhuváj.

Kér sapushèni se pogrésnemo ino pogubimo: objiskáni pa spet oshivimo ino se povsdígnemo. Nestanovítmi smo; pa tí nas vterdísh: mlázhni; pa tí nas vnámesh. O kakó nísek ino savershliv bi mogel sam

sebi biti! kakó nìzh vrédno bi se mi mó-
glo sdéti vse, kar ménim, de imám do-
briga nad-seboj!

O kakó globòko bi se mógel podvrézhi
tvojim nesapopadlívim sòdbam o Bog! kjér
nítim drusiga, kakor nìzh ino pa nìzh.
O nesrezhèna tésha! o nesméрно morjé!
kjer ne najdem drusiga nad-sabo, kakor
v' vsímu nìzh.

Is zhéfa mi gré tedaj zhašt? Kjé je sve-
tóst, de bi se mi bilo na-njo sanáfhati?
— V' globozhávi tvojih sòdeb nad mano,
se rasgubí vsa moja práсна hvála.

3. Koga je pazh vse, kar shiví, pred
tabo? Ali se bo bláto soper lonzhárja
hvalílo? kakó more tístiga práсна hvála
povsdigováti, zhigar serze je réš le v' bò-
shji roki?

Ves svét ga ne povsdigne, kogar si
resníza podvershe: ino vsíh hvála ga
ne gíne, kdor vse svoje savúpanje le
v' Bogá stávi. Kér lej, tudi tísti, ktiri
hvalijo, niso nìzh; ino bodo f' svojo hva-
lo vred miníli: resníza bòshja pa je
vézhna.

15. Rasstáva.

Kako moremo rèzhi, kadar kàj shèlimo.

1. Bog. Sín! takó le rèzi v' vša-
ki rèzhi: Bog, zhe je tebi takó vshézh,

naj se to sgodí. Gospod, zhe je tebi v'zhaft, naj se to sgodí v'tvojimu iménu. Gospod - Bog, zhe prevídish, de mi je to dòbro ino potrébno, daj mi tedaj iméti tebi v'zhaft: zhe bi mi bilo pa fhkodlivo ino k' pogublenju, odvšami mi táke shelje.

Všake shelje namrezh niso od svétiga Duhá, zhe se ravno zhloveku dòbre ino svéte sdé. Teshkó je prav raslozhiti, ali te svéti Dúh, ali ptúji, ali pa tvoj lastni po kaki rezhi shéne. Velíko jih je bilo poslednizh ogolfánih, od ktírih se je préj míflilo, de imájo dòbriga duhá.

2. S' bòshjim straham tedaj ino f' pónishnim serzam se more vse sheléti ino profíti, karkolj se serzu dobriga vídi; ino f' popolnoma lastno satajítuvjo meni vse srozhati ino rèzhi: „Bog, tí vésh, kako „je bolshi: stori mi to ali to, kakor „hozhefh. Daj mi, kar hozhefh, kolj- „kor hozhefh, ino kadar hozhefh. Stori „s' mano, kakor vésh, de mi je po- „trébno, ino kakor je tebi bol všhézh „ino bol k' zhafti.“

„Deni me, kamur se ti sdí, stori s' me- „noj po svoji svéti volji. V'tvojih ròkah „sim jest, súkaj ino obrázhaj me okolj ino „okolj. Lej, tvoj hlapez sim jes, per- „právlén sa - vse: kér ne shelím sebi shi- „véti, ampak tebi: o de bi pazh vrédno „ino práv!“ —

M O L Í T U V.

De bi se bôshja vólja v' nas sgodlla.

3. V é r n i k. Daj mi svojo mílost, do-
brótlivi Jesuf, de bo per meni, ino de
s' mano déla, ino per meni do konza ostá-
ne. Daj mi vselej tisto sheléti ino hotéti,
kar ti je prijetníshi ino ljubshi.

Tvoja vólja bodi tudi moja; ino moja
bodi védno po tvoji, ino s' tvojo popol-
noma sklenjena. Bodi moja ino tvoja
vólja le ena; ino naj mi ne bo mòzh nìzh
drusiga hotéti ali ne hotéti, kakor samo
tisto, kar tí hozhesh ali nozhesh.

4. Daj mi všimu posvetnìmu vmréti,
ino savolj tebe na temú svetu rad sanizho-
vánìmu ino nesnánìmu biti. Daj mi po
všimu shelénìmu v' tebi pozhivati, ino
moje serze v' tebi vmiríti.

Tí si serzu pravi mír ino pókoj. V' te-
mu míru, to je v' edíni, nar vézhi ino
vézhni dobróti, bom spal ino pozhí-
val. Amen.

16. Rasstáva.

Práve toláshbe le v' Bogu iškátí.

1. V é r n i k. Karkolj si morem veseliga mísliti ali sheleti, ne vupam tukaj, ampak v' prihodnemu shivlenju. Ko bi tudi sam vsiga sveta veselje imel, ino vse slasti vshival, bi bilo vender réš, de bi vse to ne móгло dolgo terpéti.

Torej se morešh, o moje serze! le v' Bogu, širót toláshniku ino poníshnih prijátlov, popolnoma potolashbiti, ino sadósti pokrepzháti, ino nekjer drugje.

Zhakaj malo, moja dúsha, zhakaj bóshjih obljud, ino bósh iméla obilno vsiga dóbriga v' nebesih. Zhe se prevezh sa fidanje pogánjash, bósh vézhno ino nebesko sgubíla. Znásno imej v' potrebe, vézhno pa shéli.

2. S' zhasnim ne morešh spoľúti svojih sheljá; kér nifi vsťvárjena sa zhasno. Ko bi tudi vse vsťvarjeno iméla, bi vender ne móгла biti frézhna ino sadovóljna; temozh le v' Bogu, sťvárniku vsih rezhí, je vsa tvoja frézhna ino vse tvoje svelízhanje.

Pa ne taka frézhna ino tako svelízhanje, kakorshno míslijo ino hvalijo nevumni svetá prijátli; temozh kakorshno vúpajo svéti Kristusovi véрни, ino vzhasí

prepokúšhajo bogabojézhi, zhísti ino ne-
béshkih misel Kristjánje.

3. Prásne ino kratke so vse zhlovesh-
ke toláshbe. Bláshna pa ino práva to-
láshba je tista, ktíro resníza serzu delí.
Bogabojezh zhlovek nosi povsót s' sabo
svojiga toláshnika Jesusa, ino mu pravi:
„Gospod Jesus! bodi povsót ino vselej
„per meni. Bres vse zhloveshke tolásh-
„beradimu biti, tó mi bodi toláshba. Ino
„zhe mi svojo toláshbo odvsámes, bodi
„mi tvoja sveta vólja, ino pravízna
„shíba nar vézhi toláshba. Sej se ne
„bošh smíraj jesíl, ne védno
„shúgal.”

17. Rasítáva.

Vse skerbi Bogú srozhiti.

1. Kristuf. Sín! pusti me ravnáti
s' tabo po moji volji: jes vém, kaj ti je
potrébno.

Tí míslísh le po zhloveshko: sódísh od
mnógísh rézhí le po zhloveshkimu nagnenju.

2. V érník. Kaj pa de, Gospod! réš
je to. Vézhi je tvoja skerba sa-me, ka-
kor jo morem jest sa-se iméti. Nevárno
nevárno vsaki stóji, ktíri vsíh svojih skerbí
tebi ne srozhí.

Ravnaj tedaj s'mano, o Bog! kakor
hozhes, de bo le moja vólja narávna

ino terdña do tebe; kër ne more biti drugázhno, kakor dõbro, vse kakor-kolj s' mano obravnash. Zhe me pustíš v' tãmi, bodi zheshen: ino zhe me rafvetlíš, bodi tudi zheshen; ino zhe mi terplenje naloshíš, bodi zheshen: ino zhe se poníshash me toláshiti, bodi tudi ravno takó védno zheshen ino hválen.

3. Kristuf. Sín, takó je práv, takó moresh smíraj mísliti, zhe hozhesh moj prijátel biti. Ravno takó rad moresh terpéti, kakor se veselíti. Tako rad vbóshen ino firóten, kakor bogat ino premóshen biti.

4. Vérnik. Sa-te, Gospod, bom rad terpel, karkolj perpuštísh zhes-me príti. Vse rad vsámen is tvojih rók, dõbro ino húdo, sládko ino grénko, veseló ino shálostno, ino sa-vse, karkolj me bo sadélo, te hozhem sahvaliti. Le v' greh me váruj, ino se ne bom bal ne smerti ne pekla: de me le vézhno ne savershesht, ino is bukev shivlenja ne isbríshesh, mi ne bodo nízsh shkodovale, naj pridejo zhes-me nadlóge, kakorshne hozhejo.

18. Rasstáva.

*Vse zhasne tesháve po Kristusovimu
sglédu enakovájno terpéti.*

1. Kristus. Sin! jes sim sa tvoje svelizhanje is nebél prishel; ino tvoje réve na-se vfel, ne peršilen, ampak is ljubésni; de bi te poterpéti vuzhíl, ino zhasne tesháve voljnó nositi. Kér tudi jes nisim bil bres terplenja od svojiga rojstva do smerti na kríshu.

Veliko pománjkanja zhasnih rezhí sim imel: mnógo godernjánje zhes-se od vsih straní sim vsekosi slíshal, koljkanj posmehovánja ino sašramovánja sim voljnó terpell: sa dobróte sim nehvaléshnošti, sa zhudeshe preklinovánja, sa navúke gráje dobíval.

2. V érník. O Gospod! kér si bil tí v'svojimu shivlenju poterpeshliv, ino si sosebno takó poveljo svojiga nebélhkiga ozhéta spolnil, se spodóbi, de tudi jes réven gréshnik po tvoji volji poterpím, ino tésho strohlíviga shivlenja k'svojim svelizhanju nósim, dokler tí hozhesh.

De si je fidájno shivlenje teshávno, je vender f' tvojo mílostjo she veliko lóshej, ino po tvojimu sglédu, ino po stopinah tvojih svetníkov slabim preterplívshi ino svetlejshi: ino tudi veliko veselíshi, ka-

Kor nekda) v' štárimu sakonu, ko so bile she nebéshke vráta saperté, ino pót je bila she bol tamna; kér jih je bilo tako malo mar nebéshkiga kraljéstva jiskati. Ino she tisti, ktíri so bili tazha) pravízhu ino svelízhanja vrédni, niso mógli pred tvojim terplenjam, ino prej, de si nashe dolgé s' svojo svéto smertjo poplázhaj, v' nebéshko kraljéstvo príti.

3. O koliko hválo sim ti dolshán, de si se poníshaj meni ino všim vérnim právo ino frézhno pót v' svoje vézhno kraljéstvo pokasati. Tvoje shivlenje je namrezh nasha pót, ino s' svétim poterplenjam popótvamo k' tebi, ki si nashe vézhno plazhílo. Ko bi tí ne bil pred nami hòdil, ino naf vuzhíl, kdo bi hotel po té póti hoditi?

Joj! koliko bi jih dèlezh dèlezh osáda) saštajálo, ko bi ne iméli tvojih svétih sglédov pred ozhmí! Lej, she sdáj se pomíshlújemo, ko slíshimo toljka) tvojih zhudeshov ino navúkov, kaj bi she le bilo, ko bi toljks)hine svetlòbe sa tabo hoditi ne iméli? —

19. Rasstáva.

Práva poterpeshlívost.

1. Kristuf. Sín! kaj právis)h? néhaj toshiti; premíslí moje ino mojih svetní-

kov terplenje. — Ni ti še ne do kervé perfhlo. Koga je to, kar tí terpišh, zhe se drúgim permérish, ki so tóljkanj ter-peli, tóljkanj fkhshani bili, toljkanj nad-légvani, toljkanj poskushani ino svur-jeni.

Se morešh tedaj drusih vézhiga terple-nja spomniti, de svoje zlo majhno loshej terpišh. Ino zhe se ti tudi zlo majhno ne sdí, várui, de ga vsaj tvoja nepoter-peshlívost vézhiga ne stórí. Pa bodi še veliko ali majhno, voljó terpi vse.

2. Zhe se bol perpravlašh terpéti, pá-metnišhi ravnášh, ino vézhi je tvoje sa-flushenje; ino bosh tudi zhedalje loshej terpel, ko se v' serzu ino v' fkhshini na-vadišh vurno terpéti.

Ne rézi: „Tega ne morem od tega ino „tega zhloveka terpéti; ino take krivíze „še zlo né: kér mi je preveliko fhkódo „stóril, ino mi rezhí ozhíta, ki jih še „nikolj mislil nisim. Od kogà drusiga „pa bi rad terpel, kakor bi vídil, de je „potrébno.“

Takó misliti je nevúmno. Táki ne vé, kaj je poterpeshlívost, ino od kogà bo plázhana; temozh le rasshalnika ino ras-shalenje premishlúje.

3. Kdor le terpi, koljkor ino od ko-gar se mu sdí, ni pravi poterpeshlíviz. Pravimu poterpeshlívzu je vse eno, od kogarkolj imá terplenje, naj bo še

od svoje gosposke, ali od svoje enake, ali od nishjih; naj bo od dòbriga ino svétiga, ali pa od hudòbniga ino nizh prida zhlo-veka. Vse, koljkorkolj ino kadarkolj se mu kaj soperniga od ktíre stvarí pergodí, enáko ino hvaléshno is bòshjih rók prej-me, ino si vèlik dobízhih míslí: kér ne more per Bogu nizh bres safluzhenja biti, bodi tudi she takó majhno, zhe se le sa Bogá terpi.

4. Bodi tedaj rózhen v' bòju, zhe ho-zhefh premàg sadobiti. Zhe se ne bojú-jesh, ne morefh poterplenja venza saflu-shiti. Zhe nozhefh terpéti, tudi nozhefh ovénzhan biti: zhe pa shelísh venez imé-ti, vojtkúj se junáfshko, ino terpi voljnó. Bres truda se ne pride k' pozhítku, ne bres hòja k' premágu.

5. V érník. O Bog! stóri, de mi bo mòzh s' tvojo pomozhjo, kar mi ni mòzh po natóri. Tí vésh, de malo samorem terpéti, ino de mi serze prezej vpáde, zhe se mi koljkaj kaka sopernost vstávla. Naj se mi bo vselej ljubo ino prijetno va-diti v' tvojimu iménu brítkosti ino nadlóge terpéti; kér moji dúshi ni nizh bolj-shiga, kakor sa-te terpéti ino nadlégo-vani biti.

20. Rasstáva.

Tòshbe zhes zhlovéshko slabóšt.

1. Vèrnik. Sam svoje nàpzhno-
sti se bom tóshil; svojo slabost ti
bom pràvil, o Bog! Zlo majhna rézh me
velíkrat podère ino sháli. Sklénem junásh-
ko ravnáti: pa majhna skushnjávza se me
lóti, ino se ne vém kàm djáti.

Vzhasi is pràv nizh vrédne rezhi ve-
líka skushnjáva príde: ino ko ménim,
de smém nekoljko bres s'kerbi biti, majhen
véter potégne, ino sim prej, ko sim si
svéšt, na tléh.

2. Lej tedaj, o Bog! kako réven ino
slàb sim, kar sam vésh, bol ko jest. Vsi-
mili se me, ino réshi me is blata, de
v'njemu ne sastánem ino popolnoma ne
obleshím.

To me velíkrat pobíva ino pred tabo
osramòtuje, de sim tako kmálo v' gréhu,
ino tako slàb strastam se braniti: ino desi
jim ne pervólim popolnoma, mi je ven-
der le nadlëshna ino teshávna njih sílnost,
ino grosno soperno od dné do dné v'ta-
kimu prepíru shivéti. Ino po temu spos-
nam svojo velíko slabóšt, kér mi ostúdne
míšli velíko rajshi prídejo, kakor prejdejo.

3. O vsigamogózhni israelski Bog, svéšt
varh vérnih dúsh, glej trud ino terple-

nje svojiga hlapza; bodi mu pomozhnik povsót, kamur se kolj oberne! Pokrepzhaj me s' nebesko krepóstjo, de stári zhlovek, to je révnò teló, duhu she ne prav podlòshno, ne premága, f' ktirím se bo tréba bojováti do posledniga díhleja v' temu révnimu shivlenju.

Ovbe! kakšno je pazh leto shivlenje, kjer so védne tesháve ino britkósti! kjer je vse polno sovráshnikov ino saderg! Ena skušnjava odjide, ino she druga nastópi; vzhafi she pervá ni preshla, ino se she velíko drusih nasnúje, ino neprevídama.

4. Kakó se more pazh ljubiti leto shivlenje, v' ktirímu je toljkánj grenkóst, ino vse polno rév ino nadlóg! Kakó se mu more tudi shivlenje rézhi, ki rodí toljko húdiga, ino toljko smert? ino vender ga ljubijo, ino mnogi njegóviga veselja jí-fhejo.

Velíkrat svét tóshijo, de je golúfen ino nizhémer, pa ga vender neradi sapusté: kér je telésno poshelenje v' njih premozhnó. — Tako jih nekaj síli ljubiti ga, nekaj pa sanizhováti. Ljubiti svét shène: telésno ino ozhésno poshelenje, ino napuh shivóta. Sanizhlíviga pa ino ostúdniga dé-lajo shíbe ino vse húdo, kar sa poprěhnim (nápzhnim poshelenjam) príde.

5. Ali, Bogú se všmíli! od nápzhniga poshelenja se da premagováti posvetno ser-

zé, ki mu dóbno déne se po pozhutkih
ravnáti; kér ni she sposnálo, ne obzhu-
tílo sladkostí boshje ljubésni, ino snotraj-
niga veselja zhédnosti.

Ktíri pa svét popolnoma sanizhújejo,
ino ti v' svétimu stráhu Bogú shivéti per-
sadévajo, posnájo boshjo sladkóst pra-
vim svetá sanizhovávzam obljudleno: ino
prav ozhítno vídijo, kakó hudó ino mnosh-
no se svét móti ino golfá. —

21. Rasstáva.

*V' Bogu, v' nar vikshi dobróti, po vsih
stvaréh mirováti.*

I. Vérnik. Po všimu ino v' všimu
pozhívaj, moja dúsha! védno v' Bogu:
kér je le on vezhni pòkoj vsih svetníkov.

Daj mi presládki, ino preljúbi Jeshú!
v' tebi nad všim stvarém mirováti, nad
všim sdrávjam ino vso lepòto, nad vso
zhashtjó ino hválo, nad vso mogózhnostjo
ino visokóstjo, nad vso vuzhenóstjo ino
prebrísnostjo, nad všim bogástvam ino vso
svúrnostjo.

Nad všim veseljam ino veseljam, nad
vso slávo ino všim sluvam, nad vso pri-
jétnostjo ino toláshbo, nad všim vupa-
njam, ino všim obljúbam, nad všim sa-
slushenjam, ino všim sheljam, nad všim
daróvam ino všim dobrótam, ki jih nam dá-

ješh ino delíšh; nad všim fše toľkšhinim
veseljám ino veseljam, ki ga samóre zhlo-
veshko serzé sapopásti ino obzhutiti:

Poslednizh tudi nad všim angelam ino
vélkim angelam, nad všim nebeshkim rò-
jam, nad všim vídnim ino nevídnim re-
zhém, ino nad všim, kar tí nisi, moj
Bog! kér le tí sam si o Bog! nar boljšhi
od vših rezhí.

Tí sam nar víkšhi ino nar mogózhnišhi;
tí sam nar sadòstišhi ino nar polnišhi:
tí sam nar prijétnišhi ino nar rasveselé-
zhišhi: tí sam nar lépsšhi ino nar ljubes-
nívšhi: tí sam nar imenítnišhi ino zhes
vše nar zhaštítlivšhi, v' ktírimu je vše
dóbro popolnoma sbráno, je bilo, ino bo.

Torej mi je vše premálo, kar mi kolj
dašh, zhe sam sebe nè; ali kar mi kolj
sam od sebe rasodénešh, ali ponúdišh,
zhe tebe ne vídim, ino popolnoma ne sa-
dobim. Kér ne more moje serzé resnízh-
no mirováti, ne popolnoma sadovóljno
biti, zhe v' tebi nè, ino ako zhes vše do-
bróte ino štvári do tebe ne príde.

2. O moj preljubesnívi shénen Jesuf
Kristuf! svét svét prijátel moj! Gospod
vših štvári, kjé mi je dobíti perúti práve
svojbodnosti, k' tebi sletéti ino v' tebi po-
zhívati?

O kdaj mi bo popolnoma dano se od
vsíga lozhiti, ino viditi, kakó sladak si,
moj Gospod - Bog? Kdaj bom veš tako

v' tebi, de od ljubésni tvoje ne bom vezh sebe zhútil, ampak le tebe, zhes ves vúm, ino zhes vse míli, ino takó, kakor malo kdo vé? —

Sdaj pa velíkrat sdihújem, ino svojo nesfrézho s' jinákostjo terpím, kér je v' ti dolíni nadlóg veliko hudiga, ki me pogóstim móti, sbáli, slepí: vsefkosi sader-shúje, ino rasgubla, sapelúje ino sapléta, de se ne morem prostó k' tebi podáti, ino te vesélo vshívati, kakor te svelízhani duhóvi védno vshívajo. Naj te gáne moje sdihovánje, ino moja vsa mnoga síròshina na svétu.

3. O Jesuf, svetlòba vézhne zhaští! tolashba popótné dúshe na sèmlji! pred tabo sim bres glasa, moj molk tí govórí. Kaj de mojiga Gospoda takó dolgo ni?

O de bi prishel k' meni svojimu vbóshizu me rasveselít! O de bi mi svojo roko podál ino me révesha od vsih stísk otél! Bali! bali! kér ni bres tebe obéniga mírniga dné, nobène veséle vúre: kér si le tí moje veselje, ino bres tebe nimam níz na svoji mísi.

Réven, ino takó rekózh jetník sim, ino vklénjen, dokler me s' svetlòbo svoje svéte prizhijózhnosti ne rasvetlísh ino ne osvojbodísh, ino prijasno ne poglédash.

Naj jíshejo drugi per tebi, kar hozhejo; meni ni ino ne bo níz drúsiga vshézh,

kakor sam tí, moj Bog, tí moje vupanje, ino moje vézhno svelízhanje! — Ne molzhím, ino ne jenjam profiti, dokler se tvoja mílost k' meni ne verne, ino v' meni tí ne govoríh.

6. Kristuf. Lej me, tù sim. Lej, prishel sim k' tebi, kér si me klízal. Tvoje solsé ino shelje, tvoje ponishovánje ino shalovánje, ino tvoj káf; so me persí-lile ino perpelale k' tebi.

7. Vérnik. Réf je, Gospod! klízal sim te, iméti sim te shélel; vse rad savershem is ljubésni do tebe. Pa sej si mi tí na pomín dál te jískáti.

Zhèshen bodi tedaj, o Bog! de si po svoji obílni mílosti svojimu hlapzu toljkschino dobróto stóril. Kaj je tréba tvoji-mu hlapzu pred tabo she vezh govoriti, o Bog? Le poníshati se more globòko pred tabo, ino vselej pomniti svojo napzhnost ino nevrédnost.

Tvoje enáke je pazh nekjer ni, ne na nebu ne sémliji. Vse tvoje déla so popolnoma dòbre, o Bog! tvoje sòdbe pravízhané, ino tvoja prevídnost vláda vse. Zhašt tedaj ino hvala ti bodi o Modróst nebéshkiga Ozhéta! Hválijo ino blagostlovénaj te, moj jèsik, moja dúsha ino vse stvárí skup.

22. Rasstáva.

Spomin mnogih bõshjih dobrõt.

1. Vèrnik. Odprì o Bog! svojim sapóvdam moje serze, ino vúzhi me po njih shivéti. Daj mi tvojo svéto vóljo sposnati, ino tvoje splòhne ino posébne dobróte s' velíko zhaštjó ino nevtrúdama premíshlováti: de te sa-nje vrédno sahválím.

Pa sej vém ino sposnám, de te tudi sa nar manjšhi dobróto ne morem vrédno sahvaliti ino zhaštiti. Premálo me je, te sa toljkanj dobrót práv sahvaliti; ino ko tvòje velikóšt premíslím, onemore v' me-ni moj duh pred njó.

2. Vse, karkolj imámo na dushi ino na teléfu, v' sebi ali na sebi, natórniga, ali nadnatórniga, je tvoj dar, ino te svétiga ino míloštliviga dobrótnika osnanúje, od ktiriga smo vse prejéli.

Ino desi je nektèri vezh, nektèri manj prejél, je vender le tvoje vse, ino bres tebe ni mogózhe tudi nar manjšhi rezhí iméti. Tisti, ktiri je vezh dobíl, se ne more svojiga saflushenja hvaliti, se zhes druge ne povsdigováti, ino révníshiga ne sanizhováti: kér je le tisti vèzhi ino boljshi, ktiri sam sebi manj perpíshúje, ino se poníshníshi ino bogabojézhishi Bogu sa-

hvalúje. Ino kdor se misli od vsih nar manjšhiga ino nar nevrédnišhiga, je vréden vézhiga darú.

3. Kdor je pa manj dobíl, ne smé sató shalováti, se mu ne smé jináko sdéti ino bol bogatimu ne nevoshtiv biti; temozh k' tebi more ozhi povsdigniti, ino tvojo dobrótliivost nar bol hvaliti, ki svoje darí takó obílno ino rad, bres nashiga saflushenja, ino bres zhloveka raslozhka delísh.

Od tebe je vse; satorej ti tudi v' vsímu hvala gré. Tí vésh, kaj je vsakimu potreba dati; ino sakaj imá tá vezh, kakor tá; tebi, ne nam gré to rasfóditi, ki vse vésh, kaj ino koljko kdo saflúshi.

4. Ino she ménim, de je velíka dobróta ne velíko iméti, kar je od svúnaj ino per svétu v' zhasti ino v' fluvu: takó se mu ne le nizh mílo ne storí, ne shalúje ino ne obvupuje, kdor svoje vboshstvo ino revshstvo premíshlúje; ampak se she le veselí ino toláshi: kór si tí sebi o Bog! vboshne ino poníshne, ino od tega sveta sanizhováne, prijátle ino domázhe sbrál.

Prízha so prezej tvoji apóstelni, ki si jih knése zhes vso sémíjo postávil: ino vender so nepotoshováje na svétu shivéli, tako poníshno ino priprósto, tako bres vse hudobíje ino golfíje, de jih je zlo veselílo savólj tvojiga iména saframovánim biti;

ino pred zhimur svét beshí, tisto so oní radi na-se vséli.

5. Nizh ne smé tedaj tvojih prijátlov ino tvojih dobrót sposnovávzov toljkanj vese-
líti, kakor tvoja svéta vólja do njih, ino
svetósti tvojih vézhnih narédeb, f' ktirim
morejo tako sadovoljni biti, ino tolashiti
se, de so ravno takó radi nar manjši,
kakor drugi posvetni nar vézhi; ravno
takó mírni ino sadovoljni na poslednimu
mestu, kakor drugi na pervimu; ravno
takó radi sanizhováni ino nezhíslani, tu-
di bres vsiga iména ino vse flave, ka-
kor drugi zhaštítlivshi ino imenítnishí
od drusih na svétu.

Tvoja svéta volja, ino ljubésen do tvo-
je zhaští more vse presézhí, jih more bol
toláshiti, ino jim bol vséhézh biti, kakor
vse dobróte, ki si jim jih dal, ali ki jim
jih je she mogózhe sadobiti.

23. Rasstáva.

*Zhvetire rezhi déljajo pravi snótrajni
mír.*

1. Bog. Sín! sdáj te bom vuzhil pra-
viga mirú ino prave prostósti jískati.

Vérnik. Le, le, Gospod! to rad slí-
shim.

Bog. Sín! stóri 1.) rajshi po vólji dru-
sih, kakor po svoji. Sberi si 2.) vselej

rajšhi manj kakor prevezh. Jíšhi 3.) smíraj na nískimu, ino pod pokoršhino biti. Shéli vedno ino proší 4.) de se bòshja volja v'tebi ino nad - tabo popolnoma sgodí.

2. V érník. Gospod! malo besedí, pa veliko popolnomasti v' njih: kratek navuk, pa veliko sapopadejozh, ino možhno plenjav. Ko bi se mogel po njemu svesto dershati, bi se mi ne bilo tréba kmalo kaj hudiga báti.

Spoznám, de po temu navuku ne storím, koljkorkrat imam nepòkaj ino tesháve. Ali tí, ki vse samorešh, ino dušhe popólnomovanje vedno shelísh, perdéni mi she vézhi mílost, de bom mogel tvoj navuk práv spolniti ino svoje svelizhanje dogotovíti.

M O L Í T U V

Húde míšli pregnáti.

3. V érník. Moj Gospod - Bog! ne sapúšti me; moj Bog! híti mi pomagati, pregréšhne míšli so vdarle v'mé, ino velíki strahovi so nad mano. Kakó bom bresráne ostal? kakó jih premágal?

Bog. Jes bom pred tabo hòdil, ino móghne sveta ponishoval. Jézhne duri bom odperel, ino skrite skrivnósti ti rasodel.

4. V érník. Stóri, stóri, kakor pravísh, o Bog! naj sgínejo spred - te vse hu-

dòbne míšli. — K' tebi v' vsaki britkosti
perbeshati, v' té savupati, tebe is vřiga
serza v' pomozh klízati, ino poterpeshli-
vo tvoje tolášbhe zhakati, je moje edíno
vupanje ino moja edína tolášbha.

M O L Í T U V

De bi Bog vřím rasřvétíl.

5. Věrník. Rasřvétí me, ljubi Jesuř,
ř svetlòbo snotrajne ljuzhi, ino preshěni
is mojiga serza vesolno tmó. Bráni mojim
mířlim se mnogo ino napzhno rasgubiti,
ino odbívaj mi řkusnjáve, ki pošílama
hozhejo moje serze sapelati.

Vojřkúj se junashko sa - me, ino satári
v' meni divje řhiváli, nepokojno pošhele-
nje namrezh, de bo mír po tvoji krepó-
řti, ino velíka tebe hvala v' řvétimu dvó-
ru, to je v' zhiřti věřti.

Vkářhi vihářju ino pířhu; sapovéj mor-
ju: Mirúj; ino řéverju: Ne pířhaj vezh;
ino bo kmalo vse tího. Pòřhli řvojo
ljuzh ino řesnízo, de rasřvétijo sěm-
ljo, kěr řim prasna ino puřta sěmlja, dok-
ler me ne rasřvetlířh.

Slívaj od sgòrej na - me řvojo mílořt, o
Bog! řhkròpi moje serze s' nebesřko ro-
řo; polívaj řuho sěmljo s' vodo řvéte po-
boshnosti, de dober ino nar boljšhi řad
rodí.

Povdigúj mi serzé v' nebó, ki ga grehov téshta táre, ino obrázhaj vse moje shelje v' nebesške rezhi, de se mi okusivshimu sladkost nebesškiga svelízhanja ne bo vezh ljubilo misliti posémliškiga.

Samákni me v' sé, ino odtergaj od vsi-ga minliviga veselja stvarí; kér mi mojih sheljá nobena stvar ne more popolnoma spolniti ino vmiríti. Pervéshi me k' sebi s' nerasveslivo savéso ljúbésni, kér le sam tí samoresh sadósti biti ljubívzu; bres tebe pa je vse prasno ino nizh.

24. Rasstáva.

*Ne radovédno prejškováti shivlenja
drusih.*

1. Bog. Sin! nikár biti radovéden, ino prasnih sherbí iméti; kaj je tebi tega ali tega mar? tí hòdi sa mano. Kaj je tebi sató, zhe je un ták ali ták? Zhe takó ali takó déla ali govórí? Tebi se ni tréba sa druge odgovárjati, temozh le sam sa-se se bosh. Kaj se tedaj vtíkash? —

2. Lej, jes posnam vse: vse vídim, kar se pod solnzam godí. Ino vém, kakó je ktíri, kaj míšli, kaj shelí, ino kam mu se l'-hájajo vsi njegovi naméni. Mení se tedaj more vse srozhití: tí pa míren bodi. Pusti vsáziga rojiti, kakor hozhe. Bo she tudi on sa vse svoje

děla ino besěde plazhílo prejel; kěr mene ne more golfati.

3. Ne hrepěni po prasnimu velíkimu slúvu, ne shěli velíko prijátlov, pa tudi pošamesne prijasnosti ně. To le rasmishlúje, ino serzé fílno otemnéva.

Ko bi si imel bol na svumu moj prihod, ino bi mi serze odperel, bi ti rad svoje besede govoril, ino skrivnostíi rasodéval. Bodi tedaj previděn, ino zhujejózh v' molítvi, ino poníshen v' všimu.

25. Rasstáva,

*Kakó se pravi ino stanovítmi mír sadobí,
ino v' dóbrimu rase.*

1. Bog. Sín! jes sim djal: Mír vam sapustím, svoj mír vam dam. Ne kakor ga svét dáje, ga vam jes dam. Mirú szěr vši shelé; ali kar pravi mír děla, tistiga jih ni vših már.

Mož mír je per poníshnih ino is serza krotkih. S' stanovítnim poterplenjam bošh sadobil mír. Zhe moja besědo poslušash ino po njej shivísh, bošh lahko obilno mirú imel.

2. Věrník. Kaj mi je tedaj storíti?

Bog. Dělej ino govòri vse s' premíslíkam: shěli védno le meni biti všéhézh, ino bres mene nizhézar ne shěli ino ne jíshi.

Pa tudi svojiga blishniga beséd ino djánj predersno ne sòdi, ino v' ptuje tebi ne srozhène rezhí se ne vtíkaj; ino takó ne bosh morebiti nikolj v' nepokoju, ali vsaj malokdaj. Nikolj pa nobeniga nepokoja ne zhutíti, ino nobene britkosti ali na shivótu ali v' ferzu ne terpéti, ni najti v' temu shivlenju, ampak le v' vézhnimu ráju.

3. Ne míšli tedaj, de si pravi mír sadóbil, zhe nobene tesháve ne zhutísh; ino de je takrat vse dóbno, zhe nimash nobeniga sopernika: ino pa de je to popolnoma, zhe se ti vse po tvojih sheljah godí. Tudi she takrat ne míšli, de si kaj veliziga, ino per Bogu v' posebni prijasnosti, ko si v' velíki poboshnosti ino sladkosti; kér se po temu ne sposna pravi prijátel svetosti, ino tudi v' temu ne obstoí boljshanje ino popolnomaš zbloveka.

4. V érník. V' zhimu pa, Góspod?

Bog. V' temu, de se is zeliga ferza bòshji volji srozhísh: de ne jíshešh svojiga dobizhka, ne v' majhnih, ne v' velíkih rezhéh, ne v' zhasu, ne v' vézhnosti: takó de smíraj ene ino enáke vólje ostanesh v' frézhí ino v' nesfrézhí Bogá hvalé; de ti je vse eno.

5. Kadar bosh v' vupanju tako terden ino stanovíten, de se tudi per odvseti vsi snótranji toláshbi smíraj le she kaj hujšhiga terpéti perprávlash, ino ne pregovárjash, ino svétiga ne délash, kakor de

nisi saflushil toljko terpěti, ampak mene v' vsih narėdbah pravizhniga ino svėtiga hvalish; takrat bosh po pravimu ino ravnimu potu mirú hėdil, ino ti bo bres skerbì vupati, de bosh spet v' velíkemu veselju moje oblížhe glėdal.

Ko se bosh popolnoma sanizhovál, védi, de bosh takrat obilno mirú imel, toljko, koljkor ti ga je na svėtu mogózhė imėti.

26. Rasstáva.

Koljko veljá svojbodnost duhá, ino kakó se sadobí.

1. Vėrnik. Gospod! to je prava popolnomaš, nikolj se ne navelížhati v' nebéshko vse mĩšli obrazhati, ino per mnogih skerbėh, tako rekózh bres skerbí biti, ne po shėgilėnih, ampak po shėgi prostih, bres vse napzhine navėse na kako stvar.

Prosim te, moj dobrótlivi Bog! váruj me pred skerbámi tega shivlenja, de se prevezh v' nje ne sahomatám; pred velíkimi telėshimi potrebami, de se me flasti ne primejo; pred vsimi sadershki na duhi, de me tesháve ne potarejo.

Ne pravim, de bi me le samo pred rezhém varoval, po ktirih posvetna nizhėmurnost is vse mozhi hrepení; ampak tudi pred tistim nadlógam, ki po splóhnim

preklétstvu vmerjózhnosti (savóljo perviga gréha) dúsho tvojige flushábnika kasnáje teshé ino sadershújejo, de se ne more vselej, kakor bi rada, osvojboditi.

2. O moj Bog, nesrezhéna sladkost! pergréni mi vse telésne toláshe, ki me od ljubésni vézhnih rezhí lózhijo, ino do ka-ke vídne prijetnosti prizhijozhiga shivle-
nja míkajo.

O moj Bog! naj me ne premagúje mesó ino krí: naj me ne golfá svét ino njego-va kratka zhaft: naj me ne sepela hudízh ino njegova svíjázhnost.

Daj mi krepósti v'brambi, poterpeshlí-voft v' nadlogah, stanovítuoft v' dobrimu. Daj namésti vslih svétovih tolásheb, pre-
sladko míloft svétiga Duhá, ino namésti te-
lésne ljubésni vnámi (v'meni) ljubésen do svojiga svétiga iména.

3. Lej, jéd, pijázha, obléka ino druge shivótu potrébne rezhí, so hrepenézhimu duhu teshávne; daj mi take hrane po majhnimu vshivati, ino na - nje ne pre-
vezh serza navesováti.

Savrézhi vsiga ne smémo, kér se more natóra ohraniti: preobilno pa, ino le v' flast iméti, svéta sapoved prepovedúje; szér bi se teló soper duhá spúntalo. V' teh re-
zhéh naj me, te prošim, tvoja roko vodi ino vuzhí, de se káj prevezh ne sgodí.

27. Rasstáva.

*Lastna ljubésen od vézhne dobróte nar
bol sadershlíje.*

1. Bog, Sín! vse morešh dati sa vse (vse zhasno sa vézhno); ino nizh sebi ne ohraniti. Védi, de ti nobéna rézh na svétu bol ne shkódova, kakor lastna ljubésen. Zhe je vézhi ljubésen ino poshelenje do kake rezhi, bol je serze na - njo navésano.

Zhe bo tvoja ljubésen zhišta, priprošta, ino prav rédna, ne bo tvojiga serza nizh vesálo. Ne shéli, kar ne smésh iméti. Ne imej, kar bi ti vtegnílo na potu biti, ino snotrajno prostošt odvseti.

2. Zhudo, de se mi she s' vřiga serza ne srozhísh, s' všim, kar morešh sheleti ali imeti. Sakaj se f'prasno sháloštjo táresh? sakaj s' nepotrébniimi škerbmí trídísh? Dershi se moje volje, ino ne bošh nizh shkóde imél.

Zhe jíšhesť tega ali tega; zhe shelíšh biti tám ali tám, bol savolj lastniga dobízhka, ino lastne volje, ne bošh nikolj per míru, nikolj bres škerbi; kér bo povfót kaj pománjkanja, ino povfót kaki so- pernik.

3. Ne pomaga tedaj nizh kaj iméti, ali od svunaj pomnoshiti, temozh le sanizhováti, ino f'koreníno vred is serza vrézhi.

Kar ne míšli le samo od dnárjov ino od bogáštva, temozh tudi od zhaští ino velí ziga slúva lakomnosti, ktíro vse s' svétam vred míne.

Krāj pazh maslo váruje, zhe manjka hrepénosti po dobrimu, ino svunajni mír je védno nestanovíten, zhe ni práv globòko v' serzu vterjen; to je, zhe v' mé ne sa vúpash. Kraje lahko spremínash, boljshi pa sató ne bosh níz. Per pervi prílíki, ki jo bosh drugjé imel, bosh najdel. zhefar si se bal, ino she vezh, kér je she korenína v' tebi.

M O L Í T U V

*De bi Bog serze s' svéto modróstjo na-
polnil.*

4. V é r n i k. Pokrepzháj me, o Bog! s' milostjo svetiga Duhá. Dáj, de se vterdim od snótraj v' svetósti, ino de bo moje serze bres vsih prasnih s'kerbí, ino bres mnogih sheljá do ktírekolj níz vrédne, ali pa imenítne rezhí; temozh de míšlim, kako je vse minljivo ino jes s' vsim vred; kér ni níz stanovitniga pod solnzam, ampak vse nizhémurnost ino britkost duhá.

Bog. O kakó moder je, kdor takó míšli.

5. V é r n i k. O Bog, dáj mi nebéshko modróst, de se vuzhím, tebe zhes vse

jiskati ino najti, tebe sposnati ino ljubiti, ino vse drugo po rédu tvoje modrósti takó, kakor je, rasvumévati.

Daj se mi perlisovavza vumno ogibati, ino sopernika pohlévno poterpeti: kér je to velika modróst, se ne dati od fleherne besédize vtogotiti; ino sapelíve sapelívke ne poslušhati: ker takó se po nastople nimu potu bres fkerbi popótva.

28. Rasstáva.

Oròshje soper opravlivze.

1. Bog. Sín! ne bodi ti jináko, zhe kdo od tebe hudo míslí, ali kaj govórí, kar ne slíshíh rad. Tí se moresh sbe slabshiga mísliti, ino meniti, de ní révnishigo od tebe.

Zhe po snotranje (po duhu) shivísh, ne bosh velíko maral sa memogredózhje beséde. Ni majhna vumnost, molzhati v'hudimu zhasu, ino se v'ferzu k'meni oberniti, ino sa zhloveshke sòdbe ne marati.

2. Ne jíshi si mirú per ljudéh. Naj tvoje djanja v' dobro ali v' hudo slágajo, sató nish drugi zhlovek. Kjé je pravi mír ino prava zhasť, ali nè per meni? —

Kdor se ne bojí ljudém ne saméríti se, ino se jim ne jishje perkupíti, imá obilno mirú. Is napzhine ljubésni ino prasniga stráha svíra ves nepòkoj ferzá, ino vse smóte pozhútkov.

29. Rasstáva.

Kakó v' britkosti v' Bogá klizati.

1. V é r n i k. Vékoma bodi tvoje imé zhefhéno, o Bog! ki si mi te fkušnjáve ino nadloge poslal. Odjiti jim ne morem, ampak k' tebi se morem podáti, de mi pomozh dásh, ino mi jih v' dobro obernefh. O Bog, v' britkosti sim sdáj, ni mi dobro per serzu, ampak velíke tesháve terpím.

Ino sdáj, o ljubi Ozhe! kaj zhem rézhi? Stískan sim od vsih strani, réshí me od teh britkostí. Pa sej sim sató prishel v' té britkosti, de bosh tí pozhefhen, ko me bosh silno poníshaniga otél.

Bodi ti vsfhézhi, o Bog! me otéti, kér jes révesh, kaj zhem storíti, kam jiti bres tebe? Dáj mi, Gospod, poterpéti tudi špet sdáj.

2. Pomágaj mi, Bog moj! ino se ne bom bal, naj bom obteshen, kakor hozhem. Mej tem pa kaj zhem rézhi? Bog, tvoja volja naj se sgodí. Pazh sim saflushil té britkosti ino tesháve: terpéti jih morem, de bi le voljnó! dokler ta vihar ne prejde, ino boljshi ne bo.

Lahko pa je tvoji vsfigamogózhni roki tudi tó fkušnjávo od mene vséti, ino njeno sílnost vstanoviti, de popolnoma ne

omágam; kakor si tudi prej she velikrat s' mano ravnal, moj Bog, moje vsmílenje! Ino koljkor je meni teshji, toliko tvoji vfigamogozhni roki lóshji mi to preloshíti.

30. Rasstáva.

Jesuf tolashnik shalostnih.

1. Jesuf. Sín! jes sim Gospod, dajá viz mozhí v' britkósti. Prídi k' meni, kadar ti per serzu ne bo dóbno. To je nebeshki toláshbi nar bol na potu, kér se prepòsno v' molítuv podásh.

Préden me namrezh sazhnésh práv profiti, jíšhesht drugót toláshéb, ino per vúnajnih rezhéh kratkiga zhasa; torej se velikrat sgodí, de vse nizh ne pomága, dokler se ne spómnish, de le jest otévam vse, ktiri v' mé savupajo; ino de bres mene nobena pomózh ne veljá, noben svet ni prída, nobeno branílo stanovítno.

Sdáj pa, ko je vihar potíhnil, ino si se oddahnúil, pokrepzhúj se v' svetlòbi moje mílosti; kér sim bliso vse popráviti, pravi Bog; ne le vse, ampak she obilno ino s' verham.

2. Ali je meni káj teshkiga? Ali sim enáki obétavzam, ki nizh ne spólnijo? Kje je tvoja véra? bodi terden ino stanovíten. Bodi poterpeshliv ino junáshk; ob svojimu zhasu ti bo telashba prishla.

Zhakaj me zhakaj: bom prishel te osdravit. Skushnjáva je skushnjáva, kar te nadlégva, prasen strah te stráhi. Kaj pomaga savólj prihodnih pergodeb si glávo beliti? drusiga ne, de shalost na shalost imash. Sadòstí je dnévava spaka.

3. Nizhémerno ino sastonj se je prihodniga bati ali pa veseliti, kar se morde she sgodilo ne bo. Pa zhlovéshko je od tazih podób se golfáti, ino snámne she slábiga duhá, takó beršh storíti po sovráshnikovimu svetu.

Dokler je njemu vse eno, s' pravimi, ali s' lashnívimi rezhmí sapelováti ino slepíti; ali s' ljubésno do kaj prizhijózhiga, ali s' straham do kaj prihodniga mámiti. Naj se ne vstráshi tedaj tvoje serzé, ino naj se ne bojí. Vérovaj v' mé, ino savúpaj v' moje vsmílenje.

Ko ménish, de si délezh od mene, sim velíkrat she le blishji per tebi. Ko mílish, de je she fkor vse sgublénno, takrat ti káshe she le vèzh saflushiti.

4. Sató ni vse sgublénno, zhe se ti kà naróbe sgodí. Ne smésh soditi po fidánjih obzhútlejih; ne v' kaki teshávi, bodi od koder hozhe, tako obvupovati, kakor de bi ne bilo nobeniga vupanja vezh s' njé se iskopati.

Ne míšli, de si ves sapushen, zhe ti tudi nekoljko zhasa kakshno britkóšt posh-

lem, ali toláshbo odvámem: kér tako se gré v' nebeshko kraljestvo. Ino to je gotovo tebi ino drugim mojim slushábnikam boljšhi, de se v' sopernostih poskushate, kakor ko bi vse po svoji volji iméli.

5. Jest vém sa skrite misli: kér je res velíko boljšhi sa tvoje svelízhanje, de si vzhafi mersel; sžer bi se morebiti v' dobrimu, ki se ti snide, prevsel, ino se v' tistimu vshezh bil, kar nisi.

Kar sim dal, spet lahko vsámem, ali pa spet dam, kadar hozhem. Ko dam, svòje dam; ko vsámem, tvojiga nè; kér so le moji vsi daróvi, ino vse popolnoma dobróte.

Zhe ti vzhafi tesháve, ali kake sopernosti poshlem, ne smésh nevoljin biti, ne serza sgublati; jes kmalo lahko pomagam, ino vse reshe v' veselje spreóbernem. Ali pravízhen sim, ino velíke hvale vréden, de s' tabo tako ravnám.

6. Zhe prav premíslish, ino po resnizi sodish, se ne smésh savóljo sopernost nikolj dati takó slo pobíti; temozh se she le veselíti ino sahvalíti: ino zlo edíno veselje to mísliti, de te bres britkósti ne pustím.

Kakor je ozhe mene ljubil, takó vas tudi jes ljubim, sim djal svojim ljubim vuzhenzam; ki jih, se vé, nisim poslál v' zhasno veselje, ampak v' velíki bój; ne v' zhasí, ampak v' sanizhová-nje; ne postópat, ampak délat; ne pozhí-

vat, ampak obilno sadú v' poterpeshlivo-
sti roditi. Té beséde pómni, moj, Sín! —

31. Rasstáva,

Vse stvarí sapustiti ino stvárnika jískati.

1. V érník. Moj Bog! mi je pazh she
vázhí pomózhi tréba, de tje pridem, kjer
mi ne bo mógel nihzhe, ino nobena stvar
na potu biti. Kér se ne morem prosto do,
tebe povsdígniti, dokler me she kaka stvar
sadershúje.

Tisti se je shélil prosto do tebe povsdí-
gniti, ki je djál: Kdo mi bo dal pe-
rúti, po golobsko sleléti ino
(v' tebi) pozhívati? — Kaj je pazh
mírnishiga, kakor priprósto (nedólshno,
v' Bogá obernjeno) okó? kaj svojbodni-
shiga od tistiga, ktíri na svétu nizhésar
ne shelí?

Tréba je tedaj memo vsih stvarí jiti,
ino sam sebe popolnoma sapustiti, samák-
njeno serze iméti, ino premisliti, de ni
isméd vsih stvarí tebi stvarniku nobene
enáke. Ino kdor se od vsih rezhí ne od-
terga, ne bo mogel bres sadershka bòshjih
rezhí premishlováti.

2. Bog. Sín! torej jih je takó málo
premislovávzov, kér je tako malo po-
polnoma zhasnih rezhí sanizhovávzov.
K' temu je velíka mílost potrebna, de se

dušha povsdigne, ino zhes-se postávi. Ino ako se zhlovek v' duhu ne povsdigne, ino od vsih stvarí ne odterga, ino s' Bogam ves ne sklène, ne veljá veliko, karkolj vé, ino karkolj imá.

Kdor kaj drusiga bol ljubi, kakor eno samo, eno, nesmérno ino vézhno dobróto (Bogá), bo dolgo majhin ino na sèmlji sastájal. Kér ni vse nizh, ino ne more nizh biti, kar Bog ni.

Velik raslózhih je med modróstjo rasvetléniga ino bogabojézhiga zhlovéka, ino med vuzhenóstjo vuzhèniga ino prebrísaniga duhóvniga. Veliko imenítisbi je tisti navuk, ktiriga od sgorej Bog v' nas vlíva, kakor tisti, ktiriga zhlovéshka gláva vtrúdama istuhta.

3. Veliko jih shelí bòshje rezhí premíshlováti; ali kar je sraven potreba, jih ni mar. Ino silno jih sadershúje, kér le per podóbah ino vídnih rezhéh ostájajo: prave pokóre pa jih je malo skerb.

Vérnik. Ne vém, kaj je to, kakshniga duhá imámo, ino kaj bi radi, mí, ki se duhóvni dosdévamo, ino toljkani trudimo, ino nar bol po zhasnih, nizh vrédnih rezhéh tuhtamo; sami v' sé pa malokdaj, s' prav sbránimi míslimi grémo.

4. Bog pomágaj! komaj se nekoljko svémo, ino se beresh spet na svunánje podámo, ino svojih djánj nikolj natánjko ne premíslimo. Kjé so nashe shelje, nizh ne

glédamo, ino kako nezhiste so vse našhe djanja, nizh ne obshalújemo.

Kér je bilo vse zhlovéshstvo svoje póte popázhilo, satórej je bil vélki potóp pri-
fhel. Is popázheniga serza isvírajo, tedaj
spázhene djanja, snámnja pomanjklívoſti
snótrajne krepóſti.

5. Is zhistiga serza pa isvíra ſveto shiv-
lenje. — Koljko kdo ſtorí, oprashújemo;
ſ' ktiriga naména pa se kaj dela, tega naſ
ni toljkanj ſkerb. Zhe je bil kdo mozhen,
bogát, lep, vuren; dober píſár, dober pé-
viz, dober délaviz, to bi radi svédili.

Kakó réven pa v' dúhu, kakó poter-
peshliv ino kroták, kakó bogabojezh ino
snótrajn, od tega se vezhdelj molzhí. Na-
tóra gléda le svunánje, gnada pa snotra-
nje: una se velíkrat golfá; ta pa v' Bogá
vúpa, ino se ne golfá.

32. Rasstáva.

Sebe satajítuv.

1. Bog. Sín! dokler se popolnoma ne
satajíšh, ne moreſh biti popolnoma ſvoj-
boden. Vklenjeni so (od ſvojiga poſhele-
nja) vsi ſamolastázhi, ino ſamoljubívzi; vsi
lákomniki, radovédeshi, potepúhi, vsi le
mehkóte, ne pa Kríſtufa jíshejézhi; ino vsi,
ktíri se smíshlújejo ino pozhénjajo, kar ne bo
obſtálo: kér bo vse minílo, kar ni is Bogá.

Dershi se po le temu kratkimu ino do-
gnánimu navúku: Sapústi vse, ino bosh
nashel vse; króti svoje poshelenje, ino
bosh mír sadobil. — Premishljùj to sam per
sebi, ino ko dopólnish, bosh vse vu-
mel.

2. V é r n i k. Gospod! to ni délo samo
eniga dné, ne otrózhja jigra; ampak rav-
no v' temu je sapopádena vsa popolnomaft
svetníkov.

3. B o g. Sín! se ne smésh prèzej vstrá-
shiti ino obvúpovati slishé nektèrih po-
polnomaft, temozh she le serzhnejshi na
kvíshko hrepenéti, ali vsaj v' serzu po ne-
beshkimu sdihováti.

O ko bi takó bil, ino takó dèležh pri-
shel, de bi sam sebe ne ljubil; am-
pak se svesto po mojimu pomígu ravnal,
ino ves po volji nebeshkiga ozhéta bil,
ki sim ti ga v' sgled postávil; potlej bi
mi bil she le popolnoma vshezh, ino vse
tvoje shivlenje bi v' veselju ino v' míru
pretèklo.

She marfikaj moresh sapustíti. Zhe se
popolnoma savóljo mene ne satajish, ne
bosh doségel, kar shelish.

4. Svetjam ti kupiti od mene v' ognju
ozhisheno slató, de bosh bogat; to je,
nebeshko modróft, ki vse posémljishko sa-
nizhúje. Sapústi posvetno modróft, sapu-
sti vso zhloveshko prebrísnost, ino lastno
ljubésen.

Sim djal, de saméni sanizhlívo sa iménitno ino visóko per svétu. Kér je filao sanizhována, nizh vrédna, ino fkorej posáblena, poníshna, ino posvetne imenítnosti ne shél na prava nebesška modróst, kí-ro mnogi s'jesíkam osnanujejo, s' shivlenjam pa fkorej nizh: ona pa je vender predrági bífer (shlahten kámen) mnógim fkríta.

33. Rasftáva.

*Od nestanovitnosti zhlovéshkiga serzá,
ino od praviga naména.*

1. Bog. Sín! ne verjámi svojim sheljam. Ktíre sdáj imásh, se bodo kmalo v' drugázhnje spremeníle. Dokler bošh namrezh na svétu, bošh spremenliv, zhe tudi ne rad: takó, de bošh sdáj vesel, sdáj shálosten; sdáj míren, sdáj nepokójin; sdáj gorezh, sdáj mlázhen; sdáj priden, sdáj toshliv; sdáj moder, sdáj preshéren.

Ali verh vseh teh spremenlívost je modróst ino prava duhóvna prebrísnoft terdna. Ne mara, káj v' sebi zhuti, ali od kod fápa nestanovitnosti píha; temozh le shelí, de bi bilo serzé v' pravi ino narboljshi konez (v' Bogá) obernjeno. Takó bo namrezh vsaki lahko stanovitno ino junáshko priproste shelje per vsih toljkanj

mnogih pergodbah neprenéhama v' mene obrazhoval.

2. Koljkor zhístifhi pa je okó naména, toljko stanovítnifhi se hódí v' všimu mnogimu hudimu vreménu. Ali marsikoga je okó zhístiga naména tamno: kér se le kma; lo po kaki prijetni rézhi, ki se mu po kashe, oséra.

Ino satorej je teshko koga najti neomáde shovaniga od lastne ljubésni. Takó so nekda; Judje v' Betánijo k' Marti ino Maríi prifhli, ne le savóljo Jesufa, ampak tudi Lazara (oshivléniga) gledat. Ozhístiti se tedaj more naména okó, de bo priprosto ino sveto; ino zhes vse posvetno ino mnogo v' mé obernjeno.

34. Rasstáva.

Kdor Bogá ljubi, mu je Bog v' všimunar prijetnifhi.

1. Vérnik. Lej, moj Bog ino vse! Kaj zhem boljshiga ino bol frézhniga shelétí? O prijetna ino sladka beséda! pa le tistimu, ktír Bogá ljubi, ne pa svét, ali kar je na svétu.

Moj Bog ino vse! vumnimu je dôst rezhenó, ino ljubijozhimu prijetno srekováti ino srekováti. Ko si tí per meni, je vse sladko; ko pa tebe ni, je vse soperno.

Tí délašh mírno serzé, ino vèlik pòkoj, ino shídano vesèlje.

Tí dajesh, de dòbro míslimo od vsiga, ino de te v' vsimu hválimo; ino bres tebe ne more biti nobena rézh dolgo vséhzh; ampak de nam je kaj prijetno ino prav ljubo, more biti tvoja mílost per nas, ino f' tvojo modróstjo pošelèno.

2. Komur si tí prijèten, kaj mu ne bo prav prijetno? ino komur tí nisi prijèten, kaj mu bo mòglo prijetno biti? Ali pošvetni modrijanje ino vsi potelesni v' svoji modrósti péshajo; kér je pošvetna modrost le dim; ino pošvetno shivljenje vír smerti.

Ktíri pa pošvetno sanizhováje ino shivót strahováje sa tabo hodijo, so réš modri: kér saminé resnízo sa nízheurnost, ino duhóvnost sa telesnost. Tem je Bog prijèten: ino karkolj v' stvaréh dòbriga najdejo, v' vsimu svojiga stvarnika hválijo.

Réš, vèlik vèlik raslózhih je med prijètnostjo stvarí ino stvarnika, zhasa ino vézhnosti, nevstvarjene ino vstvarjene ljuzhi.

3. O vézhna ljuzh, ki preséshesh vse vstvarjene ljuzhi, salvéti se is vishkiga nad mano, ino rasšvetli vse globozháve mojiga serzá. Ozhísti, rasvesèli, rasšvetli ino oshívi mojiga duhá, ino vse njego-ve mozhi, de te s' velíkim vesèljam ljubim.

O kdaj bo prishla tista veselja ino sa-
shelena vura, de me bosh f' svojo prizhi-
józhnostjo nasitel, ino mi v' vsimu vse.
Dokler tega ne doséshem, ne bo popol-
noma veselja.

4. Bogú se všmíli! she shiví v' meni
stári zhlovek (po Adamu nápszin): nê
she ne ves kríshan; ne she popolnoma
vmorjen. She se teló punta soper duhá:
dela vojsko v' serzu: ino dushe kraljéstva
ne pusti per míru.

Ali tí, ki zhes morja moží gospodú-
jesh, ino nepokojne valóve vlágalh, vsta-
ni mi pomagat. Raspodi ljudstva, ki se
hozhejo vojskovati: potári jih f' svojo
všigamogózhnostjo. Skáshi, te prosim, svo-
je oblásti, ino povelizhana bodi tvoja ro-
ka: kér mi ni drusiga vupanja, ino per-
besháljsa, kakor tí, moj Gospod - Bog! —

35. Rasstáva.

*V' temu shivlenju si moremo biti smíraj
skushnjáv svésti.*

I. Bog. Sín! v' letemu shivlenju ti ni
biti nikolj bres fkerbi: ampak duhóvniga
oróshja ti je tréba, dokler shivísh. Med
sovrashniki si védno: od vših strani po
tebi ségajo.

Zhe tedaj okolj ino okolj sebe branít
poterplenja ne saštávish, ne bosh dolgo

bres ráne. Ino pa zhe svojiga serza terdno per meni nimash, f'pravo voljo vse savólj mene terpéti, ne bosh mogel sovrashnikoviga serda prestati, ne vénza svolenih sadobiti.

Moresh tedaj serzhnó fkos vse predréti, ino se junáshko rezhém braniti. Premagóváviz imá máno; toshlíviz pa velíko nadióg.

2. Zhe jísheh v'temu shivlenju pokója, kako bosh pa k'vézhnimu pokóju prishel? Ne perpravljaj se k'velíkimu pokóju, ampak k'velíkimu poterplenju. Ne na svétu, ampak v'nebésih jíshti praviga mirú: ne per ljudéh, ne per drusih stvaréh, ampak samo v'Bógu.

Is ljubésni do Bogá moresh vse rad nase vséti; déla, terplenje, fkušnjáve, drashbe, britkosti, potrebe, bolésni, krivíce, opravlánje, smerjánje, poníshbe, zafrámbé, svarícve ino sanizhovánje,

To pomaga k'svetosti: to poskusha Kristusoviga novíza: to spléta nebéshtki véznež. S'vézhnim veséljam bom kratko terplenje plazhovál, ino s'neminlivo zhaftjó zhasno sanizhovánje.

3. Ménish, de bosh imel duhóvniga vesélja smíraj po svojih sheljah? Moji tvetníki ga niso smíraj iméli; ampak velíko tesháv ino britkost, ino velíko sapushténja, ktíro so voljnó terpéli; ino v'všimú bol v'Bogá, kakor v'sé savúpali;

kér so védili, de ni vrédno sidajno terplenje prihodniga velizháftva.

Hozhefh tí prezej iméti, kar je tolikanj drusih s' velíkim jókam ino trudam komaj sadobilo? Zhakaj Bogá, bodi móshk ino terden: nikár obvupovati, nikár popufhati, temozh dúsho ino teló postavljaj v' bòj sa bòshjo zhaft. Jes bém s' verham vrazhová, ino v' vsáki brickósti per tebi.

36. Rasftáva.

Soper kríve sòdbe.

1. Bog. Sín! sròzhi se vselej f' terdnim savupanjem Bogú, ino ne bòj se zhloveshkih sòdeb, zhe imash le zhísto ino nedólshno vést.

Dòbro ino frézhno je kaj taziga terpéti; ino kdor je poníshen, ino bol v' Bogá, kakor v' sé savúpa, mu to ne bo teshkó. Velíko ljudí velíko govórí, torej jim je malo verjéti. Pa tudi všim sadósti ni mogózhe storíti.

2. Desiravno si je svéti Pavel is vse mozhí persadéval všim v' Bogu vsfhézh bití, ino je tudi všim vse bil, je vender zlo malo máral, de so ga zhloveshki jesíki obsojováli. Koljkor je nar vezh mogel, je sa poboljšhanje ino svelízhanje drusih dé-

lal; ali de bi nikolj od nobeniga sojen ali sanizhován ne bil, se ni mogel obvarovati.

Torej je vse Bogú srózhil, ki vse vé: ino se f' poterpeshlívostjo ino poníshnostjo hudòbnim jesíkam, ali pa prasnih ino lashnívih rezhí domíshlovávzam ino samoglávnim baházham bránil. Vzhasi se je pa tudi odgovóril, de ni molzhé slabih pohujšhal.

3. Koga si tí, de se bojísh sòdbe vmerjózhiga zhloveka? Dansi je, ino jutri she míne. — Bogá se boj, ino se zhloveka ne bosh bal. Kaj ti more kdo f' besédo ali f' krivizo? Sebi bol shkodova, kakor tebi: bòshji sòdbi ne bo odsheh, bodi kdor hozhe.

Ti imej Boga pred ozhmí, ino se ne potoshúj ino ne prepíraj. Zhe ménísh, de se moresh sdaj pod noge dati, ino nesaflusheno framòto terpéti, ne bodi sató nejevoljin, ino ne manjšhaj si venza s' nepoterpeshlívostjo: temozh osri se rajshi k' meni v' nebésa, ki samorem otéti, od vse framòte ino krivíze reshiti, ino vlašiga po njegóvimu djanju plazhati.

37. Rasstáva.

Kakó se Bog sadobl.

1. Bog. Sín! sapústi sebe, pa bosh najdel mene. Sapústi svojo termo ino vó-

ljo, ino bošh vſelej per boljšhimu. Bersh ko ſe mi ſrozhíſh, ino ſe vezh naſáj ne vsámeſh, ti bo obilniſhi míloſt dana.

2. V é r n i k. Goſpod! koljkrat pa ſe morem ſrozhíti? ino v' zhimu ſapuſtíti?

Bog. Smíraj, vſako vuro, ino v' vſaki rézhi; ravno takó v' majhni, kakor v' velíki: nizh ne iſjámem, temozh vſiga te v' vſimu hozhem iméti. Kako boſh mogel ſzer moj bítí, ino jeſ tvoj, zhe ſe od svunaj ino od ſnotraj ſvoje terme ne ſnebíſh? Koljkor préj to ſtoríſh, toľko boljšhi boſh: ino koljkor bol popolnoma ino bol gotóvo, toľko bol mi boſh vſhézh, ino vezh boſh ſaſlúſhil.

3. Nekteri ſe ſzer ſrozhé pa ne s' vſim: kér Bogú ſhe práv ne ſavupajo; torej ſe hozhejo ſamí preſkerbéti. Nektéri pa od perviga vſe darújejo; potlej pa, ko ſkuſhnjáva poterka, vsamejo ſvoje ſpet naſaj: torej v' zhednoſti smíraj ſaſtajajo.

Tíle ne bodo nikolj zhiſtiga ſerza ſvoj-bodnoſti, ino míloſti moje ſladke prijasnoſti doſégli, zhe ſe prej popolnoma ne ſrozhé, ino vſaki dan ne ſatajújejo, bres zheſar ni ino ne bo veſéle edínoſti s' mano.

4. Velíkrat ſim ti ſhe djal, ino ti ſpet rézhem: Sapuſti ſe, sròzhi ſe vſiga, ino boſh velik mír v' ſerzu imel. Dáj vſe ſa vſe: nizh naſaj ne terjaj, nizh naſaj ne jemli: derſhi ſe me zhiſto ino bres pomíſlika, ino me boſh imel. Takó boſh

svojboden v' serzu, ino tmé ne bo vezh v' tebi.

To skerbi, to pròsi, to shéli, de se vse lastne volje snebíš, zhíst sa zhístim Jesufam hodíš, sebi vmerješ, ino meni vézhno shivíš. Takó bo prevèlik strah sgínil, ino vsa napzhna ljubésen vgačnila.

38. Rasstáva.

Gospodováti zhes svunánje rezhi, ino v' nevárnosti k' Bogu pertèzhi.

I. Bog. Sín! po temu si moreš narbol persadévati, de boš povsót, per vlaškimu djanju ino opraviu v' serzu prost, ino sebe gospodar; ino de bo vse pod tabo; tí pa pod nobéno rezhjó: de boš gospod ino vladnik svojih del, ne pa flúshen, ali kuplenz; temozh svojboden ino pravi hebréjiz, poklízan v' delj ino v' svojbodnost bòshjih otrók, ki fidanje sanizhújejo ino le po vézhnemu hrepéné.

Ki zhasno glédajo le s' lévim ozhéšam, s' defnim pa vézhno: ki se ne dajo na posémlijsko navesati: temozh obrazhajó vse zhasno v' tó, sa kar je od Bogá namenjeno, ino sa kar je od vfigamogozhniga stvarnika narejeno, ki ni v' svojih stvaréh nizh neródniga pustil.

2. Zhe takó storíšh v' vsaki pergodbi, ino ne sódišh le po od svunaj vídnimu, ali le s' teléfnimi ozhmí vídenih ali flíshanih rezhí; temozh grésh prezej v' vsaki rézhi s' Mojsefam v' shotor Bogá sa svet vprašhat, bosh flíshal vzhahí bôshji odgovor, ino v' mnogimu prizhijózhimu ino prihódnimu podvuzhen domú shel.

Mojsef je namrezh vselej v' dvómih, ali ko mu je bilo teshke rezhí rasfódiť, v' shotor tékel Bogá sa svet vprašhat; v' nevárnostih pa, ino ko so mu hudòbni pertíli, je v' molítvi pomózhi jískal. Takó se morešh tudi tí v' skrívnizo svojiga serza sa préti, ino Bogá bol sa pomózhi prositi.

Sató so bili, právi sveto písmo, Josva ino Israélzi od Gabaonizhánov ogolfani, kér niso prej Bogá sa svet vprašháli, ampak so prelahkovérno presladkim besédam ino lashnívi pohlévnosti verjéli.

39. Rasstáva.

Od presilnosti v' opravílih.

1. B o g. Sín! srozhúj meni védno vse svoje rezhí, ino jest jih bom ob svojimu zhasu práv obravnal. Zhákaj moje narédbe, ino bosh tako boljshi.

Vérnik. Rad rad, o Bog! ti vse srozhím, kér morem zlo malo sam sebi pomagati. Bog, de bi si prihódnih pergodeb

veliko k' serzu ne gnál; temozh se ti po tvoji volji neodlašhama daroval!

2. Bog. Moj Sin! velikrat zhlovek po zhimu hrepení; ali ko doséshe, kar je shélil, sazhne vse drugazh mísliti, kér ne ostánejo shelje smiraj per eni rézhi, ampak shènejo od ene do druge.

Ni tedaj ne prasno tudi v' nar manjšhi rézhi sam sebe sapustiti. Sam sebe satojováje se zhlovek prav boljsha, ino sam svoj satojováviz je prav svojboden, ino bres fkerbi.

Ali štári sovrašnik, nasprotnik vsiga dóbriga, ne jenja fkušhati, ino nozh ino dan pasno salesováti, de bi kjé koga nefkerbniga v' golšivo mrésho vjél. Zhujte tedaj ino molíte, pravi Jesus, de v' fkušnjáve ne pridete.

40. Rasstáva.

Zhlovek nima nizh dòbriga sam od sebe.

1. Vérnik. Koga je zhlovek, o Bog! de se ga spomníš: ali zhlovéshki otrók, de ga objískúješ? — Koga je saflúshil zhlovek, de mu svojo mílost dáješ? — Gospod! kako se smém potoshovati, zhe me sapustíš? ali kakó po pravízi pregovárjati, zhe mi ne storíš, kar te prosim? —

Réf, po pravízi morem to mísliti ino rézhi: Gospod! nizh nisim; nizh ne sa

morem: nizh dòbriga nimam sam od sebe; temozh v' vřimu fim slab, ino védno le v' nizh řilim: ino zhe mi tí ne pomagash, ino me v' řerzu ne poterđish, ře veř vmlázhim ino raspreshérem.

2. Tí pa o Bog! ři smíraj enak, ino vézhno nespřeminliv: védno dobrótliv, pravízhen ino řvét, ki dobrótlivo, pravízhen ino řveto obravnash vse, ino vse po modróřti narejash. Ali řes, ki fim bol k' húdimu kakor k' dóbrimu nagnjen, ni-fim smíraj v' enimu řtanu řtanovíten: kër ře nar manj řédemkrat vřaki dan řpřemínam.

Vender pa bo kmalo boljšhi, ko ti bo vřhézh mi řvojo pomogávno roko podáti: kër tí řam řamoreřh tudi bres zhlovesh-ke pomozhi pomagati, ino takó okřepzhati, de ne bom vezh neřtanovíten, ampak řvoje řerze v' tebe ediniga obrazhoval, ino v' tebi pozhíval.

3. Ko bi tedaj snal zhloveshkim tolashbam řlovo dati, sató de bi poboshnost řadobil, ali pa řavóljo potrebe, ki me řerganja tebe řiřkati, kër ni zhlovéka, de bi mogel (takó) tolášhiti, (kakor tí); bi řmel bres řkerbi tvoje mílořt vřupati, ino ře nove tolashbe veřelíti.

Sahvřálim te, od ktiriga vse přide, kadar ře mi kolj kaj dòbriga říde. řes pa fim nizhémurnost ino nizh před tabo, védno neřtanovíten, ino slab. Koga ře tedaj

imém hvaliti? ali sa kaj hvale sheléti? Ali savólj nizh? Pa to bilo nar bol prasho.

4. Réf, slo kushna rézh, ino nar vézhi nizhémurnost je prasna hvala; kér naf od prave zhaftí vlézhe, ino nam nebeshko mílost jémle. Ko se namrezh zhlovek sam v' sé saljubi, se tebi saméri: ino ko po zhloveshki zhafti hrepení, ga prava krepost popúsha.

Práva zhaft ino sveto veselje je, ne se be, ampak tebe se hvaliti: tvojiga iména, ne svoje lastne kreposti se veselíti; ino tudi drusih stvarí drugazh ne ljubiti, kakor savólj tebe.

Tvoje imé tedaj, ne moje bodi hváleno: tvoje déla, ne moje naj se povikshújejo: tvoje presvéto imé bodi zheshéno; mene pa naj nihzher ne hváli. Tí si moja zhaft: tí veselje mojiga serza: tebe se bom hválil ino veselil zeli dan: sam v' sebi pa nizhéfar drusiga ne, kakor svojih slabósti.

5. Naj jíshejo Judje eden per drugimu zhaftí; jes bom le tiste jískal, ki je od Bogá. Dokler je vsa zhloveshka zhaft, vsa zhasna hvala, vsa posvetna visokósti, senza ino nevumnost, zhe jo vézhni zhafti permérim.

O moja resniza! o moje vsmílenje: moj Bog! svéta Trojiza! le samo tebi gré vsa zhaft, krepost, hvala, ino slava vékoma vékoma. Amen.

41. Rasstáva.

Sanizhováti vso posvetno zhašt.

1. Bog. Sín! ne shalúj, zhe vídíš druge pozhefšene ino povíkšhane, sebe pa sanizhovániga ino poníshaniga. Povsdígni svoje serzé k' meni v' nebésa, ino te ne bo shalošilo sanizhovánimu biti od ljudi na svetu.

2. V é r n i k. O Bog! slepi smo, ino nizhémurnost naš kmalo sapela. Zhe se práv poglédam, sej se mi ni šhe od nikolj nobene stvarí krivíza godíla; torej se po pravízi ne morem zhes-te potoshováti.

Pa kér sim ti she tolikrat ino možnó greshíl, se po pravízi vse stvarí zhes-me vsdigújejo. Jes sim tedaj vréden framòte ino sanizhovánja; tí pa zhaští, hvále ino fláve.

Ino zhe se ne perpravlam od vših stvarí rad sanizhován ino sapušhen biti, ino zhišto nizh se rad všim sdéti, ne bo v' serzu mirú ino krepósti, ne duhóvne svetlobé ino popolnoma svése f' tabo.

42. Rasstáva.

Sanizhováti posvetne toláshbe.

1. Bog. Sin! zhe stávišh svoj mír v' ktiriga zhlovéka po svojih sheljah ino míflih, bosh védno nestanovíten ino nepokojin: zhe se pa le védno shíve ino vézhne resníze dershísh, ne bosh shalofšen, ko te prijátel sapustí, ali ko vmerie.

V' meni more biti vkorenínjena prijásnost, ino savóljo mene se more ljubiti, kdor si ti kolj jáki ino ljubesnív sdí v'temu shivlenju. Bres mene ne velja nizh, ino ni stanovítina prijásnost; ino ni práva ino svéta ljubésen, ktíre jest ne sarozhím.

Takó mertvo more biti v'tebi posvetno nagnenje do ljubih ljudi, de bi hotel biti od svoje strani tudi bres vřiga zhlovéshkiga továrshstva.

2. Koljkor dálej je zhlovek od posvetne toláshbe, toljko blíshji je per Bogu. Ino koljkor globokéjshi sam v' sé gré, ino se pomanjšhúje, toljko bol se k' Bogu povsdigúje.

Kdor si pa káj dòbriga perpisshúje, si bòshjo mílost odgánja; kér mílost svétiga Duhá jishe le poníshnih serz.

3. S' velíko mílostjo bi jes per tebi prebíval, ako bi se tí snál popolnoma sanizhováti, ino vse zhloveshke ino posvet-

ne ljubésmi snebíti. Ko se pa po stvaréh osérash, sgubísh stvarnika spred ozhí.

Vúzhi se tedaj is ljubésmi do stvarnika v' vsih rezhéh sam sebe premagováti, ino potlej bosh samogel Boga sposnáti. Bodi tudi she káj tako majhniga, vender le sadershúje od narvíkshi dobróte, ino omadeshova, zhe se napzhno ljubi ino shelí.

43. Rasstáva.

Soper nizhémurno ino posvetno vuzhenóst.

1. Bog. *Sín!* naj te ne míkajo lepe ino prebrísane zhloveshke beséde: kér boshje kraljéstvo ni v' besédi, ampak v' krepósti. Poslufhaj rajshi moje beséde, ki serza vnémajo ino vúm rasšvetlújejo, káf déljajo ino pravo to-lashbo dájejo.

Mojih besedí (svétiga písmá) nikolj sató ne béri, de bi te drugi vuzhéniga ino módriga míslili; ampak sató, de bi se navuzhil v' sebi pregréhe satérati: kér ti bo to bol pomagálo, kakor snati stém vezh teshkih vprashánj rasloshíti. Ko bosh veliko bral ino védil, se moresh vselej k' enimu sazhetku vsih rezhí verníti, (k' Bogu).

2. Jes vuzhím zhloveka vse, kar sná, ino majhne bol rasšvetlújem, kakor samore zhlovek zhloveka rasšvetliti. Kogar jes

vuzhím, bo kmalo vuzhen, ino velíko boljšhi v' duhu. Gorjé tístim, ktíri bozhejo radovédni vse mnogo od ljudi svéditi; sa pot pa, na ktírimu se meni slúshi, ne márajo!

Príshel bo dan, ko se bo perkasal vših vuzheníkov vuzheník, Kristuf, Angelov Gospod, poslušhat vse, kar se je kdo navúzhil; to je, sléherniga vést sprashovat: ino takrat bo Jerusalem s' ljuzhmi prejísán, ino vse skrite rezhi bodo rasodéte, ino vši jesíki bodo omolkníli.

3. Jes poníshno dúsho bersh toljko povsdígnem, de je bol preprízhená od vézhne resníze, kakor tísti, ki se je deset lét v' sholah vuzhíl. Jest ne vuzhím ropotáje s' besední, ne mesháje navúkov, ne baháje s' vuzhenóstjo, ne prizhkáje.

Jest vuzhím posémlijsko sanizhováti, sa fídanje ne marati, nebéshkiga jískati, vézhno vuméti, pred zhaštím beshati, pohujshanje popravlati, vse savupanje v'méstaviti, bres mene nizh sheléti, ino mene bol od vših stvarí s'gorézhó ljubésnjó ljubiti. Nekdo, ki me je is serza ljubil, se je nebéshkiga navúzhil, ino je zhudne rezhi govóril. Bol mu je pomagalo, de je vse sapustil, kakor ko bi se bil glolòkih vuzhenost vuzhíl: (Apostelni ino drugi svetníki).

4. Pa nektérim govorím splohno, nektérim posébnó. Nektérim se v' podábah

ino prílikah prijásno perkasújem; nekté-
rim pa v' velíki svetlòbi rasodevam fkriv-
nòsti.

Vfih písem je szér le en navuk, tode
se vfih ne prime enáko; kér od snótraj
vuzhím resnízo, serza prejskújem, míšli
vidím, k' délam perganjam, ino vsakimu
dam, kakor vém, de je vréden.

44. Rasstáva.

*Svunájnih rezhi si ne prevezh k' serzu
gnáti.*

1. Bog. „Sin! marzhéfar moresh bití
nevéden, ino se kakor mertviga mísliti
na sèmlji, ino kakor de bi ti bil ves svét
kríshan. Marškaj moresh tudi flísháje ne
flíshati, ino samo sa svoj mír fkerbétí.

Boljšhi je od nevshézhnih stvarí ozhí
obernítí, ino vsakimu svoje míšli pustíti,
kakor prepírati se s' njim. Zhe imash le
Boga prijátla, ino njegóve sòdbe pred
ozhmí, ti bo tudi vshúganimu loshej pre-
terpétí.

2. Vérnik. O Bog! kam smo prishli!
Lej zhasno shkodo objokújemo: sa majhin
dobízhik se trudimo ino tékamo; du-
hóvne shkode pa posábimo, ino se je ko-
maj pòsno spomnimo. Kar malo ali nizh
ne pomága, nsh fkerbí; kar je pa nar-
potrébnishhi, v' nimar pushamo, ino sa-

nizhújemo: kér je ves' zhlovek k'svuna-
njimu nagnjen, ino se rad v' svunanje sa-
kopá, zhe se bersh ne poboljšha.

45. Rasftáva.

Ni vsakimu zhlověku vsiga verjěti.

1. Věrník. Bog! daj mi pomozh
v' britkósti, kér nizh ne veljá
zhlovefhka pomozh. Koljkrat ním
ondí najdel svestòbe, kjer sím mislil!
koljkrat pa sím jo najdel ondí, kjer si je
ním bil svést!

Prasno je tedaj v' ljudí savupati: gotó-
vo pomozh pa imajo pravízni per tebi,
o Bog! Zhěfhen bodi v' všimu, karkolj
se nam pergodí, Gospod - Bog! Slabi ino
nepopolnoma smo: kmalo se gorfámo ino
spreminimò.

2. Kdo je v' všimu takó skerben ino
varen, de bi nikolj v' noběne smóte ali
saderge ne prishel? Kdor pa v' té, o
Bog, savúpa, ino te s' priprostim ferzam
jśhe, ne pade takó kmalo.

Ino zhe tudi v' kake britkosti príde,
bodi v' njih kakorkolj sapleten, ga bosh
vender kmalo réfhil, ali pa potoláshil;
kér tí ne sapustíh v' té védno savupa-
józhih.

3. Rédik je svést prijátel, de bi se
v' vših stískah svojiga prijátla dershál. Tí,

Bog, ti sam si v' vsim nar svestjši, izér pa ga ni tvoje enake. O kakó pámetno je míslila tista sveta duša, ki je rekla: Têrdno je moje serzé, ino v' Kristusu vkorenínjeno.

Ko bi bil jes ták, bi se zhloveshkiga strahú takó bersh ne bal, ino sbadlive beséde bi me ne boléle. Kdo more vse prevíditi? kdo prihódnih slegov se ogníí? Zhe she prevídeno velíkrat ráni, kako bo she le neprevídeno?

4. Ali sakaj si nisim révesh bol prevídil? Sakaj sim tudi tako hitro drugim verjél? — Pa zhlovéki smo: nizh drusiga, kakor slabi zhlovéki, zhe naš tudi mnogi angele ménijo ino imenújejo.

Komu, o Bog, komu bom verjel, zhe tebi nè, vézhni resnízi, ki ne golfá ino ne more golfána biti? Vsaki zhlovek je lashníviz, slab, nestanovíten, ino spotikliv, fosebno s' jesíkam, takó de se mu ne smé prezej verjéti, zhe se tudi na pogled resnízhni vídi.

5. Kako vumro si opomínal, várovati se ljudí! Kér ima zhlovek domá sovráshnike: ino ni verjéti, zhe kdo porézhe: Lej, tù, ali pa lej, tám. Moja lastna shkoda me je svuzhíla, ino Bog, de bi bil po njej varníshi, ino ne nevúmníshi!

‘Váruj se váruj? mi právi nekdo; nikomur ne právi, kar sim ti povédal’.

Ino ko jes molzhím, ino ménim de nih-
zher ne vé, un ne more samolzhati, de-
fi je prej mene profil: temozh gré, ter
mene ino sebe sdá.

V' takih blebetúl ino nepremislivnikov
pestí me váruj, o Bog, ino ne perpušti,
de bi tudi sam ktirkkrat takó storil. Dáj,
de bom vselej resnízhen ino mòshk v' be-
sédi, prekanjen jèsik pa od mene dèlezh
odshèni. Kar sam ne merem terpéti, se
morem skerbnoó varovati, de tistiga tudi
drugim ne storím.

6. O kako dóbno ino mírno ie od dru-
sih molzhati, ino ne prezej vsiga verjé-
ti: ino tudi drugim (slíshanih rezhí) ne
bersh perpovelováti; se malokomu raso-
dévati; le tebe védno, prízhe serzá jiská-
ti, se ne dati od vsaziga viharja besedi
semtertjé gnáti, temozh smíraj sheléti, de
bi bilo vse svunanje ino snotranje po tvoji
volji storjèno.

7. Kako dobro je, kdor hozhe boshjo
mílost ohraniti, ogibati se ljudí! ino po
zhudih ne hrepenéti; temozh le nar bol
po tistimu, kar shivljenje poboljšha ino
serze vnáme.

Koljkim je she shkodila rasglásena ino
presgóda pohválana svetósti! Nasprót pa
tudi koljkkrat je she samolzhèna mílost po-
magala v' temu révnimu shivljenju, kjer je
toljkanj vojsk ino skushnjáv! —

46. Rasstáva.

Per sbadljivih besedah v' Bogá savúpati.

1. Bog. Sin! terdno stoj ino v' mé savúpaj. Kaj so beséde drusiga, kakor hrúm, ki se po lápi rasgubí, pa kamna ne okersí? Zhe si krív, poboljšhaj se rad; zhe te pa vélt ne tóshi, terpi to voljno savólj Bogá. Pazh je slabo, de she shalbesédize ne moresh preslíshati, ki kaj vézhiga ne moresh terpéti.

2. Ino sakáj ti takó majhne rezhí k' ferzu gradó? ali ne sató, kér si she preposveten, ino se prenespametno ljudí bojíš? Kér nozhesh sanizhován biti, satorej se tudi savólj svojih pregréh ne dafh svarítí, ino se s'sgovormi sakrívash. Ali le bol se poglej, ino bofh sposnàl, de she svét v' tebi shiví, ino nizhéurne shelje ljudém biti vshézh.

Kér se she tolkanj braníš, savólj svojih gréhov poníshan ino saframovan biti, je gotóvo, de nisi she prav poníshen ino svétu mertev, ino svét ti ni she kríshan. Ali poslúshaj le moj navuk, ino ne bofh maral sa defét jeser zhlovéshkih besedí.

3. Lej, ko bi se tudi od tebe vse govorilo, kar se more kdo nar hújshiga smíslítí, kaj bi ti vse to shkodilo, zhe bi pustil memo jiti, ino bi te ne bilo nizh

bol mar, kakor pesdirja? Ali bi ti móglo tudi le en laf is glave spuliti? —

Pa kdor nima v' sebi serzá, ino Bogá pred ozhmí, ga lahko vsaka sbadliva beséda vjesí: kdor pa v' mé savupa, ino ne shelí iméti vsiga le po svoji glávi, se zhlovéka ne bo bal. Jest sim sodník ino védník fkrivnóft: meni je snano, kaj se godí; jes posnam krivodela ino krivo-terpa.

4. Od mene je ta beséda (krivíza) prishlá: jest sim perpuftil, de se je takó sgodilo, de bi mnogih serz mífli na dan prishle. Jes bom krivízhniga ino nedolshniga sodil; tode sim hotel prej obá na-fkrívnim poskusiti.

Zhlovefhka sòdba je velíkrat golfíva: moja pa je resnízhná; ne bo overshena, ampak bo obstála. Vezhdelj je fkríta, ino malokdo jo v' pašamesnimu sposnáva: ali pravízhná je vender lé, ino ne more lagati, zhe se tudi nespámetnim ne sdí pravízhná.

5. K' meni se tedaj more v' vsaki sòdbi pertézhi, ino svoji glávi ne verjéti. Kér pravízhniga nizh ne vstráshí, karkolj mu Bog póshle. Ne mára velíko, zhe se tudi kaj po krivízi od njega govórí.

Pa se tudi nizhémurno ne veselí, zhe ga kdo po pámeti isgovárja. Kér mífli, de jes vídim serzé ino mífel, ki ne sòdim is obrása ino po zhlovefhkimu vídu. Ve-

likrat je namrežh pred' mojimi ozhmí napak, kar se ljudém sdí hvale vrédno.

6. V é r n i k. O Gospod - Bog, pravízhén, mogózhén ino poterpeshlív sodník, ki posnásh zhloveshko napzhnost ino slabóšt, bodi mi mózh ino vse savúpanje; kér mi ni sadóšt samo moja véšt. Tí vésh, kar jes ne vém, satorej bi se mógel v'vsa-ki svarítvi ponishati, ino voljnó poterpéti.

Odpústi mi tedaj mílostlivo, kadarkoli nísim takó stóril, ino dàj mi she vézhi poterpeshlívost. Kér mi je boljshi tvoja obílna mílost, sadobíti odpúshenje, kakor mója dosdévna pravízhnost, sgovárjati v' serzu skríte rezhí.

Ino desirávno mi véšt nizh ne ozhíta, se vender sató ne smém pravízhiti; kér bi ne bila pravízhna pred tabo nobéna shíva stvar, ako bi tí néhal mílostlív biti.

47. Rasstáva.

Vse nadlóge sa vézhno svelízhhanje voljnó terpéti.

1. B o g. Sin! ne dàj se premágati od déla, ki si ga savolj mene prevsel, ino nadlóge naj te popolnoma ne potárejo: temozh moje oblube naj te v' vsh per-godbah krepzhájo ino toláshijo. Jest samorem vse obílno ino s' verham poverníti.

Ne bošh se ne dolgo tukaj trúdil, ne smíraj tesháv terpel. Zhakaj she malo, ino bošh vídil nagli vřiga húdiga konez. Prísnà bo neka vúra, ko bo minil ves nepokoj ino terpesh. Majhno ino kratko je vse, karkolj s' zhasam vred prejde.

2. Délaj tedaj svoje déla : svesto se trudi v' mojimu vinógradu, jes bom tvoje plazhílo. Píshi, béri, sdihúj, mólzhi, mòli, moshko terpi vse sopernosti. Vredno je vřiga tega ino drusiga vézhiga bòja vézhno shivljenje.

Príshel bo mír ob zhasu, sa ktiriga Bog vé, ino ne bo vezh fidanjiga dné, ne fidanje nozhí, ampak vézhen dan bo, breskonzhna svetlòba, stanovíten mír, ino pokoj bres fkerbi. Takrat ne bošh vezh djal: Kdo me bo réshil od tega vmerjózghiga shivòta? ino ne bošh tòshil: Jojmene, kako dolgo morem na svétu biti; kér smerti ne bo vezh, ampak popolnoma svelízhanje; britkosti ne vezh, ampak le veselje ino prijetno ino salo továrřhtvo.

3. O ko bi vídil svetníke v' nebésih s' vézhnimi venzi ovénzhane! ino v' koljikimu velizhářtvu ino veselju so sdáj tisti, ki so se nekđaj na svétu sanizhlívi, ino z'o shivljenja nevrédni sdéli! gotóvo bi se prezejdo tál poníshal, ino bi shélil rajřhi pod vsim, kakor tudi le zhes eniga sami-ga biti,

Tudi bi si veselili dní v' temu shivlenju ne shélil, temozh se she le veselíl, sa Bogá kaj terpéti; ino od ljudi sanizhovanímu bití, si nar vézhi dobízhik míslil.

O, ko bi to vumel, ino si globòko v' serze vtísnil, kakó bi se vupal tudi le en samkrat potoshiti? Ali ni vrédno sa vézhno shivlenje vse tesháve terpéti? Ali je kaj majhniga, sgubíti, ali pa sadobíti bòshje kraljéstvo? —

Vsdígni tedaj svoje ozhí v' nebésa. Lej mene, ino vse moje svetníke per meni, ki so na temu svétu terd bòj iméli; sdaj se veselé, so potolásheni, so bres skerbí, ino per pozhítku, ino bodo vékoma v' kraljéstvu mojiga ozhéta prebíváli.

48. Rasftáva.

Od dné vézhnosti, ino od nozhí tega shivlenja.

1. Vérnik. O bláshni ftán nebéshe deshèle! o presvetil dan vézhnosti, ki ga nozh ne vmrazhí, ampak vézhna resníza (Bog) védno rasvetlúje! smíraj veselí dan! smíraj gotóv, ino nikolj ne spremínliv!

Bog hotel, de bi per tísti dan skòrej svétíl, ino de bi vse to zhálno minílo! Svetníkam fzèr she svéti s' vézhno svetlòbo; popótníkam na sèmlji pa le od dé-

lezh, ino kakor v' serkalu (shpéglu). Nebeszhanje vedó, koljkshino veselje je per Bogu; Evni otrózi pa she v' britkostih ino sopernostih na svétu sdihújejo.

2. Malo, pa hudih dní je tega shivljenja, polnih stísk ino britkóst, kjer je zhlovek s' mnogmi gréhi ognúsen, v' mnoge strasti sahomatán, s' mnogmi stráhi obdan, od veliko skerbi rasgublen, od mnogih radovédnost rasmíshlen, v' mnoge nizhé-murnost sapleten, s' mnogmi smotnjávami prepréshen, od mnosiga terpljenja potert, s' skushnjávami obteshen, od flast oflaben, s' vbošhtvam tepen.

3. O kdaj bo konez vsih toljkajn slegov? Kdaj bom od ostúдне gréhov flúshnosti réshen? Kdaj bom míslil samo tebe, o Bog? kdaj bom v' tebi popolnoma vesel? Kdaj bom bres vřiga sadershka, ino v' pravi svojbodnosti, bres vse téshe na dúshi ino na telésu?

Kdaj bo stanovítني, nerasdrashlívi ino gotóvi mír? mír od svunaj ino od snotraj? terdni mír od vsih straní? Ljubi Jesus, kdaj te bom glédal? kdaj ogledoval velizhástvo tvojiga kraljéstva? kdaj mi bosh v' všimu vse? O kdaj bom per tebi v' tvojimu kraljéstvu, ki si ga svojim prijátlam od vékoma perprávil?

4. Révesh ino ptujiz sim pushten v' sovrashnikovi deshéli, kjer so vsakidánje vojske ino velíke nesrézhe. Toláshi me

v' ptujšhini : polájšhaj mi britkoſti ; kér po tebi sdihúje védno moje ſerzé. Tésha mi je vſe, karkolj mi ſvét tukaj veſéliga ponúje. S' tabo ſe ſhelím popolnoma ſkle- níti ; pa ne morem ſhe k' tebi priti.

Rad bi ſe ponebéſzhil ; ali poſvetne rezhí ino nesaterte nagnenja mi ne dadó. Duh ſe hozhe verh vſiga povſdígiti, ali teló me premagúje. Takó ſe jes neſrezhen zblovek ſam ſ' ſabo vojkújem, ino ſim ſam ſebi teſháven ; kér duh ſíli na kvíſhko, teló pa na tla.

5. O, kaj v' ſerzu terpím, ko ſe mi nebéſhke rezhí premíſhlujejózhimu kmalo roj poſvetnih míſel per molítvi naſnúje ! Moj Bog ! ne ſapuſti me, ne sbéſhi v' ſvojimu ſerdu od ſvojiga hlapza. Sablíſkaj ſ' ſvojim blíſkam, ino raſkròpi napzhne podóbe : ſaſhèni ſvoje pſhíze, ino raſpòdi vſe vráſhje naklépe.

Sbèri moje míſli k' ſebi : dàj mi poſa- biti vſiga poſvetniga. Vúzhi me vſih gré- hov gerdóbo prezej ſanizhováti ino ſtu- diti. Pomòsi mi, vézhna reſníza, ſapu- ſtiti vſe nizhémurnoſti. Bali k' meni ne- béſhka ljubéſen, ino bo ſgínila ſpred te- be vſa nezhiſtoſt.

6. Odpuſti mi tudi ino míloſtlivo per- ſanéſi, kaďarkolj per molítvi kaj drusiga míſlim, kakor tebe. Kér réſ, ſpoſnam, na- vádil ſim ſe ſilno raſmíſhlen biti. Velí- krat namrezh niſim ondí, kjer moj ſhivòt

stoji ali sedi; temozh bol ondì, koder se moje misli pasejo.

Ondì sim, kjer so moje misli; ino moje misli so vezhdelj ondì, kjer je tisto, kar ljubim: tistiga se kmalo spomnim, kar je natóri prijétno, ali po navádi ljubo. Kakor si tí, vézhna resniza, ozhitno vuzhít: Kjer je tvoj saklád (shaz) ondì je tvoje serzé.

7. Zhe nebésa ljubim, nebésško rad mislim. Zhe pa svét ljubim, se posvetnih slást veselím, ino sopernost bojím. Zhe teló ljubim, mi telésne rezhí rade v' misli prídejo: zhe pa duhá ljubim, me duhóvne rezhí misliti veselí. Karkolj ljubim, od tistiga rad govorím ino slíshim, ino takih rezhí podóbe s' sabo domú nósim.

Ali blagor zhloveku! ktiri savólj tebe, o Bog! všim stvarém slovo dá; ktiri natóro strahúje, ino telésno poshelejenje s' duhóvno hrepénostíjo krotí; de bi ti s' zhisto véstjo zhisto molítuv daroval, ino vse posvetno od svunaj ino od snotraja sapustivshi vreden bil te v' angelski drushbi zhaštíti.

49. Rasstáva.

Vezhno shivljenje premagovávzam obljudeno.

1. Bog. Moj Sín! ko v' sebi zhutísh od Boga dáne shelje do vézhniga svelízhanja, ino bi per tazih sheljah is vmerjózhiga teléša rad shel, nespemínama glédat mojo svetlòbo: rasshíri tazhaf svoje ferzé, ino ga s' letemi svétmi sheljámi vsíga napòlni.

Sahváli, koljkor nar vezh moresh, bòshjo dobróto, ki f' tabo takó mílostlivo ravná, te ljubesnívo objískúje, možhno vnéma, mogózhno vsdigúje, de od lastne téshe (flabósti) na sèmlji ne obtízhísh.

Pa ne méni, de tvoja misel ali tvoj trud to storí, ampak le bòshja mílost ino vsmílenje: de bi bil boljshi ino ponishníshi; de bi se sa prihódni bòi perprávlal, se mene is vsíga ferza dershal, ino si persadéval, mi s' gorézhjo ljubesnjo flushiti.

2. Sín! velíkrat vidísh ogenj, pa ne bres díma. Takó tudi nektèrih shelje v'nebó puhté, pa vender niso bres skushnjáv iao teléšniga poshelenja.

Tedaj ne jíshejo same bòshje zhastí, ki kaj prísílno Bogá prósijo. Take shelje so vezhkrat tudi tvoje, ktíre si djál, de so

tako serzhne, dokler ni nizh zhiftiga ino popolnoma, kar lastna ljubésen omádesha.

3. Pròli, kar je meni ljubo ino zhaftí-livo, ne kar je tebi prijetno ino hasno: kér ti morejo, zhe práv premíslíh, mo-je narédbe ljubíhi biti, kakor tvoje she-lje, ino kakor vse, kar rad imásh. Pos-nam tvoje shelje, ino slíshim te pogosto sdihováti. Bi she rad bil svojboden v' zha-fti bòshjih otrók: te she mika vézhni dóm, ino nebélhka veselja polna deshela.

Ali tiste vure ni she: temozh drúg zhas je sdai, zhas namrezh vojske, ter-plenja ino fkušnje. Shelíh s' nar vik-fhi dobróto napólnjen biti: ali sdaj ti je she ni mozh dosézhi. Jest sim, zhakaj me, de pride bòshje kraljéstvo.

4. Mej temu te morem she na svétu pos-kufhati, ino v' marsikomu vuriti. Tolá-shen bosh vzhasi, popolnoma dovoljen pa nè. Bodi tedaj krepák ino junásk v' dja-nju ino v' terplenju sopernost. Nóv zhlo-vek moresh biti, ino v' drugázhjiga mo-shá se spreorberníti.

Velíkrat moresh délati, kar ti ni ljubo: ino kar ti je ljubo, moresh sapustíti. Kar bo-do drugi hotli, se jim sgodilo; kar bosh pa ti hotel, bo takó ostálo. Kar bodo drugi ré-kli, se bo poslušhálo: kar bosh pa ti ré-kel, se bo sanizhovalo. Drugi bodo prófí-li, ino bodo doségli: ti bosh prófil, pa ne bosh nizh dobil.

5. Drugi se bodo med ljudmi slovíli; od tebe pa se bo molzhálo. Drugim se bo to ali to savúpalo, od tebe pa bodo míslili, de nisi sa nízhi. Natóra bo vzhási sató shálostna, ino veliko vojsko iméla: pa vèlik dobízhik ti bo, zhe molzhé poterpísh. V'teh ino veliko tazih skufh-njah pokáshe svésti bòshji flushábník, koljko se more satojóvati, ino v'vsh rezhéh premagóvati.

Skorej v' nobèni rézhi si ni tréba toljkanj vmréti, kakor de vidísh ino terpísh, kar ti je soperno; poséбно, kadar se ti káj nesprístniga ino v' tvojih ozhéh pras-niga velí. Ino kér se víkshi oblásti ne vupash vstaviti, dokler si pod góspósko, se ti jináko sdí, po pomígu drusih se ravnáti, ino vso svojo voljo satojóvati.

6. Ali premíslí, „Sín! sad taziga terple-nja, kako naglo bo konez, ino koljkshno plazhílo sató! ino se ne bosh vezh potoshóval, ampak she le poterpé veliko veliko tolashbo imel. Kér bosh sa majhno ino radovóljno sídanjo satájbo svojih sheljá, v'nebésih smíraj vse po svojih sheljah imel.

Tam bosh namrezh najdel vse, kar bosh hotel: vse koljkor ti je mogózhe sheléti. Tam bosh imel vse dobro, bres straha kdaj vezh svòje frézhe sgubiti. Tam bo tvoja volja ino moja le ena; tvoja ne bo hotla nízhi ptujiga, nízhi po-

sébniga. Tàm ti ne bo nihzhe sabávlal, nizhe se zhes-te potoshóval; nihzhe ti ne bo na pótu, nihzhe nasprót; temozh vse, kar bi rad, bošh préd sabo popolnoma imel, ki bo vse tvoje shelje nalitilo, ino sverham spolnílo.

Tam bom vrazhóval slavo sa preterpléno framòto, velizhástvo sa shálost, ino sa posledno mésto, kr ljévi sédesih vézhno. Tam se bo pokásal sad pokorshine; ojstra pokóra se bo v' vesélje spemíníla, ino poníshna podloshnost bo f'zhashtjó ovenzhena.

7. Vklánjaj se tedaj na svétu všim; ino ne vpráshaj, kdo je to ali to rékel ali vkásal; temozh to nar bol škerbi, de vse rad na - se vsamešh, ino svešto štorísh, naj ti ali tvoj vikšhi, ali nishji, ali pa tvoje enáke kàj vkáshe ali rèzhe.

Naj jít'he kdo tega ali tega; naj se hvali eden teh, eden teh rezhí; naj bo kdo tudi pohválen ino pohválen: ti sa vse to nizh ne máraj, ampak svojiga sanizhovánja ino pa moje všhézhnosti ino zhashtí se veselí. To morešh sheléti, de bi bil v'tebi, shivimu ali mertvimu, Bog védno zhéshen.

50. Rasstáva:

Molttuv sháloftniga.

1. V é r n i k. Gospod - Bog, nebéshki Ózhe! bodi sdaj ino vézhno hválen, kér se je sgodilo, kakor si hotel, ino vse, kar naredish, je dobro. Tebe naj se veselí tvoj hlapez, ne sebe, ino tudi drusih stvartí né: dokler tí sam si pravo veselje, tí moje vúpanje, ino moje plazhílo: tí moje svelízhanje, ino moja zhaft, o Bog!

Kaj imá pazh tvoj hlapez, de ni od tebe prejel, tudi bres vřiga svojiga saflushenja? Vse, kar si dal ino narédil, je tvoje. Révesh sim jest, smíraj v' trudu od mladiga; ino milo se mi déla; vzhafi mi tudi solsé prídejo v' ozhí, ino se sazhnem jokati, kér ne morem terplenju odjiti.

2. Mírniga veselja shelím: mirú tvojih otrók bi rad, ki jih s' svetlôba svoje mílosti rasveselúješ. Zhe mi dafh mír ino svéto tolashbo, ti bo dúsha tvojiga hlapza poboshna od veselja zhaft ino hvaló prepevála.

Zhe se mi pa íkríješ, kakor velíkrat storíš, ne bom mogel pó ftesí tvojih sapoved hoditi; ampak klezhé na persa terkati, de se mi ne godí takó, kakor vzhérej ino pred vzhérenjam, ko se je tvoja ljuzh

nad mano svetíla, ino sim bil pod tvoji-
mi perúti v'savétju pred sílnimi skušh-
njávami.

3. O pravízni ino vézhno zhaštítlivi
Ozhe! perfhla je vura skušhnjáv tvojimu
hlapzu. Ljubesnivi Ozhe! spodóbi se, de
tvoj hlapez sdáj káj sa - te terpí.

O vézhne hvale vrédni Ozhe, perfhla
je vura, ktiro si od vékoma prevídil, de
sdáj tvoj flushabnik nekoljko zhasa od
svunaj omagúje; v' serzu pa f'tabo vezh-
no shiví; de je sdáj majhno od ljudi sa-
nizhován, poníshan ino v' tal pomandrán;
od terplenja ino slabósti potart: ob sárji
nove ljuzhi pa sopet f'tabo vstáne, ino
v' nebesih zhašt prejme. Svéti Ozhe, tí si
takó narédil ino hotel; ino kakor si vka-
sal, se je sgodilo.

4. Pa to je milost tvòjimu hlapzu, is
ljubésni do tebe na svétu, koljkorkrat, od
kogar ino kadar hozhesh, terpéti ino stí-
kanimu biti. Bres tvoje svete volje ino
prevídnofti se samo od sebe na svétu nizh
ne sgodí.

Dòbro je sa - me, de si me po-
níshal, o Bog! de se tvojih pra-
vív vuzhím, ino napúh ino prevsét-
nost serza sapustím. Dòbro je sa - me, de
je moj obras framòta pokrila: de bol per
tebi, kakor per ljudéh toláshbe jíshem.

Navuzhil sim se tudi is tega, tvojih
pesapopadlívih sodeb bati se, ki tèpesh

pravízhniga ino kervízhniga, obá po pravízi ino po saflushenju.

5. Sahválim te, de mi v' mojih hudo-
bíjah nifi persanáshal, temozh me ojstro
strahováł, britko mehzhál, ino od svu-
naj ino od snotraj stískal.

Nizh me pod nébam ne more potolashi-
ti bres tebe, moj Gospod-Bog, nebéshki
dúsh osdravník! ki ránišh ino os-
dravlašh, ki pelášh v' gròb, ino
spet nasáj. Tvoja strahováčka je nad
mano, ino tvoje shíbe me svúzhajo.

6. Lej v' tvojih ròkah tím, ljubi Ozhe!
tvoji svarívni shíbi se perpogújem. Tépi
le tépi moj herbet ino gnját, de svojo
lesnòbo vkrívlam po tvoji vólji.

Narédi me bogaboježhiga ino ponishni-
ga vuzhénza, kakor si vselej dobrotliv
bil, de te slušham o pomígu. Tebi dam
popravlati sebe ino vse svòje: kér je
boljšhi tukaj strahovanimu biti, kakor
v' vézhnosti.

Tí vésh vse ino vsako posébe, ino nizh
ti ui v' zhlovešhki vésti skritiga. Prej,
ko se kaj sgodí, vésh, de se bo sgodilo:
ino ne potrebúješh, de bi ti kdo pové-
dal, ali spomnil, kaj se na svétu godí.
Tí vésh, kaj me boljšha, ino koliko me
pomagajo brítкости od gréhov rjóvine zhi-
stíti.

7. Ravnáj s' mano po svoji svéti volji,
ino ne saversi me gréshnika, nikomur

bol ino gotóvšhi, kakor tebi, snaniga.
Daj mi, o Bog! véditi, kar mi je tréba
véditi; ljubiti, kar je vrédno ljubiti; hva-
liti, kar je tebi nar bol všhézh; veliko
zeníti, kar tí veliko zenísh; ino sanizho-
váti, kar je pred tabo negnúšno.

Ne daj mi soditi po svunajnimu vídu,
ne pogovorov nespametnih ljudi pobéra-
ti; temozh po resnízi vídne ino duhóvne
rezhí prevdarjati, ino si smíraj nar bol
persadévati tvojo svéto voljo sposnati.

8. Zhloveshki vum se v' sòdbi velíkrat
golfá; ino ljubívzi sveta se golfájo, ki le
vídne rezhí ljubijo. Ali je zhlovek sato
bolíshhi, ko ga drugi bol zhišlajo? —

Goluf golfá golúfa, nizhémernik nizhé-
mernika, flépiz flépiza, bolník bol-
níka, ko ga povikshúje; ino gotovo
ga she le bol osramotí s' prasno hválo.
Koljkor kdo per tebi, o Bog,
veljá, toljko veljá, ino nizh vezh,
pravi poníshni svéti Franzhíshk

51. Rasstáva.

*Kdor je preslàb sa velike dèla, naj pa
majhne pridno dèla.*

1. Bog. Sín! ne morešh védno v' sve-
tostí goréti, ne svétih rezhí neprenéhama
globòko tuhtati; temozh vzhafi savóljo

perve popázhnosti na nishje se podáti, ino tésno strohlíviga shivlenja, zhe tudi s' nejevóljo ino f' studam, nositi.

Dokler bošh v' vmerjózhimu telésu, bošh stud ino tesháve v' serzu obzhutoval. Tréba je tedaj velíkrat v' telésu zhes telésa tésno sdihováti, kér ne morešh védnó v' duhóvnih rezhéh ino v' boshjimu premishlovanju biti.

2. Takrat ti je dóbno níske ino svunáti je déla v' roke vséti, ino v' dobrimu djanju se ponovíti; mojiga prihóda ino nebés'hkiga objískanja f' terdnim savupanjem zhakati, svoje sapushenje ino serza pushábo voljnó terpéti, dokler te sopet ne objíshem, ino od vlih tesháv ne réshim.

Kér bom narédil, de bošh všiga terplenja posábil, ino v' serzu mír imel. Svétih písem planjáve bom pred tabo rasgernil, de bošh s' rasshíranim serzam sopet po stesi mojih sapoved hòdil, ino rékel: Sidájno terplenje ni vrédno prihódne zhaftí, ki se bo naú nami rasodéla.

52. Rashtáva.

Zhlovek ni vréden toláshbe, ampak terplenja.

1. Vérnik. Gospod! nísim vréden tvoje toláshbe, ne kakiga duhóvniga objí-

fkanja: torej po pravizi s' mano ravnásh, zhe me révniga ino bres toláshbe pustish. Ko bi mogel tudi morjé sòls stozhiti, bi vender tvoje toláshbe ne bil vréden.

Drusiga nisim vréden, kakor tepésa ino strahovánja, kér sim te takó ino toljkrat rasshálil, ino se v' mnogih rezhéh silno pregréshil. Zhe tedaj práv premíslim, nisim vréden nobéne tudi nar manjšhi toláshbe.

Ali tí, dobrótlivi ino milóstlivi Bog, ki nozhesh pogublenja svojih stvarí, se poníshash svojiga hlapza bres vřiga nje-góviga saflushenja, ne po zhloveshko ampak po bòshje toláshiti, de bi bogástvó svoje mílosti v' slabih pofódah (v' gréshnikih) rasodel. Tvoje toláshbe so namrezh vse drugázhe, kakor zhloveshke.

2. Kaj sim dòbriga storil, o Bog, de mi nebeshko toláshbo dajesh? Nobénih dòbrih del se ne vém spomniti; samo tó vém, de sim bil smíraj k' hudimu nagnjen, ino k' poboljšhanju lén. Réf je to, ne morem tajíti: ko bi drugazh govoril, bi mi bil tí nasprót, ino nihzher bi me ne mogel sgovoriti.

Kaj sim pazh s' svojmi gréhi drusiga saflúshil, kakor pekel ino vézhni ogenj? — V' resnízi sposnám, de sim vsiga saframovánja ino sanizhovanja vréden: ino de se

mi ne spodóbi med tvoje bogabojézhe pri-
játle shtéti se.

Ino defi mi ni prijetno tako govoriti,
morem vender po pravízi soper sebe
svojih gréhov se obtoshiti, de loshej
vsmílenje per tebi sadobím. Kaj zhem rë-
zhi, ves poln krivíz ino framòte?

3. Nizh drusiga ne vém rëzhi, kakor
to: Greshíl sim, o Bog! vsmíli se me,
odpústi mi! Pusti me nekoljko zha-
sa svoje nadlóge obshalováti,
préden pojdem pod zherno sëm-
ljo, pokríto s' smertno tmó.

Ino kaj hozhesh iméti drusiga od takó
krivízhniga ino révniga gréshnika, ka-
kor de se kasa ino ponísha savólj svojih
hudobíj? V' pravimu kasu ino v' serzhni
poníshnosti je vupanje odpushtenja; ránje-
na vést se s' Bogam správi, sgublèna mí-
lost se spet sadobi, zhloveku se ni bati
prihódniga bòshjiga serda; ino Bog ino
skasána dusha se veseló objámeta.

4. Poníshen gréhov káf ti je, o Bog!
prijetna darítev, veliko prijetníshi, kakor
lepodishézhe kadílo. To je tudi tisto pri-
jetno masílo, s' kctirim si si nekdej dal
svoje svete noge masati, kér skasániga
ino poníshniga serza nifi she nikolj sa-
vergel.

To je perbesháljshe pred vrágovim ser-
dam. Tù se opère ino omíje vse, karkolj
se je prej s' napzhnim djánjam omádeshovalo.

53. Rashtáva.

Bòshja mîlost ne prebîva v' posvetnimu serzu.

1. Bog, Sin! moja mîlost (gnada) je drága rézh: ne terpí továrshiva s' svunajnimi rezhmí, ne s' posvetnim veseljam. Torej moresh vse, kar ji je nasprot, savrézhi, zhe jo shelísh v' sé dobiti. Pojdi v' samòto: bodi rad natihama: ne jíshi se s' ljudmi pogovárjati; temozh rajshi Bogá pohlévno mòli, de omezhèno serzé ino zhisto vést sadobísh.

Ves svét ti bodi sanizháv: Bogú slušiti pa ti bodi od vîga nar ljubíhi. Kér ne moresh moj prijátel biti, ino pa tudi posvetnih rezhí se veselíti. Snanze ino ljube prijátelje moresh sapustiti (zhe je tréba), ino vîm posvetnim tolashbam slovó dati.

Takó opomína svéti apostel Péter, de morejo Kristusovi véрни na temu svétu kakor ptujzi ino popótniki shivéti, ino telésno duhu nasprotno poshelenje premagováti.

2. O koljkshino savupanje bo imel tisti per svoji smerti, ktiriga nobeno nagnenje na svét ne véshe! Ali bolni vîm ne pogáje, kaj je to: lozheno serzé iméti od vîga; ino shivínski zhlovek ne posná svojbodnosti snotranjiga zhloveka.

Zhe se tedaj misliš poduhóvšiti, se moreš všim stvarém odpovedati, blishnim ino daljnim, ino se nikogar bol bati, kakor sam sebe. Ko bi sam sebe popolnoma premágal, bi tudi drúgo lóshej.

Popolnoma premág je namrezh sam sebe takó vkrotiti, de je teló pameti, pamet pa meni v' všimu pokórna; tak je práv sam svoj premagováviz ino svetá gospodováviz.

3. Zhe se shelíš takó vpopólnomati, moreš moshko sazhéti, ino v' koreníno sekíro samahnúti, de isruješh ino satáreshh v' sebi skríto ino neróдно lastno ino svétovo ljubésen.

Is leté hudobíje, is nápszne lastne ljubésni namrezh, svíra vse, karkolj je tréba s' koreníno vred satréti. Ino ko to hudobíjo vkrotíš ino satáreshh, besh imel potlej smiraj dovólj mirú ino pokója.

Ali kér se jih takó malo persadéva si popolnoma vmréti, ino zhisto is sebe jíti; torej ostánejo v' serzu nepokójni, ino se ne morejo nikolj v' dúhu verh sebe povsdígniti.

Kdor pa hozhe svojbodno s' mano shivéti, more vse svoje napzhne ino pregréshne nagnenja satréti, ino na nobéno stvar ne is lastne ljubésni lakomno serzá navesáti.

54. Rasstáva.

Nagibi natóre ino mílosti bòshje.

1. Bog. Sín! skerbnó si imej na svúmu nagíbe natóre ino mílosti, kér stje si obé nasprót, tode takó skriváj, de ju komaj duhovni ino popolnoma rasvetleni zhlovek raslózhi. Vsi szér shelé dóbro, ino s' besédo ino s' djanjam kaj dobriga ménijo; ali podóba dobriga marskoga golfá.

2. Natóra je prekánjena: jih velíko vlé-zhe, sapléta ino golfá, ino sama sebe védno jíshe: Mílost pa je priprósta: se váruje tudi senze gréha: ne sna golfáti, ino vse le savolj Bogá déla, v' ktirimu tudi sadnizh mirúje.

3. Natóra nozhe vmréti: nozhe skís-kana, ne premagana, ne podloshna biti, ne sama rada se v' pokórschnost podáti: Mílost pa se krotí, se brani poshelenju, se rada v' pokórschnost podá, je rada premágana, ino nozhe biti samopashna, temozh rada pod straham.

Ne sheli zhes nikogar gospodovati, temozh Bogú v' všimu svojimu shivlenju djanju ino bitju pokorna biti: ino se je perpravna savolj Bogá vsakimu zhlovéku poníshno vklánjati.

4. Natóra déla le sa svoji príd, ino si jíshe per drusih kakiga dobízhka: Mí-

loft pa ne jíshe svojiga dobízška ino poboljška, ampak tudi drusih práda.

5. Natóra je rada pozhešhena ino povsdignjena: Míloft pa vso hvalo ino zhaft svesto le Bogú dáje.

6. Natóra se bojí sanizhovánja ino saframovánja: Míloft pa se veselí savóljo Jesufoviga iména framòto terpéti.

7. Natóra rada postáva ino pozhíva: Míloft pa ne more bres déla biti, ampak rada sa délo príme.

8. Natóra jíshe dragih ino sálih rezhí, ino sanizhúje révne ino ojstre: Mílofti pa je priprósto ino poníshno ljubo: se ne framúje hodnízhne, ali stáre obléke.

9. Natóra gléda le po zhašnimu, je posvetniga dobízška veselá; zhašne shkode pa sháloftna, ino majhno narobe beséda jo vjesí: Míloft gléda pa po vézhnimu; se ne navéshe na zhašno, sguba kake rezhí je ne vshalostí, ino sbadlíva beséda je ne rasferdí.

10. Natóra shelí minlívih rezhí: Míloft pa ima svoj saklad ino svoje veselje v'nebésih, kjer nizh ne prejde.

11. Natóra je lakomna, rají vsáme, kakor dá; ino imá ráda káj lastniga ino sama sa-se: Míloft pa je pobóshna ino tudi drugim dóbra; nozhe nizh posébe; je s' majhnim sadovóljna: mílli de je blagorshi dajáti, kakor dobívatí.

12. Natóra ljubi stvarí, svoje teló, prasne rezhi, ino pogóvore: Mílost pa shène k' Bogu ino k' zhednostim; se stvarém odpovedúje, beshí pred svétam, sovráshi telésno poshelenje, se postopánja váruje, ino se framúje ozhítno perkaso-váti se.

13. Natóra imá rada kako svunájno veselje, de se pozhutkam dóbno godí: Mílost se pa shelí v' Bogu veselíti, ino v' narvézhi dobróti zhes vse shelívno radováti.

14. Natóra ravná vse v' svoji dobízhi ino poboljšhi; ne more storíti nizh sástonj; temozh vupa s' svojimi dobrótami ali toljko, ali pa she vezh dosézhi; ali pa hválena biti, ali pa se komu perku-píti; ino hozhe, de bi se njene djanja ino darí veliko zeníle: Mílost pa ne jí she nizh zhasniga, ino tudi nobéniga drugiga plazhíla né, kakor samiga Bogá; ino potrebnih zhasnih rezhi vezh ne shelí, kakor samo toljko, koljkor ji je pomaglívo, vézhno svelízhanje sadobiti.

15. Natóra je veselá veliko prijátlov ino snanzov, se hvali shlahtniga stanú ino imenitniga rodú, se bogatínam perlisúje, mogózhnim vse perterdúje, ino svojim enakim práv dáje: Mílost pa tudi sovrásh-nike ljubi, ino se ne hvali velíke trume prijátlov; malo mára sa kraj ino stan svojiga rodú, drugazh zhe je bila ondí vézhi krepóšt.

Imá rajšhi vboshiza, kakor bogatina: bol málva nedólshniga, kakor mogózhniga; ljubíhi ji je resnízhni, kakor svijázh: bogabojézhe opomína védnó k' zbedalje vézhi svetósti, ino bòshjimu Sinu v' zhédnostih biti enákim.

16. Natóra se zhes pomanjkanje ino nadlóge kmalo potóshi: Mílost pa vboshtvo stanóvítno (ino poníshno) terpi.

17. Natóra vse k' sebi vlézhhe, se sa-se s' jesíkam ino f' pestjó poganja: Mílost pa vse v' Bogá obrázha, is ktiriga vse isvíra: si nizh dobriga ne perpisíhúje; ne baha, se ne prepíra, ne déla svoje pameti boljshi od drusih, ampak vse svoje mísli, ino ves svoj rasvum vézhni modrósti ino bòshji sòdbi srózhúje.

18. Natóra je radovédna fkrivnóšt ino novíz, se rada ozhítno perkasúje, ino shelí mnogo sama fkusiti; bi se rada slovíla ino le tisto délala, po ktirimu hvale ino zhudbe prídejo: Mílost pa ne mara sa nove ino zhudne rezhí; kér vsa radovédnost svíra is stáre popáke, ino ni nizh noviga ino stanóvítniga na svétu. Torej rajšhi vuzhí pozhútke krotiti, nizhémerne ljubésni ino prasniga bahánja se várovati, kar je hvale ino zhuda vrédno, poníshno fkrívati, ino v' vsih rezhéh ino v' vsaki vuzhenósti le prída, ino pa bòshje zhaští ino hvale jiskáti. Nozhe sebe, ne káj svojiga hvaliti; temozh le Bogá, ki vse

is same ljubésni dáje, sheli v' njegovih daréh blagoslovíti.

19. Ta mílost je nadnatórna ljuzh, ino poleben boshji dár. Je snamnje svolenih, ino saštáva vézhniga svelízhanja, ki zhloveka od ljubésni do posémljiskiga k'nebésnikimu povsdigúje, ino is teléfniga duhóvniga déla.

Zhe se bol tedaj natóra krotí ino premagúje, vézhi mílost se sadobí; ino tako se zhlovek per vsakidanjimu novimu boshjimu objískanju v' serzu po podóbi boshji ponóvla.

55. Rasštáva.

Spázhnost nashe natóre, ino mózh mílosti boshje.

1. V érník. Moj Gospod - Bog! ki si me po svoji podóbi ino enakosti vstváril, dáj mi to mílost, ki je po tvojimu navúku toljkshina, ino meni k' svelízhanju takó potrebna, de svojo hudòbno natóro premágam, ki me v' gréh ino v' pogublenje vlézhe.

Kér zhutim v' sebi gréhovo postávo nasprótno dúhovi postávi, ki me vklénjeniga síli telésu v' mnogih rezhéh flushiti: ne morem se njenim strastam vbraniti, zhe mi tvoja presvéta, gorézhe v' serze dana mílost ne pomága.

Tvoje mîlosti, ter velike mîlosti je tréba, de svoje napáke premágam.

2. Natóra je she od mladiga védno k' húdimu nágnjena. V' pervimu zhlovéku Adamu se je namrezh popazhila ino greshé pohudòbila, ino leta popáka se je v' vse zhlovehtvo raslíla: takó de je natóra od Bogá szér dòbra ino sveta stvarjena, sdáj v' gréshno ino v' slabo spreobernjena, kér je sama od sebe le k' húdimu ino posemljiskimu nágnjena.

Majhna mózh, ki ji je she ostála, je jiskrizi enáka, ki v' perhávkí shiví. Ta jiskriza je natórna s' veliko tmó obdána pamet, ki she nekoljko pogáje dóbro ino húdo, lozhi resnízo od lashí, defí ne more storíti, kar sposná, de je práv; ino tudi resníze ne vídi vezh popolnoma, ino sdrávih (zhístih) sheljá nima.

3. Od tot pride, o moj Bog! de mi je snotrajnimu zhloveku tvoja postava všhézh, ino vém, de so tvoje sapóvdi dóbre, pravízhne ino svete, ki vse húdo prepovedújejo, ino pred gréham beshati vuzhé.

Ali s' telésam vender le gréhovi postávi flushim, kér rajshi poshelenje, kakor pamet flusham. Od tod pride, de imam dóbro rad; ne storím pa nè. Torej marškda j velíko dóbriga obètam; pa ko tvoja pomozh mojo slabost ne podpér

ra, prezej odskózhim ino popustím, zho se mi koljkaj vprè.

Torej se sgodí, de pot popolnomasti posnám, ino dôst vém, kakó bi mogel storíti; ali moja spazhnost mi je na potu, de se ne poboljšham.

4. O kakó možnó mi je réš tréba tvoje mílosti, o Bog! dóbro sazhéti, dělati ino dognáti! Bres njè ne samorem níz: s' njo pa vse v' tebi.

O réš nebéska mílost! bres ktire ni nobeniga lastniga saflúshenja, ino noben natórni dar níz ne veljá. Bres tvoje mílosti, o Bog! ne veljajo per tebi níz ne vumétnosti, ne vuzhenósti, ne bogástvo, ne lepóta, ne mózh, ne gláva, ne sgo vórnost.

Kér so natórni daróvi dobrim ino hudobnim obzhno rasdeleni: svolenih selební dar pa je mílost ali ljubésen: kdor je s' njo sasnámjan, je vréden vézhniga shivlenja. Toljka je ta mílost, de bres njè ne veljá níz ne dar prerokovanja, ne dar zhúdeshov, ne ktirigakolj globóziga premíshlovánja. Ino sbe véra, vupanje ino druge zhednosti ti niso prijétne bres mílosti ino ljubésni.

5. O prebláshna mílost! ki vbósiga v' dúhu s' zhednostmi obogátíh, ino v' mnogímu blázu bogátiga is serza poníshniga délah, bali, pridi v' mé: napolni me sgodaj s' svojo tolashbo, de

moj duh od truda ino suhôte ne opê-
sha.

Prósim, o Bog! daj mi najti mílost pred
tabo; kér mi je sadôsti tvôja mílost, zhe
tudi nizh drusiga ne dobím, kar natôra
poshelí. Zhe tudi she toljko shushnjáv
ino britkôst nad-me pride, se ne bom
nizh hudiga bal, ako je le tvôja mílost
per meni.

6. Ona mi je krepôst: ona mi svet ino
pomózh. Od vsih sovráshnikov je mogozh-
nisthi, ino od vsih módrih modréjšhi. Vu-
zhítelza je resníze, vadítelza svétosti,
ljuzh serza, toláshitelza v' stískah, odgán-
javka shalosti, hudiga strahú odjemav-
ka, pobóshnosti redítelza, ino sols das-
jávka.

Koga sim bres njê drusiga, kakor súh
lêf, ino trôhel hlód, ki ni sa nobéno
rabo? Tvoja mílost bodi tedaj, o Bog!
védno per meni, ino naj me naredí skerb-
niga délavza dôbrih del. Po Jesusu Kri-
stusu, Sínu tvojimú. Amen.

56. Rasstáva.

*Satajováti se, ino Kristusa v' krishu
posnémati.*

1. Bog. Sín! koljkor bosh is sebe shel, toliko bosh v' mé prišel. Kakor nizh svu- najniga posheleti v' serzu mír dela, ta- kó sam sebe v' serzu sapustiti s' Bogam skléne.

Hozhem, de se v' mojo vóljo popolno- ma srozhísh, bres pregovora ino potóshbe. Hòdi sa mano: jest sim pot, res- níza ino shivlenje. Bres póta se ne hòdi: bres resníze ne sposná: bres shivlenje ne shiví.

Jest sim pot, po ktiri moresh hoditi; resníza, ktiri moresh vérovati; shivle- nje, ktiro moresh vupati. Jest sim ne- greshlíva pot, nesmotlíva resníza, vézh- no shivlenje.

Jest sim nar rávnishí pot, nar víkshí resníza, pravo, svelízhavno, nevstvárje- no shivlenje. Zhe ostánesh na moji poti, bosh resnízo sposnál; ino resníza te bo osvojbodila, ino bosh vézhno shivlenje doségel.

2. Zhe hozhesh v' vézhno shivlenje prí- ti, shívi po sapóvdah. Zhe hozhesh res- nízo sposnátí, vérovaj meni. Zhe ho- zhesh popolnoma biti, prodaj

vše, (lòzhi serzé od vřih řtvarí). Zhe hozheřh moj vuzhènz biti, satajúj se.

Zhe hozheřh vézhno shivlenje sadobiti, sanizhúj řidánje. Zhe hozheřh v'nebèřih povíkřhan biti, ponishúj se na řvetu. Zhe hozheřh s' mano kraljováti, nòři s' mano krish; kèr le řlushábniki krisha najdejo pot véžhniga shivlenja ino prave ljuzhi.

3. Vèrnik. Gospod Jesuf, Kristuf! kèr je tvòja pot ořka ino od řveta sanizhována, daj mi řvet sanizhováje tebe pořnémati; dokler hlapez ni vezh, kakor njegòv gospod, ino vuzhènz nè zhes řvòjiga vuzhenika.

Naj se tedaj vádi tvoj řlushábnik tvoje poti, ker ni drugje sa-me svelizhanja ino prave řvetòřti. Karkolj drusiga bèrem ali řlíšhim, me ne veselí ino ne pokrepzhá popolnoma.

4. Bog. řín! kèr vše to véřh, ino ři brál, blagor ti, zhe tudi takó řtoríšh. Kdor imá moje sapòvdi, ino po njih shiví, on me ljubi, ino jes ga bom ljubil, ino se mu raso-del, ino ga k' sebi v'kraljèřtvu řvojiga ozhéta na kraljevi řédesh pořádil.

5. Vèrnik. Gospod! naj se mi naj takó sgodi, ino dàj mi sařlushiti, kar govoríšh ino obètařh. Is tvojih ròk řim prejel krish; nòřil řim ga, ino ga bom

do smerti, kakor si mi ga nalóshil. Rél shivlenje dobriga mníha (ino vsáziga bogaboježhiga Krístjana) je krish ino vója v' ráj.

Sazhel sim; nasáj ne smém, odstópiti se ne spodóbi. Nùj, bratje! pòjdimo pred seboj! Jesuf bo našh tovársh. Savólj Jesusa smo letá krish na-se vséli, savólj Jesusa ga nosimo do smerti. Našh vojvoda ino prednámiz bo našh pomagáviz.

Lejte! našh králj gré préd nami, ki se bo sa naš vojskovał. Junášhko jo hitímo sa njim; nobén se nizh ne bòj. Sklenímo moshkó vmréti v' bòju; ino ne déljamo svoji zhašti framòte, de bi pred krisham besháli.

57. Rasstáva.

Ne smémo biti prevezh pobiti, zhe v' kakshen gréh pádemo.

1. Bog. Sín! bol mi je vshézh porer-peshlívost ino poníshnost v' nesfrézhi, kakor preveliko veselje, ino velika pobóshnost v' frézhi. Kaj te majhna rézh, ki se ti je nasprót storíla ali govoríla, toljkanj bolí? Ko bi tudi vezh bilo, kakor je, bi te ne smélo takó rasshaliti: pa naj bo sdáj.

Ni to ne pervo, ne nóvo, ne sadnje, zhe bošh s'he dolgo shivil. — Dokler se ti nizh soperniga ne pergodí, si s'he prezej moshki. Vés'h tudi drugim lepo svétovati, ino serzhnóst dajáti: ko pa do tvojih dúr na naglima britkóst perlomásti, ne vés'h nikolj kaj storiti.

2. Lej, kakó si sláb, kar v' majhnih rezhéh vezhkrat skulísh; vender pa so vse té ino take pergodbe k' tvojimu svelí-zhanju. Isbi si, kakor narbol vés'h, vso tako shalošt is gláve; ino zhe se te prime, vsaj pobíti ino dolgo v' njo sahomatati se ne dáj. Zhe ne morešh vesélo poter-péti, poterpi vsaj voljó. Ino zhe kaj taziga nerad slíshísh, ino nejevóljo zhútísh, potáshi se, ino ne pusti neródne beséde is svojih vúst príti, ktíra bi majhne (slábe) pohújšhala.

Ko se mílošt verne, bo kmalo spet jé-sa potihnila, ino snotrajna shalošt poláj-shana. She shivím s'he, perpravlen ti pomágati, ino te s'he bol, ko prej, potoláshiti, zhe v' mé savúpasth ino pobóshno v' mé klízhes'h.

3. Bodi serzhnéjšhi, ino si s'he vézhiga terplenja svést. Sató ni vse sgublèno, zhe si vezhkrat v' britkosti, ali v' velikih skušnjàvah. Zhlovek si, ne Bog: mesó, ne zhisti dúh.

Kakó zhes'h tí smíraj nespreminliv biti v' dóbrimur, kér so s'he angeli v' nebésih

ino prvi zhlovek v' ráju kmálo omagováli. Jest pobite bersh vsdígmem, ino sposnovávze svojih slabósti f' svojo bòshjo mílostjo oblagodárim.

4. V érník. O Bog! zhes'hèna bodi tvòja beséda, slájs'hi ko méd ino sat v' mojih vustih. Kaj bi v' toljks'hnih britkósti ino stískah sazhél, ko bi me tí f' svòjimi svétmi besédmi ne pokrepzhal?

De le kdaj v' vézhno shivlenje pridem, ne máram, naj terpím sdaj, kar ino koljkorkolj. Daj mi dóbno na svetu skleniti, daj mi frézhno is sveta jiti. Spomni se me, o Bog! ino pelaj me narávno v' svoje vézhno kraljéstvo. Amen.

58. Rasstáva.

Ne prejškováti preskrívnih bòshjih sòdeb.

1. Bog. Sín! ne prepíraj se od preglóbòkih rezhi, ino od skrívnih bòshjih sòdeb. Sakaj je ta (na svetu) takó posablen, ta pa takó povsdígnjen? ta takó sanizhován, ta pa takó zhíflan? Té rezhi preséshejo véš zhlovéshki vum; ino nobèna pámet, ino noben prepír ne samore preglédati bòshjih sòdeb.

Ko ti tedaj húdi kàj taziga svetova, ali kaki radovédes po takimu oprashúje,

odgovòri jim s' prerókam: Pravízhen si, Bog! ino práv so vse tvòje sòdbe. Ino pa: Bòshje sòdbe so resnízhne, ino pravízhne same na sebi. Mojih sòdeb se je bati, ne pa jih presojeváti: kér so zhloveshkimu vumu vselej nesapopadlìve.

2. Tudi saflushenja svetnikov ne prejisjúj, ino ne pretehtúj: kdo je svetéjsi od drusiga, ali vézhi v' nebeshkimu kraljéstvu. Take rezhí velikrat krége, ino prasne prepíre naprávño: ino so prevsétnim ino zhaftílakomnim potúha; is ktire prídejo nevoshlívofti ino raspertíje; kér hozhe prevsétno ta tega, un uniga svetníka imenítiníshiga iméti.

Take rezhí prejisjkováti ino véditi hotéti pa ni le samo prasno délo, ampak tudi svetníkam nevshézh: kér nísim Bog sdrásheb, ampak mirú: ktiriga miru ni v' prevsétnosti, ampak v' pravi poníshnosti.

3. Nektèri se bol v'té, nektèri bol v'té svetníke saljubijo, tode bol is zhloveshke kakor is bòshje ljubésni. — Vsi svetníki so moje stvarí: vsi so od mene mílost ino zhaft prejéli: sa vsáziga saflushenje jes vém.

Jest sim jim s' svojim sladkim blagodárstvam napróč prísheh: jest sim svolene od vékoma posnàl: jest sim jih prej smed

sveta svòlil, kakor oní mene. Jest sim jih f' svojo mílostjo vábil, ino f' svojim vsmílenjam pergánjal: jest jih zhes mnoge skušh-njáve prepélal. Jest jim velíke tolashbe dajál: jest jim stanovitnost dodélil: jest njih poterpeshlívost ovénzhal.

4. Jest posnám perviga ino sadniga: jest vse s' nesrezhèno ljubésnjo ljubim. Meni gré hvala v' vsih mojih svetníkih: meni zhaft ino védno nar vézhi povelizhó-vánje v' vsakimu, kér sim jih takó pove-lizhástil, ino jih bres vřiga njih popresh-niga saflushenja svòlil.

Kdor tedaj koga mojih nar manjših sa-nizhúje, tudi vélziga ne zhaftí: kér sim jest maliga ino vélziga stváril. Ino kdor ktirimu svetníku zhaft jèmle, jo jèmle tudi meni, ino vřim drugim. V' nebeshki-mu kraljéstvu so vsi eno, v' ljubésni med sabo sklénjeni: vsi imajo le ene misli, ene shelje, eno ljubésen v' meni.

5. Ino pa, kar je fhe vezh, mene bol ljubijo, kakor sebe ino kakor svoje saflushe-nje. V' mene namrezh samáknjeni ino lastne ljubésni pozabé so vsi v' mojo ljubésen samíshleni, v' ktiri vesélo pozhívajo. Nizh jih ne more od mene lozhíti, nizh stískati; kér so polni vézhne resníze, ino vsi gorézhi v' nevgašlivi ljubésni.

Molzhe naj potemtákim od stanú svet-níkov vsi telésni ino posvetni ljudjé, ki

drúsigá vesèlja ne posnájo, kakor posvetno. Odjèmlajo ino perdévajo vse le po svojimu nágnenju, ne pa, kakor je vézhni resnízi vséhzh.

6. Per marškomu je nevédnost tega kríva, slásti per flaborasvetlènih, ki snájo malokoga s' popolnoma duhóvno ljubésno ljubiti. Veliko jih s'he natorno nagnenje, ino zhloveshka prijasnost sa té, ali sa té prevsáme, ino kakor v' posvetnih rezhéh vidijo, takó tudi od nebeshkih mislijo. Ali vélik vélik raslózhih je mej tístim, kar posvetni posnájo, ino mej tístim, kar rasvetleni po boshjimu rasodenju véjo.

7. Váruj se tedaj, Sín, tazih rezhí prejškováti, ktire tvojo vuzhenósti preséhejo: s'kerbi rajshi ino glej, de saflúshish vsaj nar manishi biti v' boshjimu kraljéstvu. Ino ko bi tudi kdo védil, ktiri je v' nebeshkimu kraljéstvu svetéjshi ali vézhi od drusih, kaj bi mu pomagalo to véditi, ako bi se sató pred mano ne poníshal, ino mene bol ne zhaštíl? —

Kdor velikósti svojih gréhov ino majhnost svojih zhédnost premíshlúje, ino pa kakó délezh je s'he od popolnomast svetníkov, je Bogú veliko ljubshi, kakor tisti, ki se od njih imenitnosti, ali neimenitnosti prepíra. Boljshi je svetníke s' gorézhmi mo-

lívami ino f'solsámi profiti, ino se v' njihove svéte prošnje poníshno perporózhati, kakor njih skrivnóšt prasno glavobelé prejškováti.

8. Oní so she sadósti ino popolnoma sadovóljni, de bi le tudi ljudje na svétu hotli sadovóljni biti, ino svoje prasne prepíre opustíti. Svetníki se ne hválijo svojiga saflushenja, kér nizh sebi, ampak vse le meni perpíshejo, ki sim jim vse, kar imájo, is neskonzhne ljubésni dodélil.

Toljkshine bòshje ljubésni, ino toljkshiniga veselja so polni, de jim nizhésar ne mánjka, ino ne more manjkati, ne zhaští ne svelízhanja. Vsi svetníki so toljko sami v' sebi poníshnisthi, ino po temu meni blishji ino ljubshi, koljkor bol so poveízhani. Torej je písano: de so poloshivshi svoje venze pred Bogá, pred Jagnjeta popádali, ino ga molíli od véka do véka shivézhiga.

9. Velíko jih poprafhúje, kdo je vézhi v' bòshjemu kraljestvu, ki ne véjo, zhe bodo vrédni tudi nar manjshi v' njemu biti. Velika frézha je tudi nar manjshimu biti v' nebésih, kjer so vsi velíki, vsi bòshji otrózi po iménu ino v' resnizi. Nar manjshi bo zhes jésér (drusih); stóletni gréshnik pa bo pogínil.

Ko so moji vuzhenzi vprasháli, kdo je vézhi v' nebes'hkimu kraljéstvu, sim jim ta odgovor dal: Zhe se ne spreobernete, ino ne pootrózhite, ne pojdete v' nebes'hko kraljéstvu. Kdorkolj se bo tedaj poníshal, kakor to déte le, (ktiriga je bil J'esuf k' sebi poklízal), tisti bo vézhi v' nebes'hkimu kraljéstvu.

10. Gorjé jim, ktirim se sa málo sdí, s' majhnimi vred se poníshati, kér ne bodo mógli zhes níske nebes'hke vrata v' nebes'hko kraljéstvo príti.

Gorjé tudi bogatínam, ktíri imájo she tukaj svoj potoláshik; svúnaj bodo ostáli ino tulíli, ko bodo vbogi v' bòshje kraljéstvo shlí. Poníshni pa, veselíte se, ino vbogi od veselja poskakújte, vashe je bòshje kraljéstvo, zhe le po resnízi shívité.

59. Rasstáva.

*Vse savúpanje védno le v' Bogá
stáviti.*

1. V é r n i k. Gospod! v'koga bom savupal na temu svétu? ali kaj me bo prav tolashilo smed vsih rezhi pod nébam? Ali ne tí, o moj Bog ino Gospod, zhigar všmiljenja ni kraja ne konza? kdáj se mi je she dóbro godílo bres tebe? ali kdaj hudó, ko si bil ti per meni? — Rajshi fim f' tabo réven, kakor bogat bres tebe. Rajshi hozhem f' tabo popótovati na svétu, kakor bres tebe nebésa iméti.

Kjer si tí, ondí so nebésa: kjer pa tebe ni, ondí je smert ino pekel. Tebe she lím; torej morem sdihováti ino klízati po tebi, ino te profiti. Na nikogar se ne morem popolnoma sanésti, de bi gotóvfhi v'potrébah pomágal, kakor samo na-te, moj Bog!

2. Tí si moje vupanje ino vša moja sanáshba: tí moj toláshnik ino nar sveštéjshi prijátel v' všimu. Všaki jíshe le svojiga dobízhka, tí pa le sa moje boljshanje ino svelízhanje skerbísh, ino mi vse v'dobro obrázhash.

Zhe mi tudi mnoge skufhnjáve ino nadloge dásh, vender vse to v' moj príd ravnásh, ki svoje svolenze mnogíterno

skúshash, v' ktirih shúshnjah si rávno
toljke hvale ino ljubésni vréden, kakor ko
bi me s' nebeskim veséljam napolnoval.

3. Tí tedaj, moj Gospod Bog! si vse
moje vupanje ino perbeshaljsi: tebi sro-
zhím vse svòje britkósti ino tesháve; kér
je vse, karkolj poglédam, flabo ino ne-
stanovitno bres tebe.

Kardélo prijátlov nizh ne pomága, ino
mogózhni pomozhníki nizh ne oprávjijo:
prebrísani svetovávzi ne morejo dobro své-
tovati, ne vuzhene bukve toláshiti, ne
kaka draga stvar otéti, ne skrit ino ogra-
jen kraj obvárovati; zhe tí sam ne per-
stópish, ne pomágash, ne svétjash, ne
toláshish, ne otmesh, ne vuzhish ino ne
várújesh.

4. Dokler ni bres tebe nizh, ino ne
more praviga svelizhanja dati, karkolj
mír ino svelizhanje obéta. Tí si te-
daj konez vfiga dobriga; tí visokóst shiv-
lenja, ino globokóst sgovórnosti: ino v' té
zhes vse vúpati je nar vézhi toláshba
tvòjim flushábnikam.

V' té so moje ozhi obernjene: na-te
se sanésem, moj Bog, Ozhe vsmílenja!
Oblagodári ino posvétí mojo dúsho s' ne-
beskim blagodáram; de ti bo svéto pre-
bivaljshe, ino sédesh tvòje vézhne zhasí;
ino nizh se naj v' njej, tvojimu boshjimu
tempelnu, ne najde, kar tvoje presvéte
ozhi rassháli.

5. Po velikósti svòje dobróte, ino obilnosti svojiga všmilenja poglej na-me, ino všlíšhi molítuv svojiga révniga, she toljko zhasa v' deshéli smertne tmé ptujva-józhiga hlapza. Obváruij ino ohráni dušho svojiga hlápzhika v' toljkanj nevárnostih strohlíviga shivlenja; ino s' svojo mílostjo sprejmé jo pelaj po potu mirú v' deshélo vézhne svetlòbe. Amen.

Hója sa Kristufam.

ZHETERTE BUKVE.

Od svétiga réshniga Teléfa, v' pogóvorih med Kristufam ino vérníkam.

Jesuf nas prijasno k' sebi vábi:

Jesuf Kristuf. Pridite k' meni vsi, ktiri ste trudni ino obtesheni; jest vaf bom pokrepzhal. Krüh, ktiriga bom jes sa shivlenje svetà dal, je moje teló. Prejmiti ino jéte: Tó je moje teló, ki bo sa vaf sdáno; to délajte v' moj spomin. Kdor moje teló je, ino mojo kri pije, ostáne v' meni, ino jest v' njemu. Beséde, ktire sim vam govóril, so dúh ino shivlenje.

I. Rasstáva.

S' kakshno zhasťó Kristusa prejémati.

1. V érník. **T** é beséde so tvòje, o Kristuf, vézhna resniza! desi ne vse kmalo srezhène, ne vse v' enimu kráju spísane. Kér so tedaj tvòje, jih morem vse hva-

léshno ino svesto vérovati. Tvòje so, kër ti jih tí govóril: pa tudi mòje so, kër ti jih k' mojmu svelízhanju rasodel. Rad jih slíshim is tvòjih vúst, de se mi globokéjshi v' serze vtísnejo.

Tvoje tako svéte beséde, polne sladkósti ino ljubésni me vábijo; ali moje hudobíje me stráshijo, ino nezhísta vést mi serze podéra tolikshine skrivnosti prejéti. Tvòje prekladke beséde me klízhejo, ali prevelíka butara mojih pregréh me teshá.

2. Velísh mi jiti s' savupanjem k' tebi, zhe hozhem iméti delj s' tabo. Velísh mi jésti krúh nevmerjózhnosti, zhe shelím dosézhi vézhno shivlenje ino velízhanje. Prídite, právish, k' meni vfi, ktiri ste trudni ino obteshèni, jést val bom pokrepzhál.

O sladke ino prijasne beséde gréshniku, de tí, moj Gospod - Bog! révesha ino vbóshiza vábish prejéti tvoje presvéto teló. Ali káo sim jést, o Bog! de bi se predersil perstopíti? Lej, vesolne nebésa te ne obléshèjo, ter tí pravish: Prídite k' meni vfi.

3. Kaj poméni ta ljubesníva poníshnost? kaj ta prijasna vába? — Kakó se bom vupal k' tebi príti, ki si nísim svést nizh dòbriga? — Kakó se smém podstopiti? Kakó te sprejéti v' svojo hísho, kër sim te nar Ljubesnívshiga tolikrat rasshá-
lil? —

Angeli ino vélki Angeli trepézhejo pred tabo; svetníki ino pravízhní se boje, ter tí právísh: Prídite k' meni vsi. Ko bi tí sam, o Bog, tega ne rékel, kdo bi verjél? ino ko bi tí sam ne vélil, kdo bi se vupal perstopiti? —

4. Lej, svéti mosh Noe je sto lét bar-ko zímpral, de se je s' nekoljkmi otél, kakó se bom jest eno vuro perpravil svetá stvárnika spodobno vshíti?

Mojsef, tvoj vélki flushábnik ino posebni prijátel, je shkríno savése is nestrohlíviga lesá narédil, ino jo s' zhištim slatam poslátil, de je shkrilí postáve vanjo polóshil; ino se bom jes negnúšna stvár predersil tebe postáve ino shivlenja dajávza tje v' en dan v' svoje pregréšhno teló prejéti?

5. Sálomon, med israèlskmi králji nar modréjšhi, je k' tvòji zhasli sal tempel sedem lét stávil, ino osem dní godísha posvezhenja obhájal: je jésér mírnih darítev oprávil; ino shkríno savése troben-táje ino vukáje na perprávléno mésto velizhasté néšil: ino kakó te bom jes nestrézhni ino nar révnishí zhlovek v' svojo híško vpélal, ki mi je komaj pol-vúre mòzh pobóshnimu biti? ino de bi ktírkrat vľaj pol-vúre vrédno! —

6. O moj Bog! koljko so si tíle persadevali ti vshezh biti! Jóymnašta, kakó malo jes storím! kakó malo zhasa se per-

právlam te savshíti! malokdaj se véš svém, ino s'he bol malokdaj sim popolnoma bres rasstréfenih misel. Ino gotóvo bi mi ne smélo v' tvoji presvėti prizhijózhnosti nizh nespodóbniga v' míšli príti, ino nobéna stvar me motíti, kér mi ni Angela, ampak Angelov Gospoda pod strého sprejéti.

7. Vèlik raslózhik je med s'hrkíno savése s' všimi njenimi svétmi rezhmí, ino med tvòjim presvétim teléšam s' njegóvimi nesrezhènimi mozhmí: med unimi sapovédanimi stárimi darítvami, le podóbamih prihódnih; ino med právo darítuvjo tvòjiga teléša, vših poprèšnih podób svesto spolnítuvjo. —

Sakaj se tedaj bol ne vnámem per tvoji zhasítivji prizhijózhnosti? Sakaj se s' vézhi s'kerbjó ne perpravlam tvoje posvetke savshíti? kér so nékdaj uni stári svéti ozháki ino preróki, tudi kralji ino knési s' svojim ljudstvom tolikšhno pobóshnost do bòshje slushbe iméli. —

8. Svéti kralj David je premishlováje nekdanjšhne ozhákam dodeléne dobróte pred s'hrkíno bòshjo od prevelíziga veselja is vse mozhí poskakoval: si je mnogo oródje napravil, je psalme slágal, ino jih rékel vesélo prepévati: tudi sam je velíkrat na harpe prepéval, po míloštlivimu navdihu svétiga Duhá: israèlsko ljudstvo je vuzhíl Bogá is všiga serzá

zhaštíti, ino ga vsaki dan v'en glaf blaš
goslovíti ino osnanováti.

Zhe je bila pa tazhaš per shkíni sa-
vése toljkshina pobóshnost, ino toljkshin
spomín bòshje zhaští, f' koljkshno zhašt-
jó ino pobóshnostjo bi mogel biti jest ino
vse keršhansko ljudstvo vprizho svétiga
sakramenta, ino per obhajílu prezhaštítli-
viga Kristusoviga teléša! —

9. Velíko jih hódí po mnogih krájih
objískovat svetníkov svetínje, ino se zhu-
dijo slíshé njih djanja. Sále zerkvéne po-
slópja ogledújejo, ino v'shído ino v'slató
savíte svéte kostí kushújejo: ino lej tí,
moj Bog, svetéjšhi od vsih svetníkov,
stvarnik vsih ljudi, ino Angelov Gospod,
si tukaj na altanju pred mano prizhijózh!

Po unih rezhéh zhloveka le radové-
nost shéne; shelí víditi, kar she ni ví-
dil, ino malo sadú poboljšhanja domú
pernése; posébnó kjer se takó preshéno,
ino bres praviga gréhov kafa semtertjé
sprehája. V'sakramentu svétiga réshniga
teléša pa si tí, moj Bog, ino pravi zhlo-
vek, Jesus Kristus shív prizhijózh, kjer
obílen sad vézhniga svelízhanja sadobi-
mo, kadarkolj te tukaj vrédno ino po-
bóshno prejmemo. K' temu pa ne shéne
nobéna preshénost, ne radóvédnost ali
teléšnost, ampak shíva véra, bogabolé-
zhe vúpanje, ino odkritoferzhna ljúbé-
sen,

10. O Bog, nevidni stvarnik svetá! kako prezhúdno s' nami ravnášh! kakó ljubesnívo ino míloštlivo s' svojimi svólenzi obrázhašh, ki jim sam sebe v' svétimu sakramentu vshívati dáješh! To pazh preséshe vsih stvarí vúm, to bogabojézhih serza k' tebi shéne, ino jih po tebi vnéma. Samí tvoji právi véрни namrezh, ki védno vse svoje shivljenje boljshajo, dobívajo v' temu svétimu sakramentu pogósto velíko mílošt poboshnosti, ino ljúbésen do svetósti.

11. O prezhúdna ino preskrívna mílošt svétiga sakramenta, ktíro le Kristusóvi véрни zhútijo: nejevérni pa ino gréšhniki nè! V' temu sakramentu se delí duhovna mózh, sgubléno svetóšt dušha spet sadobí, ino njéna v' gréhu omádeshovana lepóta se verne.

Toljkshina je vzhasi ta mílošt, de od sadobléne preobilne pobóshnosti ne le sam dúh, ampak tudi révni shivót, v' sebi vézhi krepóšt zhuti. —

12. Ali gróсно je shálošti ino jóka vrédna mlázhnost ino lenòba nasha, de bol ne hrepenimo Kristusa prejéti, v' ktírиму je vse vupanje ino saflushtenje svolenzov. Kér je le on nashe odreshenje ino posvezhenje; on popótnikov toláshba, ino svetníkov vézhno svelízhanje.

Torej je réf gróсно shálošno, de jih tako malo mára sa leté svéte skrivnósti,

ki nebésa rasveselújejo ino vesólni svét ohránijo. Joj, slepòta ino terdovrátnost zhloveshka, sa toljkshine darí ne bol márati, ino jih per vsakdánji obhajítvi zlo posabiti sposhtováti.

13. Ko bi ta presvéti sakrament le v' enimu kráju na svétu obhájali, ino ga le en máshnik posvezhová, kako bi pazh, ménish, ljudjé sheléli v' tísti kraj, ino do tístiga bòshjiga máshnika príti, glédat godíte se bòshje skrivnostíi? Sdáj pa je velíko máshnikov, ino Kristus se v' mnogih krajih darúje, de bi se mílost ino ljubésen bòshja do zhloveka toljkanej ozhítishhi pokasala, koljkor rasprostéjshhi se po svétu svéto obhájilo delí.

Sahválím te, dobrótlivi Jesus, vézhni pastír! de naš réveshe ino prújze s' svòjim blágornim telésem, ino s' svòjo svéto réshno kervjó mílostlivo pokrepzhújesh; ino té presvéte skrivnostíi prejémati naš sam prijasno vábish, rekózh: Prídite k' meni v' si, ktíri ste trudni, ino obteshèni, jest vas bom pokrepzhàl.

2. Rasstáva.

Velika dobróta ino ljubésen bòshja v' svétimu réshnimu telésu.

1. Vèrnik. S' savupanjam v' tvòjonefkonzhno dobróto ino mílost, o Bog!

grém bolník k' svojimu osdravníku ino sve-
lízharju, lázhen ino shejin k' studenzu
shivlenja, révesh h' králju nebés, hlapez
h' Gospódu, stvár k' stvárníku, shálošten
k' svojimu mílostlivímu tolashníku.

Pa kakó saflúshim, de prídesť k' meni?
Kogá sim jes, de mi sam sebe dášť? Ka-
kó se ti vupa gréshnik perkásati? Ino
kakó se morešť tí takó poníšhati, de
h' gréshníku prídesť? Tí posnášť svoji-
ga hlapza, ino véšť, de nima níz do-
briga v' sebi, sa kar bi bil vréden toljke
dobróte ino frézhe.

Sposnám tedaj svojo nevrédnošť ino
tvojo dobróto: hvalim tvojo mílost, ino
te sahválím sa tvojo toljkšhino ljubésen.
Le is svojiga všmílenja to délašť, ne sa-
vólj mojiga saflushenja: de bi bol tvojo
dobrótlivošť sposnál, ino vézhi ljubésen
ino poníšhnošť v' serzu do tebe imel. Kér
je pa tebi takó všhézh, ino takó sapo-
véšť, je tudi meni to všhézh, de bi mi
le móje hudobíje ne bile na potu! —

2 O prešládki ino predobrótlívi Jesuť!
koljka zhašť, hvála ino sláva ti gré sató,
de smémo tvoje svéto teló prejéti, zhesar
vrednošti ne more noben zhlovek dapo-
védati.

Pa kaj zhem mísliti obhajáje se, ino
gredé k' svojimu Bogu, ktiriga ne morem
vrédno zhašťiti, pa ga vender shelím po-
níshno prejéti? Kaj zhem boljšhiga ino

frézhnifhiga storiti, kakor ponishati se po polnoma pred tabo, ino tvojo breskonzhno dobróto zhes - se povelizhováti? Hválim te, o moj Bog! ino te hozhem povelizhováti vékoma. Sanizhújem ino podvershem se ti v' globozhávi svojiga níz.

3. Lej, tí si svét zhes vse svet, jes pa ostúden gréshnik! Lej, tí se ponishash do mene, ki te poglédati nisim vréden! Lej, tí pridešh k' meni, tí hozhes per meni biti, tí me vábis h v' svo-je gostí!

Tí mi ponújes h nebes hki krúh, ino angelsko jed; namrezh sam sebe, shívi krúh, ki je is nebés prishel, ino svétu shivlenje dáje. Lej, od kod ljubés en svíra! koljkshina mílost se káshe! ino koljka zhas t ino hvala ti sató gré!

4. O kakó svelízhliivi ino korístni so bili tvoji sklépi, ko si svete sakramente postávil! O kako sladke ino prijetne so gostí, kjer sam sebe v' jed dájes h! O kako zhudne so tvoje déla, o Bog! kakó velika je tvoja mogózhnost! kako nesrezhéno svete so tvoje beséde! Kar rékel si, pa se je vse sgodilo; ino tisto se je sgodilo, kar si rekel. Zhudne rezhí, pa vrédne vérovati, desí ves zhloves hki vum preséshejo, de si tí, moj Gospod - Bog, pravi Bog ino zhlovek, v' majhni krúshni ino vínski podóbi ves prizhijózh; ino te nepovshívniga vshívamo.

5. Ti, Gospod vsih rezhí, ki nizhéšar ne potrebúješh, ki hozhešh po svójih sakramentih v'naš prebivati, ohráni mi neomádeshovano serzé, de bom vezhkrat s' zhišto ino veseló vestjo tvoje svete skrivnosti oprávlal, ino k' svojimu vézhnimu svelízhanju prejemal, kar si posebno k'svoji védni zhašti ino neminlívimu spomínu postávil ino vkásal.

Veséli se, mója dúšha, ino sahváli Bogá sa tolikšhen dar, ino sa takó imenitno toláshbo, ktiro ti je Jeshuf v' té dolíni solš sapústil. Koljkorkrat namrezh té skrivnosti premishlúješh, ino Kristusovo teló prejémasht, tolikrat svoje odreshenje ponóvilasht, ino se vliga Kristusoviga saflushe-nja deléshniga délasht.

6. Kér se Kristusova ljubésen nikolj ne pomanjšha, ino obilnost njegoviga odreshenja nikolj ne potézhe. Torej se morešh k' svétimu obhajílu vselej v' serzu ponovláje perprávlati, ino svete svelízhanške skrivnosti práv skerbno premishlováti.

Ko mashtúješh, ali pa ko si per svéti máshhi, ti more to opráviló ravno takó velíko, novo, ino veseló biti, kakor ko bi se bil Kristuf she le tisti dan v' Maríji divízi vzhlovézhl, ali na krish perbít sa odreshenje ljudí terpel ino vmereht.

3. Rasftáva.

Od prida vezhkrahniga svétiga obhajlla.

1. V é r n i k. Lej, o Bog, jes prídem k' tebi, de bi mi bilo dôbro - po tvojih daréh, ino de bi se veselil per tvojih svétih gostéh, ktire si svojimu réveshu mílostlivo napravil. Lej, v' tebi je vse, kar kolj morem sheléti. Tí si moje odreshe-nje ino svelízhanje, moje vupanje ino moja pomozh, moja zhédnost ino zhasť.

Rasveséli tedaj danš dusho svojiga flushábnika, kér sim jo k' tebi, o Gos-pod - Jesus, povsdígnil. Shelím te sdaj poboshno ino s' zhasťjó prejéti, ino v'svo-jo hišho vpelati, de bi bil s' Zahejam vred od tebe oblagrován, ino med Abra-hamove otròke dján.

2. Moja dusha koperní po tvòjimu své-timu teléfu, ino serze môje se shelí s' ta-bo skleníti. Podéli se mi, ino je dôsti. Kér bres tebe ne veljá nobèna toláshba: bres tebe ne morem biti; ino zhe me tí ne objíshesh, mi ne bo mòzh shivéti. Torej morem pogósto k' tebi hoditi, ino te k' svojimu svelízhanju prejémati, de bres nebeshkiga shívesha ne opésham na potu.

Takó si njega dní tí, všmíljeni Jesus, ljudstva vuzhé, ino mnoge beteshe os-

dravljaje djál: Nozhem jih tífhih domu pufhati, de ne opéshajo na potu. Delaj tudi s' mano takó, ki si v' svétimu sakramentu vérnih toláshba. Tí dušho sladko pokrepzhúješ; ino kdor te vrédno vshíva, bo deléshen ino dedizh vézhniga velizhástva.

3. Ter tréba mi je, de se vezhkrat s' molítuvjo, s' spóvdjo, ino s' svétim obhajílam ponóviam, zhístim, ino vnéniam, ki se toljkkrat múzhim ino pregrésham, takó bersh vlenújem ino omágujem, de ne bom morebiti nesvést svojim sklépam, zhe bi bil predólgo bres tebe. Kér so zhloveshki pozhútki she od mládiga k' húdimu nágnjeni: ino ko bi Bog ne pomágal, bi bil zhedálje hudòbnishí.

4. Svéto obhajílo tedaj od húdiga odvrazhúje, ino v' dóbrimu vterdúje. Zhe sim pa she sdaj, ko se obhájam, ali ko masújem, velikrat takó mlazhen ino lén, kaj bi she le bilo, ako bi per tebi osdravíla ne jemál, ino toljkshine pomózhi ne jískal?

Ino defi nísim vsaki dan perpravlen te prejéti: si bom pa vender persadéval, vsaj vzhasi bòshje skrivnostíi savshíci, ino toljkshine mílosti deléshen biti. To je nam-rezh vérní dušhi nar vézhi toláshba, dokler she lozhena od tebe v' vmerjózhimu telésu prebíva, de se vezhkrat svoji-

ga Bogá spomni, ino svojiga ljubka pobóshno prejme.

5. O prezhúdna mýlost ljubésni tvoje do nas! de se tí, Gospod - Bog, stvárník ino oshivláviz vsih duhóv, poníshash príti k' vbógi dušhízhizi jo lazhno s' vto svojo bogósti ino zhlovézhnostjo napášt. O frézhna, presfrézhna dušha, ktíra je vrédna te svojiga Gospoda ino Bogá pobóshno prejeti, ino se te prejemáje s' duhóvnim veseljam napolniti!

O koljkšniga Gospoda v' sé vsáme! kakó ljubesníviga gošta sprejáme! kakó priyétniga tovaršha dobí! kakó svétiga prijátla najde! kakó lépiga, kako imenítiga, kakó zhes vse, kar se more ljubiti ino sheléti, nar vézhi ljubésni vrédniga shénena objáme! Skríjeta se naj pred tabo, moj prekladki Jesuf, nebó ino sèmlja s' vsemi svojimi lepótami: kéri máta vse le od tvóje dobrótlive roke, kar kolj imáta lépiga ino hvále vrédniga; lepóte pa tvójiga svétiga iména, zhiar modróst je nesména, nigdar ne dofésheta.

4. Rasstáva,

Od prida vrédniga svétiga obhajila.

1. V é r n í k. Moj Gospod - Bog! dàj mi svojo prekladko mýlost, de bom vrédno ino pobóshno k' tvojim zhaštítlivim sakra-

mentam perstopil. Vnami mi ferzé sa - te, ino réshi me od velike toshlivoſti. Objíshi me ſ' ſvojim svelízhanjam, de vshí - vam v' duhu tvojo ſladkoſt, v' temu ſakramentu kakor v' nepotekózhimu ſtudénzu ſkríto. Raſſvetli mi tudi ozhí, ſpoſnáti toljke ſkrivnóſti, ino vterdi me, de jih ſveſto vérujem.

Tvoje délo je namrezh to, ne zhlo - veſhko: tvoja ſvéta poſtáva, ne zhlo - veſhka vgánjka. Kér tega ne more nih - zher ſam od ſebe raſvuméti ino ſapopáſti, kar tudi zlo angelfki vúm preſéſhe. Ko - ga bom tedaj ſamogel jeſ nevrédni gréſh - nik, práh ino pepál, od toljkſhnih ſkriv - nóſt vuméti ino ſapopáſti?

2. S' pripróſtim ſerzam, ſ' pravo ino terdno véro, ino po tvojimu povélju grém k' tebi, o Bog! ſavuplivo ino zha - ſté; ino terdno vérujem, de ſi tí v' temu ſvétimu ſakramentu, právi Bog ino zhlo - vek prizhijózh. Hózhesh tedaj, de te prejmem, ino ſe v' ljubésni ſ' tabo ſklé - nem? — Torej próſim tvoje míloſti, ino k' temu poſebne pomózhi, de ſe veſ v' tebi ſtájam, ino v' ljubésni plavam, ino ſe s' nobéno ptújo tolaſhbo vezh ne pezhám.

Kér je to nar imenítniſhi ino nar zha - ſtitlivſhi ſakrament, je duſhe ino teléſa ſvalízhanje, je vſih duhóvniſh boléſen ſdravílo, v' ktirimu ſe pregréh rane gáji -

jo, strašti kroté, skušnjáve premagújejo ino pomanjšújejo, vézhi mílost boshja dobíva, sazhéta krepost mnoshi, véra vterdúje, vupanje koreníni, ino ljubésen vnéma ino shíri.

3. Velíko dobriga si she namrezh, moj Bog, sprejétel moje dúshe, osdravník zhloveshkih slabóšt, ino dajáviz vse snotrajne toláshbe, svojim ljubim, ktiri te poboshno prejémajo, v' svetimu sakramentu dal, ino jim she smíraj dajesh.

Kér jih v' mnogimu terplenju tolikanj toláshish, jim savolj svojih slabóšt obvupajózhim svojo pomózh obétash, ino jih s' néko nóvo mílostjo od snotraj pokrepzhújesh ino rasvetlújesh, de pred svétim obhajílam bojézhi ino mersli; potlej pa s' nebeshko jedjó ino pijázho nahránjeni se sa vse dóbro kakor prerojéne zhutijo.

4. Sató pa s' svojimi svolenzi takó radodávno ravnásh, de bi práv sposnáli, ino samí skúšili, kakó prasni so samí od sebe; koljko dobrót ino mílost pa od tebe dobívajo: kér so samí od sebe mersli, neródni ino nepobóshni; od tebe pa ognjeni, veselí ino sveti.

Kdo pazh k' studenzu mílosti poníshno perstopívshi vsaj nekoljko mílosti s' sabo ne nése? — Ali kdo bi se per sherjávzi stoje vsaj nekoljko ne ogrel? — Tí si studenz védno poln ino prepoln; ogenj smíraj shív ino nikolj ne vgašliv.

5. Torej, zhe tudi ne morem fhe vo-
de vézhniga shivlenja is polnige studen-
za sajemati, ino se is njega fhe ne do-
sitiga napliti, hozhem vender vñaj k' mali
luknizi nebesške zevke svoje vušta na-
stáviti, de kako kapelzo v' sé dobím, svo-
jo shéjo ogasím, ino na potu popolnoma
ne opésham.

Ino desiravno fhe ne morem ves ne-
beshik ino takó ognjén biti, kakor Ke-
robi ino Serafi, se hozhem vender pobo-
shovati ino svoje serze perpravlati, de
vñaj nekoliko gorkóte is morja nebesški-
ga ognja per poníshni prejétvi oshivla-
józhiga svétiga sakramenta dobím. Kar mi
pa manjka, nadomésti tí, dobrótlivi Je-
sus, svéti svelízhar, ljubesnivo ino mí-
lostlivo, ki si se poníshal klizati k' sebi
vše, rekózh: Prídite k' meni vsi,
ktiri ste trudni ino obteshèni,
jest vas bom pokrepzhál.

6. Jest se smíraj trudim ino potím,
britkosti v' serzu terpím, sim s' gréhi ob-
loshen, od skufhnjáv nadlégovan, od mno-
gih hudih straft sapleten ino potren;
pa nimam ga pomozhníka, ne odresbení-
ka ino svelízharja srasun tebe, Gospod-
Bog, svelízhar moj! ktirimu srozhím se-
be, ino vše, kar imam, de me váruješh,
ino v' vézhno shivlenje perpelassh.

Sprejmí me k' zhashti ino hvali svojiga
svétiga iména, ki si mi svoje teló ino

svojo kri jed ine pijázho napravil. Daj mi, moj Gospod - Bog, ino moje svelí-zhanje! de po vsakimu svétimu obhajilu ralem v' svetósti.

5. Rasstáva.

Vrednost svétiga réshniga telésa, ino svétiga máshinskiga stanú.

1. **Jesuf Kristuf.** Imej tudi angel-fko zhístošt, ino svétiga Janesa Kerstní-ka svetóšt, vender she všelej nisi vréd-den, letega sakramenta ne vshívati, ne po ròkah nositi. Kér ni zhloveshko saflushe-je tó, de zhlovek posvezhúje ino opravla svéto réshno teló, ino de je an-gelski krúh.

Velíke so skrivnósti, ino mashinski stan je velíke vrednósti, de jim je dano, kar Angelam ni dano. Samí mashniki namrezh, v' svéti katolíshki zirkvi práv posvezhèni, imajo oblast mashováti, ino Kristusovo teló posvezhováti. Mashnik je szèr bòshji slushábnik, srekuje bòshje beséde, po Kristusovi povélji ino po-stávi: ali Bog je vsíga tega pervi délaviz ino nevídni opravíteľ, ktirimu je vse pokorno, kakor hozhe, ino se mu sgodí vse, kar rèzhe.

2. Torej moresh bol vsígamogózhnemu Bogú verjéti, kar ta prezhashtelivi sakra-

ment sadéne, kakor svojim obzhutkam,
ali kakimu vidnimu snamnju. Perstòpi
tedaj vselej s' straham, ino s' zhaštjò k'ta-
kó svétimu delu. Mífli ino glej, koljk-
shina slushba ti je bila srozhèna, ko je
shkof svoje roké na-te pokládal.

Lej, maschnik si, sató posvezhen, de
masnújesh: oprávlaj tedaj ob svojimu zha-
su svesto ino pobóshno Bogú dar svéte
mashe, ino bodi v' vsih rezhéh nesvarliv.
Nisi si polajshal svojih dolshnóšt, ampak
she le bol se savésal ojštro shivéti, ino po
zhedálje bol popolnoma svetósti hrepe-
néti.

3. Maschnik more biti s' všimi zheda-
nostmi olépschan, ino drugim svétiga
shivlenja sgled. Njegóvo shivljenje ne
smé biti tako, kakor druhál, ali splòh-
ljudi, ampak kakor je angelsko v' nebé-
séh, ali popolnoma ljudi na svétu.

Maschnik je v' maschnimu oblazhílu Kri-
stusovi naméstnik, de sa-se ino sa vse
ljudstvo pohlevno ino ponishno Bogá pró-
si. Kér imá pred sabo ino sa sabo snámnje
svétiga krisha, de bi védno pomnil, kaj
je Krístus sa naš terpel. Pred sabo nósi
krish na maschnimu plajshu, de bi Kristu-
sa prídno posnémal, ino nevtrúdama sa
njim hódil. Sa sabo ga nósi, de bi vse
krishe ino nadloge, ktíre mu drugi délajo,
sa Bogá voljno terpel.

4. Pred sabo kríš nósi, de bi svoje gréhe obshaloval: sa sabo pa, de bi se drusih smíli, ino njih pregréhe objokoval, ino se spomnil, de je srédnik med Bogam ino gréshnikam: ino de bi ne néhal moliti ino darovati, dokler mílosti ino vsmílenja ne spróli.

Kadar mas hnik pobóshno mas húje, zhasí Bogá, veseli Angele, boljsha zerkuv, pomága shívim, slúshi pokoj mertvim, ino sam sebe vsih bóshjih dobrót deléshniga déla.

6. Rasstáva.

Perpravlánje k' svétimu obhajílu.

I. Vérnik. Ko tvojo visokósti, ino svoj nizh premislujem, o Bog! se ves trésem ino framujem. Zhe namrezh ne perstópim, beshím pred shivlenjam: zhe pa nevredén perstópim, se ti gróšno samérím.

Kaj mi je tedaj storíti, moj Bog, moj pomozhnik, ino svetováviz v' potrebah? — Pokáshi mi tí právi pót; povej, kakó se zhem ob kratkimu k' svétimu obhajílu vrédno perpravíti. Kér je dóbro véditi, kakó pobóshno ino spodóбно ti morem serzé perpravíti, de k' svojimu svelízhanju vshíjem svéto réshno teló; ali pa tu

di, de ti takó veľik ino bòshji dar své-
te mashe vrédno darújem. —

7. Rasťáva.

*Sprashovánje vesti pred svétim obha-
jtlam.*

1. **Jesuf Kristuf.** Pred všim more
bòshji masnik ves poníshen, ino straho-
ma, s' shívo véro, ino s' svetmi sheljámi
do bòshje zhaští, k' altarju perstopiti, leta
sveti sakrament darovát, oprávlát ino vshí-
vat.

Sprashúj s'kerbno svojo vést, ino ozbí-
sti ino rasľvétli jo, koljkor moresh svojih
gréhov se is serza kafáje ino poníshno
spovedováje: takó de ne bosť imel nizh
vezh na nej, kar bi te teshílo, ino ti
perstopiti ne dálo. Stúdiyo se ti naj vši
gréhi splòh; savólj svojih vsakidanjih pre-
greschkov pa bol posébe shalúj, ino sdi-
húj: ino zhe zhasť perpuští, spovej se
vsaj natíhama Bogú vših svojih pregresk-
nih nagnjenj ino rév.

2. Sdihúj ino shalúj, de si she takó
mesén ino posveten, sťastam she takó
vdán, spázhenih sheljá she takó poln;
takó neskerben varh svojih svunánjih
pozhútkov, v' mnoge prasne míšli tolj-
krat sahomatán; takó nagnjen k' sťvaremu,
takó nemáren pa sa svòje serzé.

Takó nágel sa sméh ino samopásh-
nost; takó terd pa sa jók ino kasánje:
takó perpráven k' lahkòti ino mehkòti;
takó pozhasen pa k' prídnošti ino ojstrò-
ti: takó radovéden kàj nóviga slíshati,
ino kàj lépiga víditi; takó toshlív pa se
kaj poníshniga ino sanizhovániga perjéti:
takó lákomen, le velíko iméti; takó skop
pa, komu kaj dati, ino takó teshezh, kàj
perdershati.

Takó nepremísliven v' govorjenju, ta-
kó nesterplív pa v' molzhánju: takó pre-
shéren v' shivlenju, takó rasposajèn v' djá-
nju: takó poshréshen per jedi, takó glúh
pa do bòshje beséde: takó nágel per pozhi-
vánju, takó pozhasen pa per délu: takó
zhujejózh per kvantah, takó saspán pa
per molítvah: takó rózhen (kàj dòbriga)
konzhati, takó rasmíshlen pa poslušhati.

Takó lén per vúrah, takó mlázhen
per mashi: takó mersel per svéti-
mu obhajílu, takó bersh rasmíshlen,
takó málokdaj, ali pa skoroj nikolj práv
svéden: takó kmalo togòten, takó vuren
druge shaliti: takó perpraven druge so-
diti, takó ojster jih svariti: takó vesél,
ko se ti dòbro godí; takó slàb pa, ko
kàj soperniga pride: takó obétaven; dó-
ber biti takó posablív pa svoje obljuje
spolníti.

3. Ko se teh ino drusih svojih gréhov
s' shálostjo ino s' velíkim štúdam svéje slaj

bošti spovésh, ino jih objókash, sklèni terdno svoje shivljenje poboljšhati, ino se v' dóbrimu zhedálje bol vterdováti.

Potlej se pa ves v' moje roke sròzhi, ino na altarju svojiga serzá k' moji zhašti v' vézhno shgávino is vse svoje volje darúj: svojo dušho namrezh ino teló mi sveštó sròzhi, de bošh takó vrèden k' altarju perštopiti, Bogú dar svete mashe darovát, ino moje sveto réshno teló k' svoji-mu svelízhanju vshívati.

4. Kér je ni imenitnišhi darítve, ino vézhi sadoštine sa gréh, kakor sam sebe všiga ino zhísto s' Kristušovim teléšam vred Bogú darováti.

Zhe zhlovek štorí, koljkor more; zhe mu je réš shal; koljkorkrat me bo kolj prišel sa odpušhenje ino sa mílost pro-titi; Shivím jes, právi Bog, nozhem smerti grešhnika, ampak de se spreoberne ino shiví, kér se ne bom njegovih gréhov vezh spom-nil, temozh vse mu bo odpušhèno.

8. Rasstáva.

Kristuš se je sa nas na krlshu Bogú Ozhè-tu darováł, takó se mu moremo tu-di mi per svèti mashi.

1. **Jesuf Kristuš.** Kakor sim se jes s' raspétmi rokámi ino s' raskrítim trupla

Sam rad Bogú Ozhétu na kríshu sa tvòje gréhe daroval, takó, de ni níz na meni, kar bi ne bilo v' bòshjo správinò darovániga; ravno takó se morešh tudi tí radovoljno v' zhíst ino svét dar vsaki dan per sveti mashi, s' všimi svojimi možhèmi ino sheljami, is všiga serzá meni darovati.

Kaj hozhem drusiga od tebe iméti, kakor de se mi veš srozhísh? Kar mi kolj dašh, mi ni níz všéhzh, zhe mi sam sebe nè: kér ne jímhem tvòjih daróv, ampak tebe.

2. Kakor bi tebi ne bilo sadòst, zhe bi rávno vse imel, mene pa nè; takó tudi meni ni ljubo, kar mi kolj dašh, zhe mi sebe ne darúješh. Darúj se mi, ino daj se všiga Bogú, ino bo prijétna tvoja darítuv. Lej, jest sim se všiga Ozhétu sa - te daroval; tudi zlo svoje teló ino svojo krí sim ti v' shívesh dal: de bi bil jes veš tvoj, ino tí veš moj.

Zhe pa terdovraten ostánesh, ino se mi rad po moji volji ne darúješh, tvoja darítuv ni popolnoma, ino med nama ne bo prave edínosti. Pred všimi délami se tedaj morešh radovoljno v' bòshje roke darovati, zhe hozhešh mílost ino pravo svojbodnost dosézhi.

3. Torej je takó malo rasvetlènih ino svojbodnih v' serzu, kér ne snajo sámí sebe popolnoma satajováti. Gotóvo je, kar

sim djal: kdor se vŕim ſtvarém ne odpové, ne more biti moj vu-zhenz. Tí potemtákim darúj ſe mi s' v-fimi ſvojimi ſheljámi, zhe ſhelíſh moj vu-zhenz biti.

9. Rasſtáva.

Sebe ino vse svoje Bogu srozhiti, ino sa vse moliti.

1. Věrník. Vſe je tvoje, o Bog, kar je na nébu ino na ſěmli. Shelím ſe ti dati v'radovoljin dár, ino vézhno tvoj biti.

S' pripróſtim ſerzam ſe ti danſi, o Bog, dám v' tvòje vézhno hlapſhtvo, v' ſluſh-bo ino v' darítuv tvòje védne zhaſti. Prej-mi me s' letem ſvétim daram ſvojiga blá-gorniga teléſa, ki ti ga danſi vprízho Angelov nevídno prizhijózhih darújem, de bo meni, ino vſimu tvojimu ljudſtvu k' ſvelízhanju.

2. Darújem ti, o Bog, na tvojimu ſpráv-nimu altárju vſe ſvoje gréhe ino hudobí-je, ktire ſim od dné, ko ſim pervizh sa-zhél greſhíti, do sdáj pred tabo, ino pred tvojimi ſvétmi Angeli ſtóril, de vſe ſku-paj ſaſhgeſh, ino s' ognjam ſvoje ljubésni poſhgeſh; de vſe madeshe mojih pregréh ſbríſheſh, ino mojo véſt od vſih hudo-bíj ozhíſtiſh; de mi ſvojo míloſt, ktíro ſim

greshé sgubil, spet dafh; de mi vse popolnoma odpustísh, ino mi míloftlivo mír svojih ljubih prijátlov dodelísh.

3. Kaj morem drusiga sa svoje gréhe storíti, kakor jih poníshno sposnavati, ob-jokováti, ino tebe sa odpufhenje neprenéhama profiti? Prosim te, vflíshi me míloftlivo. Lej, pred tabo fim, moj Bog! vfi moji gréhi so mi do konza oftúdni: nizh vezh nozhem greshtíti, ampak kasám se jih, ino se jih bom kasál, dokler bom shívil; spokoríti se jih shel'm, ino sa - nje sadóstiti, koljkor bom mógel.

Odpusti mi, Bog, odpusti vse moje gréhe, savolj svojiga svétiga iména: ino svelízhaj mójo, f' tvòjo drágo kervjó odkúpleno dufho. Lej, v' tvòje vfmílenje se srozhím: v' tvòje svete roke se podám: ravnáj s' mano po svoji dobróti, ne po moji spazhnosti ino hudobíji.

Darújem ti vse, kar je dòbriga v' meni, defi vpízhlo ino nepopolnoma, de tí popravišh ino posvetísh; de sebi vfhézh ino prijétno storísh, ino smíraj na boljshí ravnásh, ino de me léniga ino maloprídniga zhlovézheta k' frézhnimu ino zhaftitlivimu konzu perpelassh.

5. Darújem ti tudi vse svéte shelje bogabojézhih dufh, potrebe stárfhov, prijátlov, brátov, séster, snanzov, ino vfišh svojih ljubih, ktiri so meni, ali drugim is ljubésni do tebe káj dòbriga storili, ino

ktiri so sheléli ino se mi perporozhováli, de bi sa nje, ino sa njihove mólil, ali mašhová, naj bodo s'he shivi, ali pa she mertvi: de vsi pomózh tvoje míošti ino tolášbe: tvojo v' nevárnostih brambo, ino od tvojih s'híb odrefshenje zhútimo, ino od vsiga húdiga otéti te s' velikim veseljam hválimo.

6. Darújem ti tudi molítve ino správine, posébnó sa tiste, ktiri so mi kakšhno krivízo déali, ktiri so me shalíli, sanizhováli, mi shkódovali, ali nagajáli: tudi sa vse, ktire sim kdaj jes shálil, mótil, nadlégoval, pohujšhal, s' besédo, s' djénjam, védno, ali nevédno, de nam vsim skup nashe gréhe ino nasprótno rasshalenje odpuštíh.

7. Vsámi, o Bog, is nas'hih serz vse kríve s'ódbé, nejevólje, togóto ino krég, ino karkolj ljubésen gasí, ino brátovsko pránost manjšha.

Vsmíli se, Bog, vsmíli se nas, ki te vsmílenja prošimo: daj nam míošt, ki je potrebújemo; ino stóri nas take, de bomo vrédni tvóie míošti, ino de nam tékne sa vézhno shivljenje. Amen.

10. Rasstáva.

*Svétiga obhajila ne tje v'en dan opu-
shati.*

1. **Jesuf Kristuf.** Pogóstim je tréba perstopiti k' studenzu milosti ino boshjiga vsmílenja, k' víru dobrót ino vse svetósti, de se od svojih strašt ino hudobíj osdra-
vish, ino de bosh soper vse hudízbove skushnjáve ino gósfje mozhnejshi ino zhujejózhishi. Kér vé sovrashnik, koljk-
shna pomózh, ino koljkshu sad se v' svétimu obhajilu dobí, li per vsaki príliki mnógo, kolikor more, persadéva, vér-
ne ino bogabojézhe odverníti ino sader-
shati.

2. Nektéri namrezh tazhaf hujshi skush-
njáve od húdiga terpé, ko se k' svétimu obhajilu perpravljajo. Per Jobu je píano, de sam húdi med boshje otróke pri-
de, jih s' svojo navádno hudóbnostjo motit, stráshit ino obvúpne délat, njih poboshnost manjšhat, ino jih v' véri mé-
shat, de bi svéto obhajilo ali opustili, ali pa mlazhni perstopili.

Pa ni se bati njegovih svijázheb ino podob, naj b do tudi sbe takó ostúdne ino stráshne, temozh vse násaj mu sagná-
ti. Sanizhovári ino sovráshati gerdúha, ne pa savóljo njegovih pertísk ino napzh-

nih gíbov; ktíre v' naš obudí, svétiga obhajíla opušhati.

3. Vezhkrat tudi nektéri svéto obhajílo sató odláshajo, kér jih prevezh fkerbí, de morebiti niso sadósti poboshni; ali pa, de ni spoved práv oprávnena. Stòri po vuku módrih. ino sapuſti ſtrahopeslívost ino bojézhnost: kér je tó bòshji míloſti na potu, ino ſerzhno poboshnost podéra.

Savolj kake majhne britkoſti ali tesháve ne opúshaj svétiga obhajíla; temozh pòjdi ſe berſh ſpovédat, ino vſim, ktíri ſo te raſſhalíli, rad odpúſti. Zhe ſi pa tí koga raſſhálil, pròſi ga poníſhno ſa ſaméro, ino ti bo tudi Bog vſe rad odpúſtil.

4. Kaj pomága ſpóved dolgo odláshati, ali svéto obhajílo odkládati? Ozhíſti ſe berſh, ko je mòzh: isplúj prèz ſe ſebe ſtrúp: tèzi po ſdravílo, ino ti bo bol, kakor pa dolgo odláshati. Kar te daní ſadershúje, bo morde k' tístimu jutri ſhe drúgo perſtopílo, ino takó boſh mogel ſhe dolgo bres svétiga obhajíla biti, ino boſh ſhe manj perpravlen.

Kakor hítro tedaj moreſh, ſe ſprávi íſ leté lenòbe ino tesháve, kér ne pomága nízhe dolgo pomíſhlováti ſe, dolgo v' ſtráhu biti, ino ſavolj vſakidánjih ſlabóſt bòshje ſkrívnoſti opušhati. She le velíko ſhkodi dolgo odláshati svéto ob-

hajílo, kér dolga odláshba velíko lenòbo déla.

5. Ino oh ! vender so nektèri takó mlázhni ino rasvájeni, de spoved ino svéto obhajílo nalash radi sató odláshajo, de bi jim ne bilo tréba nad sabo takó zhuti. Joj, kakó majhao ljubésen ino svetóft imájo taki, ki svéto obhajílo takó lahko v' nemar púshajo! —

Kakó frézhen pa ino Bogú prijéten je tisti, ktiri smíraj takó shiví, ino svojo vést védno takó zhísto ohráni, de je vsaki dan perpravlen k' svétimu obhajílu jiti, ino bi lahko shel, ko bi mu bilo perpushèno, ino ko bi bres pohujshanja smel! —

6. Zhe kdo vzhafi is poníshnosti, ali savolj kakiga praviga sadershka svéto obhajílo opuští, je savolj zhaftí (ki jo imá do svétiga sakramenta) hvale vréden. Zhe pa is lenòbe, more sam sebe perganjati, ino storíti, koljkor mu je mogózhe; Bog bo spolnil njegove shelje, savolj dobre vólje, po ktíri Bog sosebno gléda. Kdor je teda) réf sadershán, naj imá le védno shelje do svétiga obhajíla, ino mu sad tega sakramenta ne bo odshel.

7. Kér je fléhern poboshen kristjan lahko ino f' prídam vsaki dan, ino vsako vuro v' duhu per svétimu obhajílu: nektère dní ino zhafe pa more vender svéto

refhno teló réf s' velíko zhaštjó prejéti, ino bol boshje zhaští ino hvale, kakor svoje toláshbe jískati.

Toljkrat se namrezh duhóvno obhájamo; ino nevídlivo s' Kristufam poshívlamo, koljkorkrat skrivnósti njegoviga vzhlovezhenja ino terpljenja poboshno premíshlújemo, ino se v' ljubésni do njega vnamémo. Kdor se szér ne perprávla, kakor pred kakim prásnikam, ali ko se navádni zhaš blísha, bo malokdaj prav perprávlén. Blagor mu, kdor se Bogú v' shgávino darúje, koljkorkrat mashtúje, ali se obhája! —

3. Ne mashtúj ne prenáglo, ne prepózhaši, temozh dershi se po lépi ino splòhshégi svojih továrshov. Ne bodi drugim nadléshen ino tesháven; temozh ravnaj se po splòh-navádi, po vuku naših prednámpzov: s'kerbi bol sa príd drusih, kakor sa svoje poboshbo ino vnem.

II. Rasstáva.

Svéto obhajllo ino svéto písmo so vérní dushi nar potrebníshi rezhi.

I. V érník. O preljubesnívi Gospod-Jesuf! kakó dòbro se godí bogabojézhi dushi per tvojih svétih gostéh, kjer se druga jéd pred-njo ne postávla, kakor

ti sam, njeni edini ljubzhik, ki si ji prijetnišhi od vsiga, karkolj more njeno serzé sheléti. Sladko bi mi bilo, vprízho tebe globoko is serza solsé tozhíti, ino f' sveto Magdaléno tvoje nogé s' njimi mozhití.

Pa kjé je tolika pobóshnost? kjé so potóki svétih sols? — Gotóvo bi móгло vprízho tebe ino tvojih svétih Angelov v' meni serzé goréti, ino se od veselja jokáti.

2. Kér imám te v' svétimu sakramento resnízhno prizhijózhiga, desiravno skritiga v' ptuji podóbi. Dokler te v' tvoji pravi, nebeshki svetlòbi mojim ozhém she ni mózh glédati, ino tudi več svét bi pred blíshòbo tvojiga velizhastva ne mogel obstati.

Savólj moje slabósti se tedaj skrívash v' svéti sakrament. Rávnó tístiga pa vender imam tukaj ino molim, ktiriga moli jo Angeli v' nebesih; tode jest she v' véri, oní pa v' oblízhje ino bres sagrašala.

3. Morem s' ljuzhjo prave vére sadévóljin biti, ino po njej shivéti; dokler ne persvéti dan vézhne svetlòbe, ino podób senze ne mínejo. Ko pa uno príde, ki je popolnoma, tazhaf ne bo tréba vezh sakramentov: kér svoleni ne potrebújejo v' nebeshki zhašti vezh sakramentnih sdravíl; temozh se per Bogu vezhno veselé, ino njegove zhašti od oblízhja do oblízhja.

ja glédajo, ino is svetlòbe v' svetlòbo ne-
srezhène bòshje zhaští prehájaje vshívajo
vzhlovezhèno bòshjo besédo, kakor je bi-
la od sazhetka, ino bo vézhno.

Ko te zhúde premishlújem, se mi tudi
zlo duhóvna tolashba možno perstudú-
je, kér se mi ne sdí nìzh vse, karkolj na
svétu vídim ino slíshim, dokler svojiga
Bogá v' njegovi zhaští raskrítiga ne sa-
glédam.

4. Tí, o Bog, si mi prízha, de me
bres tebe nobena rezh ne more potola-
shiti, nobena stvar vmiríti, moj Bog
ki te shelím vézhno glédati. Tode mi te-
ga ni mòzh, dokler sim v'té vmerjózh-
nosti. Torej se morem le k' velíki poter-
peshlívosti perpravlati, ino vse svoje she-
lje tebi srozhováti.

Kér so tudi tvoji svetníki, o Bog, ki
se she per tebi v' nebeshkimu kraljéstvu
veselé, v' terdni véri ino v' velíkimu po-
terplenju ves zhaš svojiga shivlenja tvo-
jiga zhaštítliviga prihóda zhakali. Kar so
oní vérovali, tudi jes vérujem: kar so
oní vupali, tudi jes vupam: ino kamur
so oní pershli, vupam tudi jes po tvoji
mílosti príti. Mej tem bom po véri shí-
vel, poterjen s' sgledi svetníkov.

5. Imam tudi sveto písmo tolashílo ino
shivlenja kasálo: ino verh všiga tega she
tvoje presvéto teló, posébnò sdravílo ino
perbeshaljshe. Dvéh rezhí mi je namrezh

v' temu shivlenju nar bol potreba, bres ktirih bi mi bilo letó révno shivlenje ne-preterplívo. V' teléšni jézhi sapertimu, šposnám, de mi je dvéh rezhí sošebno potreba, jedí namrezh, ino pa ljuzhi.

Torej si mi slabimu svoje svéto, mójo dušho ino moj shivòt poshivlajózhe teló sapúštil, ino mojim nogam svéti tvoja beséda. Bres teh dvéh rezhí ne morem práv shivéti: kér je, o moj Bog, tvoja beséda moji dušhi ljuzh, ino tvoj sakrament krùh shivlenja.

6. Smé se tudi rézhi, de štje te dvé rezhí dve mísi na obéh stranéh v' svéti zerkvéni sakládnizi postávlene. Ena mísa je svéti altar, na ktíri je svéti krùh, to je, tvoje prezhaštitlivo teló. Ena pa je mísa bòshjih sapoved, na ktíri je svéti navuk, ki pravo véro vuzhí, ino gré zlo na uno stran sagrinála, kjer je svetínshe.

7. Sahválin te, Gospod Jeshuf, ljuzh vézhne ljuzhi, sa míso svétiga navúka, ktíro si nam po svojih hlapzih: prerokih, apostelnih, ino drusih vuzhenikih dal.

Sahválim te, stvárník ino odresheník ljudí, de si vesolnimu svétu svojo ljubésen pokasat, nam velíko vezhérjo naprávil, kjer nam ne dajesh (kakor v' stárimu' sakónu) pomenlíviga jágneta jésti, ampak svoje lastno presveto teló, ino svojo réšhno krí, rasveselé vse vérne s' svétmi gostmí, ino jih napajáje s' svelí-

zhavnim kelham, v' ktirimu so vse rájove fládi, ino se tudi Angeli per nas gosté, tode s' bol nebesbkim veseljam.

8. O kako velike ino zhaštítlive so máshnikov opravila, ktírim je dano Gospoda velizhástva s' svétmi besédmi posvezhováti, s' jesíkam blagoslovíti, po rôkah nosíti, s' svojimi vustmi prejémati, ino drugim delíti! O kakó svete morejo biti roké! kakó zhište vusta! kakó svét shivòt! kakó neomádeshano serzé máshnikov, h' ktirim toljkrat stvárník zhištosti pride!

Is máshnikovih vust, ki toljkrat Kristufovo réshno teló prejmejo, ne sme priti nizh nesvétiga, nizh nespodóbniga, nizh nepotrénbna. Njigove ozhi, ki Kristufovo teló glédajo, morejo biti prioróste (nedolshne) ino framoshlívne: roké s' éte, ino próti nebesám povsdígnjene, ki stvarnika nebes ino sémlje perjemajo. Máshnikam je sosebno rezheno, kar sapoved govori: Bodite sveti, kér sim jes svét, vašh Gospod - Bog.

9. Podpéraj nas, vsigamogozhni Bog, s' svojo mílostjo, de ti bomo vredno ino bogabojézhe, s' pravo zhištostjo ino s' dobro véstjo flushili, ki smo se v' máshniski stán podáli. Ino zhe tudi ne móremo takó nedólshno shivéti, kakor smo dolshní, dàj nam vsaj storjene gréhe práv obshalovati, ino terdno skleníti, ti

od sdaj v' poníshnosti ino v' dobri volji
svestéjšhim biti. Amen.

12. Rasstáva

*Kakó škerbno se k' svétimu obhajllu
perpravlati.*

1. **Jesuf K ristuf.** Jest sim zhísto-
sti prijátel ino vse svetósti dajáviz. **Jes**
zhístiga serza jíšhem, ino v' zhístimu ser-
zu rad prebívam. Perprávi mi velíko po-
gernjeno gostínzo, per tebi bom s' svojis
mi vuzhenzi vélko nózh prasnóval. Zhe
hozhefh, de k' tebi prídem ino per tebi
ostanem, postershi stári kváf, ino pozhé-
di mi prebivávnizo svojiga serza.

Versi is sebe svét ino hrup pregréh :
bodi v' samóti, kakor vrabez, sámiz na
strehí, ino kasáje se premíshluj hudobí-
je svojiga serza. Vsfaki prijátel perprávi
svojimu prijátlu nar boljshi ino nar lepshi
kráj, kér po temu skashúje ljubésen, ki
jo do prijátla imá.

2. Védi pa, de se s' svojim saflushe-
njam k' temu ne samóresh nikolj sadóšt
perpraviti, zhe bi se ravno zelo léto
perpravlal, ino nizh drusiga ne míslil :
temozh de ti le sama moja dobróta ino
mílost pústi k' moji misi perstopíti, kakor

ko bi bogatín révniga berázha k' obédu povábil, ino bi tá unimu drusiga ne imel sa njegóvo dobróto poverníti, kakor se pred njim poníshati, ino ga lepo sahváliti.

Stòri le, kolikor moresh, stòri prídno, ne is naváda, ne is síle; ampak strahoma, zhašté ino hrepené préjmi teló svojiga ljubiga Gospod - Bogá, ki se ponísha k' tebi priti. Jes sim klízal: jes rékel priti: jes bom nadoméstil, kar ti bo manjkalo: báli, ino préjmi me.

3. Ko ti bogabojézhe serzé dám, sahvali se mi, svojimu Bogú: nifi saflúshit, ampak všmílil sim se te. Zhe pa nifi pobóshen, ampak mersel, mòli neprenéhama, sdihúj, terkaj, ino ne néhaj, dokler ne saflúshish všaj kako drobtíno ali káplo svelízhavne mílofti dosézhi.

Tí mene potrebújesh, ne jes tebe: tudí ne pridešh tí mene posvezhovat, ampak jes tebe posvezhovat ino poboljšhat. Tí se pridešh od mene posvezhovat, ino s' mano sklenit; se s' novo míloftjo vnóvizh sa poboljšhanje vnémat. Ne samúdi té mílofti, ampak prídno perprávlaj svoje serzé prejéti va-nj svojiga ljubka.

4. Pa ni sadòft, se le pred svétim obhajílam poboshno perprávlati, ampak tudí po svetimu obhajílu v' bogabojézhnosti svesto ohrániti. Rávno takó se je

tréba potlej varovati, kokor prej perpravlati. Kér svesta varnja po svétimu obhajílu je sopet nar bólji perpráva vézhi míloft sadobiti. Dokler je tísti nar manj perpravlen, ktíri prez po svétimu obhajílu prevezh svunajniga veselja jíshe.

Ogibaj se mnogógovora: bodi na skrív-
nim; ino vshivaj Boga: tístiga imášh,
ktíriga ti ves svét ne more vséti. Le me-
ni se moresh ves srozhíti, takó de pot-
lej ne shivíšh vezh sebi, ampak meni,
bres vse prásne fkerbí.

13. Rasstáva.

*Pobóshna dusha more is vsiga serza hre-
penéti, v' svétimu sakramentu s' Kri-
stusam se skleníti.*

1. Vérnik. O Bog, kdo mi bo dal
najti te samiga, ti odkríti vse moje ser-
zé, ino te po mojím sheljah vshivati,
takó, de me ne bo nihzher sanizhovál,
ino nobéna stvar motíla; temozh, de mi
tí sam govoríšh, ino jes tebi, kakor lju-
bik s' ljubkam govori, ino prijátel s' pri-
játlam shiví?

Tó prósim, tó shelím, de se ves s'ta-
bo sklénem, ino svoje serzé od vsím
stvarí odtergam, ino se obhajáje, ino po-

gósto maslováje zhedalje bol nebeshkó
ino vezhno vuméti vuzhím.

2. Oh, Gospod-Bog, kdáj bom ves
s' tabo sedínjen ino v' té samáknen?
kdáj bom sam sebe tako popolnoma po-
sábil, de bosh tí v' meni ino jes v' te-
bi? Oh, daj, de bova tako fklenjena!
Réf, tí si moj ljubik, isvóljen ismed jé-
ser, v' ktírimu shetím ves zhas svojiga
shivlenja oftati. Réf, tí si moj mirodel,
v' ktírimu je nar vézhi mír ino pravi
pòkoj: bres tebe pa so kríshi ino nad ó-
ge, ino neskonzhne tesháve. Réf, tí si
fkrívni Bog, ki se s' hudóbnimi ne po-
priásish, ampak se le poníshnim ino pri-
próstim rasodévash.

3. Kakó ljubesnívi je tvoj Duh, o Bog!
ki svojo ljubésen nam svojim otrókam
fkasat nas s' nar slájschim nebeshkim krú-
ham pafesh. Réf, ni ga na svétu takó
imenítuiga ljudstva, de bi mu bili njegovi
bogóvi takó bliso, kakor si tí, nash Bog,
s' ojim vérnim, ktírim se vfaki dan jesti
ino vshívati dajesh, de jih toláshish ino
njih serza k' nebésam povsdigújesh.

4. Ktiro ljudstvo je réf takó flové-
zhe, kakor kershanfko? ali ktira stvar
pod nébam ti tako ljuba, kakor pobosh-
na dúsha, ktiro pride Bog shivit s' svojim
zhasítlivim teléšam? — O nesrezhena
mílost! o prezhúdna poníshnost! o nes-

mérna ljubésen, fosebno zhloveku skasana! —

Pa koga zhem Bogú sa letó mílost, ino sa toľkshino ljubésen poverníti? — Ni je rezhí, f' ktiro bi mu mógel prijétnishí biti, kakor f'tó, de svoje serzé Bogú popolnoma srozhím, ino se s' njim natanjko sklénem. Tazhaf bo vse v' meni od veselja poskakoválo, kadar se bo moja dúsha s' Bogam popolnoma porezhíla. Tazhaf mi bo djal: „Zhe hozhesi tí per „meni biti, bom tudi jes per tebi.“ Ino jes mu bom odgovóril: „Bodi, o Bog, „per meni, jest hozhem biti rad per tebi: skleníti f' tabo moje serzé, to so „vse moje shelje.“

14. Rasstáva.

Nektèrih gorézhe shelje do svétiga obhajíla.

I. Vèrnik. Koljkshino veselje hranish, o Bog, tistim, ktiri se te boje! Ko se nektèrih bogabojézhih spomnim, f' kakshno pobóshnostjo, f' kakmi sheljami so k' svétimu obhajílu hodíli, tazhaf me je velikrat fram, de k' tvojimu altarju, ino k' svétimu obhajílu takó mlažhen ino mersel perstópam; de vprizho

svojiga Bogá takó súh, ino bres vse gor-
kóte v' serzu ostánem, ino de nisim ves
vnét: de Kristusa takó ne shelím ino po
njemu ne hrepením, kakor ga je veliko
bogabojézhih shelélo, ki od prevelízih
sheljá do svetíga obhajíla, ino od obzhu-
tene v' serzu bòshje ljubésni jóka niso
mògli dershati; temozh so l' serzam ino
s' vustmi po tebi, o Bog, shivimu studen-
zu is vse možhi hrepenéli, ino svoje lá-
kote prej niso mògli potolashiti ino
vmiríti, dokler niso tvojiga presvétiga
telésa s' vsm veséljam, ino s' duhóvno
slastjo savshíli.

2. O kakó shíva je bila njih véra, go-
tovo ino ozhitno snamnje tvoje bòshje
prizhijózhnosti! Oná pazh v' prelómu kru-
ha svojiga Gospóda resnízhno sposnájo,
ktirih serzé takó možhno gorí v' Jesufovi
drúshnji.

Kako rédke so v' meni take shelje, ta-
ka pobóshnost, toljka ljubésen ino hre-
penóst. Bodi mi mílostliv, o dóbrotlivi,
ljubesnivi ino presladki Jესuf; ino dodeli
mi svojimu révnimu vbóshizu vsaj vzha-
séh nekoljko tvoje serzhne ljubésni v'sve-
timu obhajílu obzhutíti, de se moja vé-
ra bol vterdí, moje vupanje po tvoji mí-
losti bol mnóshi, ino ljubésen ktirikrat
práv vnéta ino nebeskhko máno okusivshi
nikolj ne vgásne.

3. Mogózhno je tvoje všmílenje mi prófheno mílošt dati, ino me s' gorézhim duham, ko ti bo všhézh, ljubesnívo objískati. Ino desi nimam tolikih sheljá, kakor so jih iméli tvoji posébní prijátli, bi jih pa vender po tvoji mílošti rad imel, ino prósim ino shelím tazih tvojih gorézhé ljubesní polnih prijátlov deléshen, ino v' njih svéto drúshbo shét bití.

15. Rasstáva.

S' satajltuvjo ino poníshnostjo se sadobí pobóshnost.

1. Jesuf Kristuf. Moresh pobóshne mílošti neprenéhama jískati, nevtrúdama profiti, poterpeshlivo ino savuplivo zhakati, jo hvaléshno prejéti, poníshno ohraniti, s' njo si pridno persadévati; kdáj ino kakó pa jo dobíti, Bogú sròzhi, dokler je ni.

Poséбно se moresh poníshati, kadar v' sebi malo, ali pa nizh poboshnosti ne zhutish; pa vender ne prevezh obvupováti ali nespametno shalováti. Velikrat da Bog naglo, kar je dolgo odláshal. Vzhasi da na sádnje, kar od sazhétka molítve ni hotel dati.

2. Ko bi milost po naših sheljah vselej prezej prishla, bi sa slabiga zhloveka ne bilo dobro. Satorej se more s' terdnim savupanjem ino s' ponishno poterpeshlivoſtjo zhakati: zhe je pa ni, ali zhe jo Bog ſkrivaj odvsame, perpishi to sam sebi, ino svojim greham.

Majhna rézh vzhafi milost odverne ino sakrije: zhe se sme rézhi majhna ino ne rajshi velika, ki je toljſhini dobróti na potu? — Ino zhe tó, bodi she majhna ali velika, od sebe ſprávish ino popolnoma premagash, boſh imel, kar proſish.

3. Kakor hitro pa Bogú is vſiga ſerza savupash, ino ne liſheſh ne té, ne une rezhi po ſvoji glavi ino volji; ampak se veſ v' bõshjo voljo podash, boſh prezej sam v' sebi v' ſprávi ino v' míru, kër ti ne bo nizh ljubſhiga ino prijetniſhiga, kakor bõshjo voljo vselej ſpolnováti.

Kdorkolj tedaj ſvoje míſli s' priproſtim ſerzam na kvishko k' Bogú povſdigúje, ino se rad vse ſpazhene ljubésni, ali ſtuda do ktirekolj ſtvarí snebí, je nar bol perpráven bõshjo milost ſadobiti, ino vrédén darú poboshnoſti.

Ondi namrezh déva Bog ſvoj blagodár, kjer najde iſpráſnjeno poſódo: ino zhe se zhlovek bol popolnoma poſvetnim rezhém odpové, ino se ſanizhováje sam sebi vmíra, hitréjſhi ino obilniſhi pride mí-

lošt: víshe mu prosto serzé povsdíga ne.

4. Tazhaš bo glédal, bo bogat, se bo zhúdil, ino serzé se bo v' njemu shířilo, kér je bòshja roka per njemu, ino kér se je Bogu popolnoma ino vézhno savúpai. Lej, takó je oblagrován, kdor jíshe Bogà is vřiga svojiga serza: ino svoje dušhe ne navéshe na prasne rezhí. Ták sa-flúshi per svétimu obhajílu vélko mílošt s' Bogam se skleníti; kér ne mara toljkanj sa svòjo pobòshnost ino toláshbo, ampak zhes vřo pobòshnost ino toláshbo jíshe le bòshje sláve ino zhařti.

16. Rasřáva.

Svoje potrebe Kristusu praviti, ino ga sa pomózh prositi.

1. Věrník. O preřládki ino ljubesníví Gospod - Jesuř, ki te sdáj gorézhe she-llm prejěti, tí posnářh moje řlábóřti ino potrebe, ktire terpím; tí věřh, v' koljkih hudobíjah ino grěhíh tizhím, koljkrat řim nadlégovan, řkúřhan, smóřjen ino ognúřen.

Po sdrávje řim priřhel k' tebi, toláshbe ino pomózhí te prošim. Tebi govo-

rím, o Bog, ki vse vésh, ino ki ti je odkríto vse moje serzé; ino ki me le sam samoresh popolnoma potolashiti, ino mi pomagati. Tí vésh, koga mi je nar bol tréba, ino kakó réven fim she v' zhédnostih.

2. Lej pred tabo stojím réven ino nogóten, mílosti ino vsmílenja bi rad. Napási svojiga lazhniga vboshiza: vnámi mojo mersloto s' ognjam svoje svéte ljubésni: rasvetli mojo slepoto s' svetlòbo svoje prizhijózhnosti. Spreberni mi vse posvetno v' grenkòbo, vse soperno ino teshávo v' poterpeshlívost, vse posémljisko ino zhasno v' stúd ino posablívost.

Povsdigni moje serze k' sebi v' nebésa, ino ne pusti me postopati po svétu. Le sam tí mi bodi od sdáj vézhno prijéten; kér si tí sam mója jéd ino pijázha, tí sam moja ljubésen ino moje vesélje, moja sladkóst ino vsa moja dobróta.

3. O de bi me s' svojo prizhijózhnostjo vfiga vfiga vnél, soshgál, ino v'sé spremenil, de bi s' tabo le eniga duhá bil, po tvoji mílosti v' serzu s' tabo sklé-njen, ino v' gorézhi ljubésni s' tabo stá-jan! Ne pufhaj me lazhniga ino fuhiga od sebe; temozh mílostlivo ravnáj s' mano, kakor si velíkrat prezhúdnò s' svojimi svetníki ravnál. Ali bi bilo zhudo, ko bi bil ves od tebe vnét, ino sam sebi mertev, kér si tí ogenj védno gorézh ino

nikoli pogorèzh; ljubésen serza zhísti-
józha ino vúm rasvetlujejózha? —

17. Rasstáva.

Velike shelje do svétiga obhajlla.

1. V é r n i k. S' velíko pobóshnostjo, s' ognjéno ljubésno, is vsiga serzá ino s' vso hrepenóštjo te, o Bog, shelím pre-jéti, kakor te je velíko svetníkov ino bogabojézhih ljudi per svétimu obhajllu shelélo, ki so ti bili savólj svétiga shivlenja toljkanj vséhézh, ino v' pobóshnosti vsi vsi gorézhí.

O moj Bog! neskònzha ljubésen! vsa moja dobróta ino vézhno svelízhanje! koljkor nar bol morem, ino f' toljkshino zhastjó, kakor jo je kdaj kaki svetník imel, ino samógel zhutiti, te shelím.

2. Ino desi nísim vréden vsih tistih svétih obzhutlejev, ti vender darújem vse, kar mi je per serzu, kakor ko bi vse njih prekladke, ognjéne shelje sam imel. Ino karkolj samore bogabojézhe serzé vuméti ino sheléti, vse to ti s' velíko ponishnostjo, ino is serzhne ljubésni dam ino darújem. Nizh si ne shelím perhramiti; temozh sam sebe ino vse svoje ti is serza rad dam.

Moj Gospod - Bog, moj stvarnik ino oče
rešenič! Č tako hrepenostjo, zhaštjo,
hvalo ino slavo; č tako hvaléshnostjo,
vrednostjo ino ljubéshno; č tako vero,
č takim vupanjam, ino č tako zhištostjo
te shelím daní prejeti, kakor te je she-
léla ino prejéla tvoja presvéta mati, zha-
stčliva divíza Marija, kadar je Angelu,
škrivnost vzhlovezhenja osnanovávzu po-
nísho ino bogabojézhe odgovorila. re-
kózh: Lej, dékla Gospodova sim,
naj se mi sgodí po tvojih be-
séдах.

3. Ino kakor je tvoji svóljeni pôsel;
nar vézhi svetníkov Janes Kerstník, she
v' maternimu teléshu č svécim Dúham na-
pólnjen, vprízho tebe od veselja poška-
koval; ino potlej, kote je vídil med ljud-
mí hoditi, zlo poníshno ino pobóshno
djál: Shéninov prijátel, ki shé-
nina najde ino saflíshi, se nje-
goviga glása veselí: tako tudi jes
shelím od velike ino svéte ljubéshni vnét
biti, ino is všiga serza pred - te príti.

Torej ti darújem ino srózham vših své-
tih serz sladko veselje, gorézhe obzhút-
leje, duhóvno samáknjenje, bóshje ras-
svetlenje, ino nebéshko objískanje; vse
sídnje ino prihódne zhédností ino hvale
od vših stvarí na nébu ino na sèmlji,
sa - se, ino sa vse mojim prošnjam per-

porozhène, de bi te vsi vrédno hvalili
ino vézhno zhaštli.

3. Ná, moj Bog ino Gospod, moje ob-
ljube ino shelje, ktíre imám te bres-
konzhno hvaliti ino nesméno zhaštiti,
kar ti nesrezhèno velíkemu po pravízi
gré. To ti darújem, ino ti shelím vsaki
dan ino vsaki zhaš darováti; ino vse ne-
beshke duhóve, ino vse tvoje vérne is-
serza prošim ino povábim, te s' mano
vréd hvaliti ino zhaštiti. Naj te hválijo
vse ljudstva, vsi národi ino jesíki, ino
naj tvoje sladko ino svéto ime veseló
veseló povikshújejo.

Ino ktirikolj zhašté ino bogabojézhe
tvoj presvétí sakrament darújejo, ino
s' terdno véro prejémajó, naj mílost ino
vsmílenje per tebi sadobé, ino naj tudi
sa-me gréshnika poníshno mólijo. Ino ko
prósheno pobóshnost doséshéjo, ino se
per svétimu obhajilu ljubesnívo s' tabo
íklénejo, ino potolasheni ino prezhúdnó
pokrepzháni od svéte boshje míse gredó,
naj se me gréshnika spomnijo.

---

18. Rasstáva.

Zhlovek ne smé svétiga sakramenta radovédno prevdarjati.

1. **Jesuf Kristuf.** Váruj se radovédno ino prasno pretehtováti letá preškrívni sakrament, de se v' globozhíno dvómov ne pogrésnešh. Kdor v' solnze gléda, ga solnze oflepí. Bog samore vezh štoríti, kakor zhlovek rasvuméti. Bogabojézhe ino poníshno resnúze jiskáti je perpušheno, zhe védno shelísh dati podvuzhíti, ino ozhákov pametnih navúkov dershati se.

2. Bláshna priprostoš, ki se nozhe f' teshkmi rezhmí pezháti, temozh rajšhi po rávni ino varni štesi boshjih sapoved hódi. Marfiktír je she ob bogabojézhnost peršhel, ki je hotel boshje škrivnosti sapopáští.

Vérovati vérovati, ino pa sveto shivéti ti Bog velí, ne pa glóbòko prebríšanimu bití, ino boshjih škrivností rasvumévati. Zhe ne vuméšh ino ne sapopadešh, kar je pod tabo, kakó bošh sapopadel, kar je nad tabo? — Bogú se savúpaš, ino podversi svoj vum véri, ino ti bo dano véditi, koljkor ti bo dóbno ino potrebnó.

3. Nektèrih véra imá v' svétimu sakramentu velíke skufhnjáve, kar se more pa bol sovráshniku perpísati, kakor njim. Ne máraj sa hude místi ino ne prepíraj se s' njimi: ne dájaj odgóvora húdimu, ko te hozhe v' véri smotíti; verjâmi raji bôshji besédi, svetníkâ bôshjim ino prerókâ, ino bo bëshal od tebe hudóbni vrág. Velíkrat je bôshjimu slushábniku možnó dôbro kaj taziga terpéti; kër hudízh ne skúsha nevérnikov, ktíre she bres fkerbi imá, ampak le vérne ino bogabojézhe mnogo dráshi, ino jífhe sape-lati.

Pojdi tedaj f' priprósto ino terdno vé-ro, ino s' velíko poníshnostjo k' svétimu obhajílu. Ino kar ne morešh sapopasti, vfigamogózhnimu Bogú bres fkerbi srôzhi. Bog te ne golfá; le sam se golfásh, zhe si prevezh verjâmesh. Bog je rad per priprostitih: poníshnim se rasodéva: majhnim vûmnost dáje: zhístim serzam ozbí odpéra; radovédnim ino oshabnim pa svojo mílost fkríva.

5. Zhlovéshka pamet je slaba, ino lahko golfána; véra pa je sama resníza, ino ne more golfána biti. Pamet ino natorni vum moreta sa véro hoditi, ne pa pred njo, ino je ne sméta podérati; kër se véra ino ljubésen le tako sosebno káshetje ino na fkrívnm v' temu presvétimu

ino prezhaštitlivimu sakramentu rasode-
vatje.

Vèzhni, nesmétni ino neskonzhno mó-
gózhni Bog déla velíke ino nesapopadli-
ve rezhi na nébu ino na sémli: nihzher
ne more prefléditi njegovih zhúdev. Pa
ko bi bile bòshje déla táke, de bi jih
mògla zblovefhka pamet lahko sapopasti,
bi se jim ne rèklo zhudne ino nesto-
zhène.

K a s á l o

Strán

Predgovor.

3

P E R V Ě B U K V Ě.

Lepe opominvánje, duhóvno ino boga-
bojézhe shivéti.

1. Rasstáva. Hoditi sa Kristusam ino sanizho-
vati vse svétové nizhémurnosti. 5
2. Rasstáva. Poníshno mísliti sam od sebe. 7
3. Rasstáva. Resníze blagorni navúk. 9
4. Rasstáva. Vselej s' pametjo délati svoje
déla 12
5. Rasstáva. Kakó svéte písmá brati. 13
6. Rasstáva. Napzhino poshelenje pela v' ne-
srézho. 14
7. Rasstáva. Nizhémurnosti v' serzé váro-
vatl. 15
8. Rasstáva. S' ljudmi se ne prevezh sná-
niti. 16
9. Rasstáva. Pokorshina. 17
10. Rasstáva. Od nepotrébniga govorjenja. 18
11. Rasstáva. Od praviga mirú ino boljšha-
nja. 19
12. Rasstáva. Od prida sópernost. 22
13. Rasstáva. Od skushnjáv. 23
14. Rasstáva. Predersno ne soditi. 26
15. Rasstáva. Djanja is ljubésni. 27
16. Rasstáva. Drusih napáke poterpéti. 29
17. Rasstáva. Kakó se v' kloshtru satajovati. 30
18. Rasstáva. Sglédi svétih ozhákov. 31
19. Rasstáva. Mníshko shivlenje. 34
20. Rasstáva. Bodi rad sam ino molzheh. 37
21. Rasstáva. Kafati se gréhov. 41
22. Rasstáva. Zhlovéshka révshina. 44

23. Rasstáva. Od smerti. 47
 24. Rasstáva. Sòdba ino gréha plazhílo. 51
 25. Rasstáva. Prídno vse svoje shivlenje bolj-
 shati. 55

DRUGE BUKVE.

Opominvánja k' snótrajnimu shivlenju.

1. Rasstáva. Snótrajno shivlenje. 61
 2. Rasstáva. Poníshnost ino krotkóšt. 65
 3. Rasstáva. Dóber ino míren zhlovek. 66
 4. Rasstáva. Pripróstošt ino zhístošt. 68
 5. Rasstáva. Kakó sam sebe premíshlováti. 69
 6. Rasstáva. Dobra věšt. 71
 7. Rasstáva. Ljubésen do Jesufa zhes vse. 72
 8. Rasstáva. Sosebna prijasnost s' Jesufam. 74
 9. Rasstáva. Serzé bres toláshbe. 77
 10. Rasstáva. Sahvaliti Bogá sa mílost. 80
 11. Rasstáva. Velíko kríshjánov ; pa malo lju-
 bivzov Krístušoviga krísha. 83
 12. Rasstáva. Kraljévi pót svétiga krísha. 85

TRÉTJE BUKVE.

Toláshbe bòshje, v' pogóvorih med Bo- gam ino vérníkam.

1. Rasstáva. Krístuf vérní dúshi od snotraj
govorí. 93
 2. Rasstáva. Resníza vuzhí od snótraj bres
glasníh besedí. 94
 3. Rasstáva. Poníshno poslúshhati bòshjo be-
fédo. ino po njej shivéti. 96
 4. Rasstáva. Shivéti pred Bogam po resnízi
ino poníshno. 99
 5. Rasstáva. Prezhudna mozh bòshje lju-
bésní. 101

6. Rasstáva. Skufhnja prijátla. 105
7. Rasstáva. Poníshnost ohráni mílost bòshjo. 108
8. Rasstáva. Majhniga se mísliti pred Bogam. 111
9. Rasstáva. V' Bogá, ki je naš posledni konez, vse djánja obrazhati. 112
10. Rasstáva. Posvétno sanizhováje Bogú flushiti je sladko. 114
11. Rasstáva. Na svúmu iméti svòje shelje. 116
12. Rasstáva. Od poterpeshlívošti, ino od brambe soper húdo. 118
13. Rasstáva. Jesuf poníshnosti ino pokorshine sgled. 120
14. Rasstáva. Premíshlováti preskrívne bòshje sòdbe, de se v' dóbrimu ne prevsámemo. 122
15. Rasstáva. Kakó moremo rèzhi, kadar kàj shèlimo. 123
- Molítuv, de bi se bòshja vólja v' naš sgodíla. 125
16. Rasstáva. Prave tolashbe le v' Bogu jískati. 126
17. Rasstáva. Vse fkerbí Bogu srozhíti. 127
18. Rasstáva. Vse zhasne tesháve po Kristusovímu sglédu enakovólno terpéti. 129
19. Rasstáva. Prava poterpeshlívošt. 130
20. Rasstáva. Tòshbe zhes zhloveshko flabóšt. 133
21. Rasstáva. V' Bogú, v' nar víkshi dobróti, po vsih stvareh mirováti. 135
22. Rasstáva. Spomín mnogih bòshjih dobrót. 139
23. Rasstáva. Zhvetíre rezhi delajo pravisnótrajni mír. 141
- Molítuv, húde míslí pregnáti. 142
- Molítuv, di bi Bog vúm rassvétíl. 143
24. Rasstáva. Ne radovédnó prejí kováti shivlenja drusih. 144

25. Rasstáva. Kakó se právi ino stanovitni mie
sadobí, ino v' dobrimu ráse. 145
26. Rasstáva. Koljko veljá svojbódnost duhá,
ino kakó se sadobí. 147
27. Rasstáva. Lastna ljubésen od vézhne do-
bróte nar bol sadershúje. 149
- Molítuv, de bi Bog serze f' sveto modróstjo
napólnil. 150
28. Rasstáva. Oróshje soper opravlivze. 151
29. Rasstáva. Kakó v' britkósti v' Bogá klí-
zati. 152
30. Rasstáva. Jesuf tolashnik shalostnih. 153
31. Rasstáva. Vse stvarí sapustiti ino stvarnika
jískati. 156
32. Rasstáva. Sebe satajítuv. 158
33. Rasstáva. Od nestanovitnosti zhloveshkiga
serzá, ino od praviga naména. 160
34. Rasstáva. Kdor Bogá ljubi, mu je Bog
v' všimu nar prijétnishí. 161
35. Rasstáva. V' temu shivlenju si moremo bi-
ti smíraj fkušnjáv svésti. 163
36. Rasstáva. Soper kríve sódbe. 165
37. Rasstáva. Kakó se Bog sadobí. 166
38. Rasstáva. Gos odováti zhes svunanje re-
zhí. ino v' nevarnosti k' Bogu per-
tézhi. 168
39. Rasstáva. Od presilnosti v' opravílih. 169
40. Rasstáva. Zhlovek nima nízh dóbriga sam
od sebe. 170
41. Rasstáva. Sanizhováti vso posvetno zhašt. 173
42. Rasstáva. Sanizhováti posvetne-tolashbe. 174
43. Rasstáva. Soper nizhémurno ino posvetno
vuzhenóst. 175
44. Rasstáva. Svunájnih rezhí si ne prevezh
k' serzu gnáti. 177
45. Rasstáva. Ni vsakimu zhloveku všga ver-
jéti. 178

46. Rasstáva, Per 'sbadlívih besédah v' Bogá savúpati, 181
47. Rasstáva, Vše nadlóge sa vézhno sveli-zhanje voljó terpéti. 183
48. Rasstáva, Od dné vézhnosti, ino od no-zhí tega shivlenja. 185
49. Rasstáva, Vézhno shivlenje premagováv-zam obljubleno, 189
50. Molítuv shálostniga. 193
51. Rasstáva, Kdor je prefláb sa velíke dé-la, náj pa majhne prídno déla. 196
52. Rasstáva, Zloyek ni vréden toláshbe, am-pak terplenja. 197
53. Rasstáva, Bòshja mílost ne prebíva v' po-svetnimu serzu. 200
54. Rasstáva, Nagíbi natóre ino mílosti bò-shje. 202
55. Rasstáva, Spazhnost nashe natóre, ino mózh mílosti bòshje. 206
56. Rasstáva, Satajováti se, ino Kristusa v' krí-shu posnémati. 210
57. Rasstáva, Ne smémo biti prevezh pobíti, zhe v' kakshen gréh pádemo. 212
58. Rasstáva, Ne prejškováti preskrívnih bò-shjih sòdeb. 214
59. Rasstáva, Vše savúpanje véčno le v' Bo-gá stávití. 220

ZHETERTE BUKVE.

Od svétiga réshniga teléa, v' pogóvo-rih med Kristusam ino vérníkam.

Jesuf nas prijasno k' sebi vábi. 223

1. Rasstáva, S' kakshno zhasťó Kristusa pre-jémati. 223

2. Rasstáva, Velíka dobróta ino ljubésen bò-shja v' svétimu réshnimu teléu. 229

3. Rasstáva. Od prída vezhkratniga svétiga obhajíla. 233
4. Rasstáva. Od prída vrédniga svétiga obhajíla. 235
5. Rasstáva. Vrednóst svétiga réshniga teléfa, ino svétiga máshniskiga stanú. 239
6. Rasstáva. Perpriavlánje k' svétimu obhajílu. 241
7. Rasstáva. Sprashovánje vestí pred svétam obhajílam. 242
8. Rasstáva. Kristus se je sa naš na kríshu Bogú Ozhétu daroval, takó se mu moremo tudi mí per svéti máshi. 244
9. Rasstáva. Sebe ino vse svoje Bogú srozhíti ino sa vse molíti. 246
10. Rasstáva. Svétiga obhajíla ne tjè v' en dan opúshati. 249
11. Rasstáva. Svéto obhajílo ino svéto písmo so véрни duš hi nar potrebníshi rezhí. 252
12. Rasstáva. Kakó skerbno se k' svétimu obhajílu perpravlati. 257
13. Rasstáva. Pobóshna dušha more is vsiga serza hrepenéti, v' svétimu sakramentu s' Kristusam se skleníti. 259
14. Rasstáva. Nektèrih gorézhe shelje do svétiga obhajíla. 261
15. Rasstáva. S' satajítuvjo ino poníshnostjo se sadobí pobóshnost. 263
16. Rasstáva. Svoje potrebe Kristusu praviti, ino ga sa pomózh profiti. 265
17. Rasstáva. Velíke shelje do svétiga obhajíla. 267
18. Rasstáva. Zhloyek ne smé svétiga sakramenta radovédno prevdarjati. 270

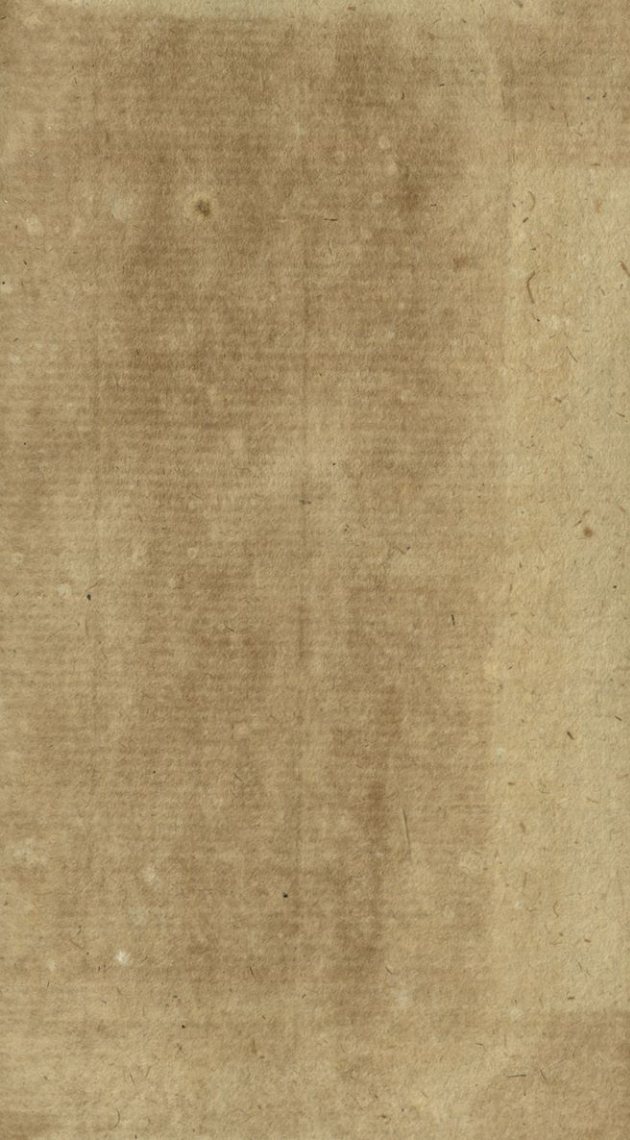

Pogréshki.

Strán.	Versta.	Namésto,	bèri,
2	1	na	naj
7	16	sadóft	sadóft
7	17	bòshiga	bòshjiga
8	13	savòljo	savóljo
14	15	fkuſknjáva	fkuſhnjava
19	13	poboljšhliga	poboljšhliviga
24	26	ſemterje	ſemtertjè
26	29	tokó	takó
27	4	ine	ino
27	8	da	pa
28	25	soperſtoft	sopernoft
32	8	morterniki	marterniki
34	16	po pridnoſt	po prídnosti
37	19	v' tebe	v' tebi
44	5	k' Bonu	k' Bogú
49	10	lakko	lahko
51	25	e	je
52	11	hudojſjo	hudobíjo
53	12	ponihno	poníshno
54	26	f' Kriſtuſbm	f' Kriſtuſam
55	8	ljubesen	ljubésen
56	28	ſe	ſi
59	4	bili	bilo
79	21	krepenézhi	hrepénézhi
80	21	ue	ne
81	6	veſélje;boljšhi	veſélje boljšhi
84	23	od dólnih krá- jov	od dalnih kra- jov

86	1	pred	spred
86	11	Kristusa	Kristusu
86	13	Kristusa	Kristusu
87	6	jishe	jishe
94	24	poslusha	poslusha
103	2	zhafhen	zhafen
114	27	prijánost	prijásnost
117	16	pnkújs'hanja	pohuj'hanja
121	23	hvaláshen	hvaléshen
126	11	poníshnih pri- játlov	poníshnih pri- játlu
140	19	takó se	takó de se
148	12	sepela	sapela
155	9	ino se v'tistimu vshézh bil	ino si v'tistimu vshézh bil
156	8	do, tebe	do tebe
153	27	jishejézh	jishejózhi
159	1	po le temu	po letemu
162	8	pooselénó	poosolénó
176	28	globòkih	globòkih
185	11	svoje	svoje
185	26	de bi per tisti dan skorej svétíl	di bi tísti dan skorej pera svétíl
190	27	se jim sgodí- lo	se jim bo sgo- dílo
192	9	fedesh	fedesh
207	32	mojo slabost	moje slabostí
252	21	svoje	svojo

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS #

00000320866

